

4^ο ΛΥΚΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

ΤΑΞΗ Β΄

ΜΑΘΗΜΑ: ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ-ΤΜΗΜΑ 3^ο

ΘΕΜΑ: «ΣΠΟΥΔΑΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΕΣ: ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΗΣ»

- «Δε γεννήθηκα για να μοιράζομαι το μίσος, αλλά την αγάπη» **Σοφοκλέους Αντιγόνη**
- «Πολλά γεννούν το θαυμασμό, αλλά το μεγαλύτερο θαυμασμό ο άνθρωπος»
Α΄ Στάσιμο, «Σοφοκλέους Αντιγόνη».

το δάσκαλο πρέπει να τον εμπνέει ένα ιδανικό:
Ο καθολικός ανθρωπισμός

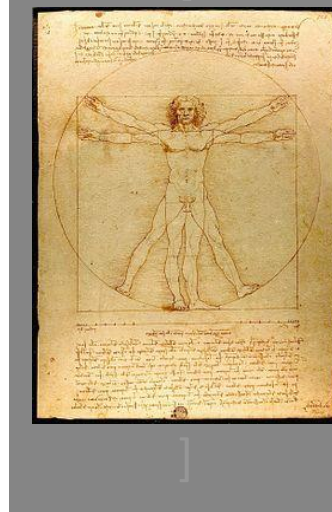
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ:

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΛΑΜΑΡΑ

ΤΕΛΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
• ΘΕΜΑ: «ΣΠΟΥΔΑΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΕΣ:ΠΡΟΤΥΠΑ
ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΗΣ»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1.Πρόλογος.....	
2.Εισαγωγή.....	
3.Προβληματική του θέματος.	
4 Σημεία αναφοράς στα μαθήματα του εκπαιδευτικού προγράμματος .	
4.Μεθοδολογία.....	
5.Η έρευνα.....	
5. Δραστηριότητες	
5.2	
5.3	
5.4	
5.5	
6.Συμπεράσματα.....	
7...Βιβλιογραφία.....	
·	
Παράρτημα.....	

ΘΕΜΑ: «ΣΠΟΥΔΑΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΕΣ:ΠΡΟΤΥΠΑ ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΗΣ»

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Φέτος, στο σχολικό έτος 2013-2014, Στο πλαίσιο της “Ερευνητικής Εργασίας ” (Project) μέσα από μια ποικιλία θεμάτων που κάλυπταν πολλά γνωστικά πεδία (λογοτεχνία, περιβαλλοντική μελέτη, χημεία, κοινωνικά θέματα), οι μαθητές και μαθήτριες του Β3 Τμήματος project του 4^{ου} ΓΕΛ Τρικάλων, διάλεξαν να ασχοληθούν με τον «ανθρωπισμό», και ειδικότερα να γνωρίσουν καλύτερα προσωπικότητες που είτε μόνοι τους είτε οργανωμένοι σε ομάδες εργάστηκαν και έδωσαν ή δίνουν σκληρές μάχες για να βοηθήσουν την ανθρωπότητα .

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ:

Έγινε προσπάθεια ώστε η γνώση να οικοδομηθεί μέσα σε συνθήκες κοινωνικής μάθησης, καθώς οι μαθητές στην μεγάλη τους πλειονότητα είχαν εσωτερικά κίνητρα για έρευνα και ενδιαφέρον για το θέμα που προτάθηκε.

Πέρα από το γενικό θέμα, οι ομάδες χρειάστηκε να μπουν στην προβληματική που εμπεριείχε το υπόθεμα της καθεμιάς, όπως επίσης για τη συλλογή υλικού από έγκυρες και αξιόπιστες πηγές. Συγκεκριμένα, έγινε κατανοητή η αναγκαιότητα εξοικείωσης των μαθητών με την έννοια του «ανθρωπισμού», καθώς στο σύγχρονο πολιτισμό, παρατηρούμε ότι υπάρχει ανθρωπιστική κρίση εξαιτίας του παραγκωνισμού των ανθρωπιστικών αξιών. Δεν πρόκειται, συνεπώς, για μια επιπόλαιη και παροδική κρίση, αλλά για βαθιά κρίση ανθρωπισμού, καθώς ο άνθρωπος έπαψε να αποτελεί το αμετακίνητο μέτρο της ζωής.

Ο άνθρωπος έχει πάψει να αποτελεί σκοπό. Έχει υποβιβαστεί σε μέσο. Το άτομο δε λογαριάζεται πια ως ιδιαίτερη ανθρώπινη ύπαρξη, άξια φροντίδας και σεβασμού. Υπολογίζεται περισσότερο ως μονάδα παραγωγής και κατανάλωσης, ως στοιχείο στους δείκτες της στατιστικής, ως ποσοστιαία μονάδα στα οικονομικά και δημογραφικά μεγέθη.

– Κρίνεται αναγκαία επομένως για το σύγχρονο σχολείο η διαμόρφωση ανθρώπων με ανθρωπιστικά ιδανικά, η πίστη στα οποία δημιούργησε μεγάλους επιστήμονες, πνευματικούς ταγούς, ασυμβίβαστους κοινωνικούς μεταρρυθμιστές , ήρωες, αλλά και αγίους ,σπουδαίους ανθρωπιστές.. Αυτές οι εξαιρετικές μορφές , συνδυάζοντας το όραμα με την πραγματικότητα μετέβαλαν τη ροή των γεγονότων άλλαξαν την ιστορία. Οι μαθητές είναι ωφέλιμο για την ηθικοπνευματική και κοινωνική τους εξέλιξη να συνειδητοποιήσουν οτι η έννοια του ανθρωπισμού πραγματώνεται μέσω της *αγάπης* την οποία εκδηλώνει κάποιος με έργα *σε κάθε ζωντανό πλάσμα της δημιουργίας και ιδιαίτερα προς τους πτωχούς, τους πάσχοντες, και γενικά τους αδύνατους ανθρώπους* η φιλανθρωπία, ο αλτρουισμός, πίστη στην ιδέα του ανθρώπου, ως ελεύθερης ύπαρξης που, που έχει το δικαίωμα να ζήσει, να μορφωθεί και να δημιουργήσει μέσα σε μια συντεταγμένη κοινωνία , είναι ορισμένες από τις ιδιότητες που συνιστούν τη μοναδικότητα του ανθρώπου ως πνευματικής –ηθικής οντότητας .

Ευελπιστεί,λοιπόν,να αποτελέσει ,η εργασία αυτή το κίνητρο για γνωριμία με τις αξίες αυτές , και την έμπνευση, για μίμηση των προτύπων όσων τις υπερασπίστηκαν, ώστε να υπάρξει μέσα από τη νέα γενιά, αναμόρφωση του κόσμου και βελτίωση του πολιτισμού.

Ας αποτελέσει λοιπόν, η εργασία αυτή το κίνητρο για γνωριμία με τις αξίες αυτές , και την έμπνευση, για μίμηση των προτύπων όσων τις υπερασπίστηκαν, ώστε να υπάρξει μέσα από τη νέα γενιά, αναμόρφωση του κόσμου και βελτίωση του πολιτισμού.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Κρίθηκε απαραίτητο για το project, να χωριστούν οι μαθητές σε υποομάδες με βάση τα ενδιαφέροντά τους. Συχνά μέσα στο εβδομαδιαίο Δίωρο της εργασίας μας η γνωριμία με το θέμα έγινε με βιωματικό τρόπο, με πολύ ικανοποιητικά αποτελέσματα. Τα ερευνητικά ερωτήματα ήταν και γενικά, για όλες τις ομάδες, και ειδικότερα, κατά δεξιότητες. Πιο συγκεκριμένα, ακολουθήθηκαν οι εξής φάσεις:

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Χωρίστηκαν σε πέντε ομάδες, αναλαμβάνοντας ένα πεδίο δράσεως/θέμα π.χ. Βιογραφίες, έργο ανθρωπιστικών ομάδων (κοινωνικές δράσεις), θεωρητική προσέγγιση του όρου ανθρωπισμός-ανθρώπιτικές αξίες, Υπολογιστές, με βάση τα ενδιαφέροντα των μαθητών και έγινε καθορισμός του τρόπου εργασίας και των κανόνων συνεργασίας μεταξύ τους.

Κάνανε παιχνίδι γνωριμίας, για να δέσει η ομάδα που απαρτιζόταν από παιδιά διαφορετικών τμημάτων της Β΄ Λυκείου.

Παρακολούθησαν στην αίθουσα προβολής την ομιλία του κ. Λυγερού με θέμα «ο ανθρωπισμός, παιδεία, κοινωνία» ανθρωπισμός του» και συνέλεξαν πληροφορίες για την αναγκαιότητα της σύνδεσης της εκπαίδευσης με την ανθρωπιστική παιδεία καθώς και τις βιωματικές δράσεις.

ΕΡΕΥΝΑ

Στη συνέχεια συνέλεξαν πλήθος πληροφοριών, έκαναν τις περιλήψεις και τις παρέδωσαν στην υπεύθυνη καθηγήτρια.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

- ❖ Παρακολούθησαν την ομιλία του κ. Λυγερού: «Ανθρωπισμός, αιδεία, κοινωνία» και συζήτησαν τα συμπεράσματά τους στην τάξη.
- ❖ Αναζήτησαν και γνώρισαν τον τρόπο που οργανώνεται και εργάζεται μια «κοινωνική – εθελοντική οργάνωση».
- ❖ Αναζήτησαν και έμαθαν πώς οργανώνεται ένα κοινωνικό παντοπωλείο.
- ❖ Παρακολούθησαν σε βίντεο αφιερώματα σε σπουδαίους ανθρωπιστές και οργανώσεις.
- ❖ Συνέλεξαν αποφθέγματα ανθρωπιστών και τα έγραψαν σε χαρτόνια.
- ❖ Ανέλαβαν δράσεις, όπως επίσκεψη στο Γηροκομείο Τρικάλων, και σχολίασανε στην τάξη τις εντυπώσεις από αυτή την επίσκεψη.
- ❖ Φιλοτέχνησαν εικόνες με θέμα τον ανθρωπισμό και πορτραίτα σπουδαίων ανθρωπιστών.

ΣΥΝΘΕΣΗ

- ❖ Και τέλος, συνέθεσαν τις επιμέρους εργασίες κατά ομάδες και τις παρουσίασαν στις άλλες ομάδες. Συνεργαστήκανε όλες οι ομάδες για τη δημιουργία της τελικής εργασίας.
- ❖ Δημιούργησαν «power point» και το δημοσιεύσαμε στην ιστοσελίδα του σχολείου.

□

ΑΦΟΡΜΗΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΓΕΛ

Πρέπει ν' αναζητήσουμε τον άνθρωπο: «Σ' αυτό τον κόσμο, που ολοένα στενεύει, ο καθένας μας χρειάζεται όλους τους άλλους. Πρέπει ν' αναζητήσουμε τον άνθρωπο, όπου κι αν βρίσκεται. Όταν στο δρόμο της Θήβας, ο Οιδίπους συνάντησε τη σφίγγα, κι αυτή του έθεσε το αίνιγμά της, η απόκρισή του ήταν: ο άνθρωπος. Τούτη η απλή λέξη χάλασε το τέρας. Έχουμε πολλά τέρατα να καταστρέψουμε. Ας συλλογιστούμε την απόκριση του Οιδίποδα» (Γ. Σεφέρης στην κατακλείδα της ομιλίας του στην ομιλία του στη Στοκχόλμη την ημέρα που τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας).

- 1) «δε γεννήθηκα για να μοιράζομαι το μίσος αλλά την αγάπη» Σοφοκλέους Αντιγόνη
- 2) «πολλά γεννούν το θαυμασμό, αλλά το μεγαλύτερο θαυμασμό ο άνθρωπος» Α΄ Στάσιμο, «Σοφοκλέους Αντιγόνη».
- 3) Απόσπασμα βιογραφίας Αλ. Σβάϊτσερ: Β΄ Λυκείου,
- 4) «Αναγέννηση» Ιστορία Β΄ Λυκείου.
- 5) Η παιδεία για να πετύχει τους στόχους της πρέπει να εμπνέεται από έναν καθολικό ανθρωπισμό.

«Όσο φτωχή και αν είναι η πραγματικότητα όπου δουλεύει ένα σχολείο, το δάσκαλό του πρέπει να τον εμπνέει ένα ιδανικό: ο καθολικός ανθρωπισμός. Να βοηθάει κι αυτός με το έργο του να υψώνεται ολοένα και περισσότερο η ανθρώπινη ζωή και ο πολιτισμός της. Ένα ιδανικό χωρίς τέρμα, γιατί δεν έχει τέρμα ο δρόμος της ανθρώπινης ψυχής. Σ' αυτόν ένας δρόμος φέρνει: η σωστή εθνική μόρφωση. Γιατί ανθρωπότητα είναι όλοι οι λαοί μαζί και η ζωή της υψώνεται όταν ανεμπόδιστη και αυθύπαρκτη η κάθε εθνική ομάδα αγωνίζεται για την εσωτερική της ανάπτυξη, και πιο πέρα για το ιδανικό της εγώ. Και δεν υπάρχει ομάδα που από τη δική της άποψη, με το δικό της τύπο, να μη βάζει ένα πολύτιμο πετράδι στον κοινό σκοπό όλων. Η καθεμιά τους κρύβει μέσα της άπειρα στοιχεία, που κανείς δεν ξέρει τι μπορεί να δώσουν. Όταν όμως ένα έθνος εμποδίζει την ατομική, την ιδιότυπη ανάπτυξη ενός άλλου, όταν του πατά την αυθυπαρξία του, εμποδίζει γενικά την ανθρώπινη γενικά ζωή να υψωθεί, καταστρέφει τον κοινό σκοπό, το δικό του σκοπό. Γι' αυτόν φτάνει η αυτοσυντήρησή του και η εντατική καλλιέργεια του εαυτού του. Έτσι στην κάθε εθνική ομάδα οι άλλες δεν είναι, δεν πρέπει να είναι αδιάφορες ή εχθρικές, παρά συνεργάτες που αγωνίζονται για τον ίδιο σκοπό, συνεργάτες που πρέπει να τους γνωρίσει, να τους εκτιμήσει σωστά και να τους βοηθήσει» (απόσπασμα από εισήγηση του Αλέξανδρου Δελμούζου στη Βαλκανική διάσκεψη που είχε οργανωθεί στην Αθήνα το 1930 με θέμα την ειρηνική συμβίωση των λαών – βιβλίο ΕΚΦΡΑΣΗΣ/ έκθεσης Γ' Λυκείου σελ. 235-240) .

ΥΠΟΘΕΜΑ 1^ο

- A. «Σύνοψη των ανθρώπινων δικαιωμάτων – Οικουμενική διακήρυξη»,**
B. Ανθρωπιστές :από ο Περικλή ως τους ανθρωπιστές της Αναγέννησης .
Γ. Εθνικοί ευεργέτες της Ελλάδας

Μαθητές:

Κουτσώνα Θεοδώρα(B'2)
 Παπαχρήστου Ευαγγελία(B'3)
 Παπαδημητρίου Αποστόλης(B'3)
 Παπαδημητρίου Ιωάννης(B'3)

A. «Σύνοψη των ανθρώπινων δικαιωμάτων – Οικουμενική διακήρυξη»,

1. ΟΡΙΣΜΟΙ

α] Ανθρωπισμός στη γενικότερή του έννοια, είναι τρόπος σκέψης που δίνει έμφαση στον άνθρωπο, τις αξίες του και στην αντιμετώπιση των προβλημάτων του.

β] Ανθρωπισμός (ή ουμανισμός, από το λατινικό όρο humanismus – homo, inis= άνθρωπος) ονομάστηκε και η αντίληψη της αναγέννησης ότι η σωματική, η πνευματική και η ψυχική αγωγή του ανθρώπου πρέπει να στηρίζονται στη μελέτη της ελληνικής και της λατινικής αρχαιότητας. Δηλαδή σκοπό του έχει ο ανθρωπισμός να μελετήσει τον αρχαίο κλασικό κόσμο πάνω στην ορθολογική και κριτική του διάσταση και να υψώσει με τις αξίες που εκείνος καλλιέργησε το ανθρώπινο πνεύμα. Αυτές οι σπουδές στη Δυτική Ευρώπη ονομάστηκαν ανθρωπιστικές σπουδές .(μελέτη της Ελληνικής γλώσσας, της γραμματικής, της ρητορικής, της ιστορίας, την ποίησης και της ηθικής φιλοσοφίας στα Πανεπιστήμια της εποχής) (οι ορισμοί από το σχολικό βιβλίο ΕΚΦΡΑΣΗΣ/ έκθεσης Γ' τάξης σελ. 240) .

ΜΟΡΦΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ:

α) κλασικός : «καλός καγαθός πολίτης», β) αναγεννησιακός-ευρωπαϊκός: πανεπιστήμων άνθρωπος ,γ) φιλολογικός: μόρφωση με βάση τα γράμματα, δ)Σήμερα ο κοινωνικός ανθρωπισμός πρεσβεύει το ενδιαφέρον για την ευημερία του είδους και ταυτόχρονα φροντίδα για τη δημιουργία ευνοϊκών κοινωνικών συνθηκών για όλα τα μέλη της Κοινωνίας. ε) ηθικός ανθρωπισμός: τάσσεται εναντίον κάθε μορφής ολοκληρωτισμού, βίας και τρομοκρατίας, εναντίον του ρατσισμού, εναντίον κάθε καταπίεσης των πολιτικών δικαιωμάτων του ανθρώπου.

ΠΗΓΗ: <http://chldimos.blogspot.com/>

2. ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

α) Ορισμός

Τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι βασικά δικαιώματα και θεμελιώδεις ελευθερίες που δικαιούνται όλοι οι άνθρωποι, τα οποία περιλαμβάνουν αστικά και πολιτικά δικαιώματα όπως το δικαίωμα στη ζωή και την ελευθερία, την ελευθερία σκέψης και έκφρασης, καθώς και την ισότητα ενώπιον του νόμου. Στα ανθρώπινα δικαιώματα περιλαμβάνονται, επίσης, κοινωνικά, πολιτιστικά και οικονομικά δικαιώματα, όπως το δικαίωμα της συμμετοχής στον πολιτισμό, το δικαίωμα στην τροφή, την ιατρική περίθαλψη, το δικαίωμα στην εργασία, την εκπαίδευση και το δικαίωμα στην παροχή στέγης.

β) Ιστορικοί αγώνες για την κατοχύρωση των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων.

1. «Η Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη», η οποία κυρώθηκε από την Γαλλική Εθνοσυνέλευση στις 26 Αυγούστου 1789.

Πολλοί από τους σύγχρονους νόμους και οι περισσότερες από τις σύγχρονες ερμηνείες περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων προέρχονται από την σχετικά πρόσφατη ιστορία. Η αγγλική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων (Bill of Rights) του 1689 καθιστούσε παράνομες μια σειρά καταπιεστικών κρατικών ενεργειών στο Ηνωμένο Βασίλειο. Δύο σημαντικές επανάστασεις έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια του 18ου αιώνα, η μία στις Ηνωμένες Πολιτείες το 1776 και η άλλη στη Γαλλία το 1789, οι οποίες οδήγησαν στην υιοθέτηση της Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη αντίστοιχα, κατοχυρώνοντας ορισμένα βασικά δικαιώματα. Επιπρόσθετα, η Διακήρυξη των Δικαιωμάτων της Βιρτζίνια του 1776 καθιέρωσε κάποια θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες.

2. Οικουμενική Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα

Η Οικουμενική Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα είναι μια διακήρυξη που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, που έγινε στις 10 Δεκεμβρίου το 1968, περιγράφοντας την άποψή τους για τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα. Το προσχέδιο γράφτηκε από τον Τζων Πήτερς Χάμφρεν από τον Καναδά, με την βοήθεια της Ελεάνορ Ρούσβελτ από τις ΗΠΑ, του Ρένε Κασίν από τη Γαλλία, του Π.Σ. Τσάνγκ από την Κίνα και άλλων.

Παρ' όλο που δεν είναι νομικά δεσμευτικό έγγραφο, έγινε η βάση για δύο νομικές συνθήκες, το

Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικουμενικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα. Συνεχίζει να αναφέρεται από ακαδημαϊκούς, νομικούς και συνταγματικά δικαστήρια.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

διακήρυξε ότι : «Η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αποτελεί το κοινό ιδανικό στο οποίο πρέπει να κατατείνουν όλοι οι λαοί και όλα τα έθνη, έτσι ώστε κάθε άτομο και κάθε όργανο της κοινωνίας, με τη διακήρυξη αυτή διαρκώς στη σκέψη, να καταβάλλει, με τη διδασκαλία και την παιδεία, κάθε προσπάθεια για να αναπτυχθεί ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των ελευθεριών αυτών, και να εξασφαλιστεί προοδευτικά, με τα εσωτερικά και διεθνή μέσα, η παγκόσμια και αποτελεσματική εφαρμογή τους, τόσο ανάμεσα στους λαούς των ίδιων των κρατών μελών όσο και ανάμεσα στους πληθυσμούς χωρών που βρίσκονται στη δικαιοδοσία τους.»

Ειδικότερα, μεταξύ των άλλων, αναφέρει:

- Όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ελεύθεροι και ίσοι στην αξιοπρέπεια και στα δικαιώματα.....
- Έπειτα, κάθε άτομο έχει δικαίωμα στη ζωή, την ελευθερία και την προσωπική του ασφάλεια.
.....
- Κανείς δεν επιτρέπεται να ζει υπό το καθεστώς δουλείας, ή μερικής, η δουλειά και το δουλεμπόριο υπό οποιαδήποτε μορφή απαγορεύονται.
- Κανείς δεν επιτρέπεται να υποβάλλεται σε βασανιστήρια ούτε σε ποινή ή μεταχείριση σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική. Όλοι είναι ίσοι απέναντι στο νόμο και έχουν δικαίωμα σε ίση προστασία του νόμου, χωρίς καμιά απολύτως διάκριση.
- Κανείς δεν μπορεί να συλλαμβάνεται, να κρατείται ή να εξορίζεται αυθαίρετα.....
- Κάθε κατηγορούμενος για ποινικό αδίκημα πρέπει να θεωρείται αθώος, ωστόσο διαπιστωθεί η ενοχή του.....
- Κανείς δεν επιτρέπεται να υποστεί αυθαίρετες επεμβάσεις στην ιδιωτική του ζωή, την οικογένεια, την κατοικία ή την αλληλογραφία του, ούτε προσβολές της τιμής και της υπόληψης του.....
- Καθένας έχει το δικαίωμα να κυκλοφορεί ελεύθερα και να εκλέγει τον τόπο της διαμονής του στο εσωτερικό ενός κράτους
- Κάθε άτομο που καταδιώκεται έχει το δικαίωμα να ζητά άσυλο και του παρέχεται άσυλο σε άλλες χώρες.....
- Γάμος δεν μπορεί να συναφθεί παρά μόνο με ελεύθερη και πλήρη συναίνεση των μελλονύμφων.
- Η οικογένεια είναι το φυσικό και το βασικό στοιχείο της κοινωνίας και έχει το δικαίωμα προστασίας από την κοινωνία και το κράτος.
- Κάθε άτομο, μόνο του ή με άλλους μαζί, έχει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας.
- Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα της ελευθερίας της σκέψης, της συνείδησης και της θρησκείας.....
- Κάθενας έχει το δικαίωμα της ελευθερίας της γνώμης και της έκφρασης, που σημαίνει το δικαίωμα να μην υφίσταται δυσμενείς συνέπειες για τις γνώμες του, και το δικαίωμα να αναζητεί, να παίρνει και να διαδίδει πληροφορίες και ιδέες, με οποιοδήποτε μέσο έκφρασης.....
- Κάθενας έχει το δικαίωμα να συνέρχεται και να συνεταιρίζεται ελεύθερα και για ειρηνικούς σκοπούς.
- Κάθενας έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στη διακυβέρνηση της χώρας του, άμεσα ή έμμεσα, με αντιπροσώπους ελεύθερα εκλεγμένους.
- Κάθενας έχει το δικαίωμα να γίνεται δεκτός, υπό ίσους όρους, στις δημόσιες υπηρεσίες της χώρας του.
- Η λαϊκή θέληση είναι το θεμέλιο της κρατικής εξουσίας.

-Καθένας έχει το δικαίωμα να εργάζεται και να επιλέγει ελεύθερα το επάγγελμά του, να έχει δίκαιες και ικανοποιητικές συνθήκες δουλειάς και να προστατεύεται από την ανεργία.

-Όλοι, χωρίς καμία διάκριση, έχουν το δικαίωμα ίσης αμοιβής για ίση εργασία.....

- Καθένας έχει το δικαίωμα να ιδρύει μαζί με άλλους συνδικάτα και να συμμετέχει σε συνδικάτα για την προάσπιση των συμφερόντων του.

-Καθένας έχει το δικαίωμα στην ανάπαυση, σε ελεύθερο χρόνο,

-Έχει ακόμα δικαίωμα σε ασφάλιση για την ανεργία, την αρρώστια, την αναπηρία, τη χηρεία, τη γεροντική ηλικία, όπως και για όλες τις άλλες περιπτώσεις που στερείται τα μέσα της συντήρησής του, εξαιτίας περιστάσεων ανεξαρτήτων της θέλησής του.

-Η μητρότητα και η παιδική ηλικία έχουν δικαίωμα ειδικής μέριμνας και περίθαλψης. Όλα τα παιδιά, ανεξάρτητα αν είναι νόμιμα ή εξώγαμα, απολαμβάνουν την ίδια κοινωνική προστασία.

.....

Καθένας έχει δικαίωμα στην εκπαίδευση. Η εκπαίδευση πρέπει να παρέχεται δωρεάν, τουλάχιστον στη στοιχειώδη και βασική βαθμίδα της. Η στοιχειώδης εκπαίδευση είναι υποχρεωτική. Η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση πρέπει να εξασφαλίζεται για όλους. Η πρόσβαση στην ανώτατη παιδεία πρέπει να είναι ανοικτή σε όλους, υπό ίσους όρους, ανάλογα με τις ικανότητές τους.

.....

3.Οικουμενική Διακήρυξη της UNESCO

Η Οικουμενική Διακήρυξη της UNESCO για την Πολιτιστική Πολυμορφία υιοθετήθηκε ομόφωνα σε πολύ ιδιαίτερες συνθήκες. Ήρθε προς ψήφιση μετά τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, και η Γενική Διάσκεψη της UNESCO, η οποία πραγματοποιούσε την 31η σύνοδό της, ήταν η πρώτη συνεδρίαση σε υπουργικό επίπεδο που έλαβε χώρα μετά από αυτά τα τρομερά γεγονότα.

Αποτέλεσε ευκαιρία προκειμένου τα κράτη να επαναβεβαιώσουν την πεποίθησή τους ότι ο διαπολιτισμικός διάλογος είναι η καλύτερη εγγύηση για την ειρήνη και να απορρίψουν ευθέως τη θεωρία της αναπόφευκτης σύγκρουσης μεταξύ των πολιτισμών. Ένα κείμενο τόσο ευρέως φάσματος αποτελεί πρωτιά για τη διεθνή κοινότητα. Αναδεικνύει την πολιτιστική πολυμορφία στο επίπεδο της "κοινής κληρονομιάς της ανθρωπότητας", "τόσο απαραίτητη για την ανθρωπότητα όσο και η βιοποικιλότητα για τη φύση", και καθιστά την υπεράσπισή της ηθική επιταγή, άρρηκτα συνδεδεμένη με το σεβασμό για την αξιοπρέπεια του ατόμου.

Η Διακήρυξη αποσκοπεί αφενός στη διατήρηση της πολιτιστικής πολυμορφίας ως ζωντανού και ανανεώσιμου θησαυρού που δεν πρέπει να θεωρείται αμετάβλητη κληρονομιά, αλλά διεργασία που εγγυάται την επιβίωση της ανθρωπότητας, και αφετέρου στην πρόληψη του διαχωρισμού και του φονταμενταλισμού που, στο όνομα των πολιτιστικών διαφορών, καθαγιάζουν αυτές τις διαφορές και, άρα, έρχονται σε σύγκρουση με το μήνυμα της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Η Οικουμενική Διακήρυξη καθιστά σαφές ότι κάθε άτομο πρέπει να αναγνωρίζει όχι μόνο τη διαφορετικότητα σε όλες τις μορφές της, αλλά και τον πλουραλισμό της δικής του ταυτότητας, μέσα σε κοινωνίες που είναι οι ίδιες πλουραλιστικές. Μόνο με αυτό τον τρόπο μπορεί να διατηρηθεί η πολιτιστική πολυμορφία. Η Διακήρυξη, αποτελεί σήμερα ένα από τα ιδρυτικά κείμενα της νέας ηθικής που προωθεί η UNESCO στις αρχές του εικοστού πρώτου αιώνα. Ελπίζουμε ότι, μια μέρα, θα μπορέσει να αποκτήσει την ίδια ισχύ με την Οικουμενική Διακήρυξη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

ΥΠΟΘΕΜΑ 1 Β Ανθρωπιστές : από ο Περικλή ως τους ανθρωπιστές της Αναγέννησης .

1. Περικλής... Η πιο λαμπρή προσωπικότητα της αρχαίας Ελλάδας

Ο Περικλής αποτελεί την πιο λαμπρή προσωπικότητα της αρχαίας Ελλάδας που κατάφερε να αλλάξει την όψη της Αθήνας τόσο στην πολιτική της διαδρομή όσο και στην πνευματική και καλλιτεχνική πορεία, και να χαρίσει στην πόλη της Αθήνας τον Χρυσό της Αιώνα. Ο Περικλής γεννήθηκε μεταξύ 495-490 π.Χ. Ανήκε σε αριστοκρατική οικογένεια καθώς ο πατέρας του Ξάνθιππος καταγόταν από το ιερό γένος των Βουζύνων κατέχοντας μεγάλη περιουσία ενώ είχε διατελέσει στρατηγός των Αθηναίων σε μεγάλες νίκες, όπως εκείνης της Μυκάλης το 479 π.Χ

Ο Περικλής δεν είχε μόνο σωματική δύναμη αλλά κυρίως πνευματική.

Η ενασχόληση του με τα κοινά έγινε αρχικά το 472 π.Χ όταν ανέλαβε την χορηγία μιας τριλογίας του Αισχύλου ενώ αργότερα συντάχθηκε με την πολιτική παράταξη των δημοκρατικών. Ο Περικλής ήταν ιδιαίτερα ενεργός και δραστήριος πολιτικά. Θεωρούσε ότι όντας στην πολιτική έπρεπε να έχει ως βασικό του στόχο το κοινό καλό των Αθηναίων πολιτών.

Ο Περικλής δεν άργησε να γίνει ο επόμενος αρχηγός των δημοκρατικών κερδίζοντας τη εύνοια των περισσότερων Αθηναίων, οι οποίοι τον τιμούσαν εκλέγοντας τον στρατηγό για συνεχή έτη.

Η ανάληψη της ηγεσίας της πόλης από τον ίδιο έχει μείνει στην ιστορία ως Χρυσός Αιώνας του Περικλέους.

Ο Περικλής στόχευε να κάνει την Αθήνα λίκνο της δημοκρατίας και του πολιτισμού και τα κατάφερε ακόμα και σε εκείνες τις δύσκολες περιόδους που κυριαρχούσε η δύναμη του πολέμου. Σε σχέση με την ενδυνάμωση των δημοκρατικών θεσμών και την πάταξη των ανισοτήτων και της εκμετάλλευσης της εξουσίας από τους λίγους προχώρησε σε μια σειρά από μεταρρυθμίσεις. Διεύρυνε τις δικαιοδοσίες της Εκκλησίας του Δήμου και του Δικαστηρίου της Ηλιαίας μειώνοντας παράλληλα τις εξουσίες του Αρείου Πάγου που λειτουργούσε υπέρ των ολιγαρχικών.

Έτσι λοιπόν τα σημαντικότερα έργα του Περικλή ήταν:

1. Καθιέρωσε τον θεσμό της 'μισθοφόροι' ώστε να ενισχύσει τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες.
2. Προχώρησε στην επιλογή αρχόντων μέσω κλήρωσης ώστε να μην αναλαμβάνουν τέτοιες θέσεις μόνο οι πλούσιοι.
3. Πίστευε ότι έτσι οι άξιοι θα ξεχώριζαν τοποθετώντας σαν κύριο μέλημά τους την προστασία και το κοινό καλό της πόλης.
4. Παράλληλα βοηθούσε τους αναξιοπαθούντες μοιράζοντας όσα χρήματα περίσσευαν από το δημόσιο ταμείο.
5. Καθιέρωσε και τα περίφημα 'Θεωρικά' ώστε να δίνει τη δυνατότητα στους φτωχότερους να παρακολουθούν θέατρο και να ψυχαγωγηθούν ουσιαστικά.
6. Επιπλέον, μοίρασε γη στους ακτήμονες σε περιοχές και πόλεις με τις οποίες συμμαχούσε η Αθήνα βοηθώντας τους μη έχοντες να καλυτερεύσουν την ζωή τους.
7. Προώθησε μια μοναδική πνευματική άνθηση καθώς επι των ημερών του ανοικοδόμησε όσα έργα τέχνης αλλά και ναούς μπορούσε. Όπως η ανοικοδόμηση του

Παρθενώνα. Η Αθήνα έγινε πόλη των τεχνών και πολλοί καλλιτέχνες και ρήτορες, ποιητές και ζωγράφοι τη επέλεξαν ως έδρα των δραστηριοτήτων τους.

Το τέλος του Χρυσού Αιώνα του Περικλέους σηματοδοτείται με την έναρξη του Πελοποννησιακού Πολέμου.

2.Οι Ανθρωπιστές(Ουμανιστές) της Αναγέννησης

Χαρακτηρίζονται από την βούληση τους να ερευνήσουν αρχαία κείμενα και να αφομοιώσουν τις αξίες του κλασικού κόσμου σε όλα τα επίπεδα, από την τέχνη μέχρι και την μελέτη πρακτικών και φυσικών επιστημών. Στους Ανθρωπιστές της Αναγέννησης επικρατεί η έντονη αίσθηση του ατόμου να κατανοήσει και να αλλάξει τόσο τον εαυτό του όσο και τον κόσμο, αναζητώντας ορθολογικές απαντήσεις και όχι θρησκευτικές. Ως κίνημα αποτελεί εκβάθυνση ή και την απάντηση που προσέφερε η περίοδος της Αναγέννησης στο ρεύμα του Σχολαστικισμού του Μεσαίωνα

Ανάμεσα στους σημαντικότερους ουμανιστές καλλιτέχνες ήταν οι Ραφαήλ, Λεονάρντο ντα Βίντσι, Ντονατέλο, Τιντορέττο και Τιτσιάνο, Ραφαήλ .Οι επιστήμονες: Γαλιλαίος Γαλιλέι, ο Γιοχάνες Κέπλερ, ο Ισαάκ Νεύτων, καθώς και ο καρδινάλιος Βασίλειος Βησσαρίων λόγιος της εποχής του, υποψήφιος Πάπας, και ο Πάπας Ιννοκέντιος Ζ΄ που θεωρείται ο πρώτος ανθρωπιστής Πάπας^[6], έζησαν την εποχή του αναγεννησιακού ουμανισμού

ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΕΣ Μια λίστα με μερικά ονόματα Ουμανιστών είναι η εξής:

1 Γεώργιος Τραπεζούντιος, 2 Θεόδωρος Γαζής, 3 Βασίλειος Βησσαρίων

4 Ιανός Λάσκαρις, 5 Βοκάκιος ,6Πετράρχης, 7Άλδος Μανούτιος,

1.Γεώργιος Τραπεζούντιος

Γεννήθηκε στον Χάνδακα της Κρήτης στις 3 Απριλίου 1395 από γονείς Τραπεζούντιους. Έμαθε τα εγκύκλια γράμματα από τον πρωτοπαπά του Χάνδακα Ιωάννη Συμεωνάκη. Ήλθε στην Ιταλία το 1416, ακολουθώντας πρόσκληση του περιφανούς γεροϋσιαστή Φραγκίσκου Βαρβάρου (Fransesco Barbaro). Εκεί θα εργαστεί ως αντιγραφείας κωδίκων. Διδάχτηκε την λατινική γλώσσα από τον Βικτώριο τον εκ Φέλτρης (Vittorino da Feltre) και τον Βερναίο Γουαρίνη (Guarino Veronese). Το 1420 απέκτησε την Βενετική υπηκοότητα. Δίδαξε για λίγο διάστημα την Ελληνική γλώσσα στην Βικεντία το 1426.

Ο Πάπας Ευγένιος Α΄ τον προσκάλεσε να έρθει στην Ρώμη και τον διόρισε γραμματέα του. Δίδαξε και εκεί φιλοσοφία και φιλολογία, συνοδευόμενος από φοιτητές Ιταλούς, Γάλλους, Γερμανούς, Ισπανούς που συνέρρεαν για να τον ακούσουν. Η φήμη του μεγάλωνε χρονιά με τη χρονιά και ήταν πασίγνωστος καθηγητής και συγγραφέας. Το 1427 θα επιστρέψει στη Βενετία για να ιδρύσει σχολή όπου θα διδάσκονται τα ελληνικά και τα λατινικά. Μετά από τη δημόσια φιλολογική αντιπαράθεση με τον δάσκαλό του Βερναίο Γουαρίνη εγκατέλειψε τη Βενετία και εγκαταστάθηκε στη Μπολώνια (1437), στη συνέχεια μετέβη στη Φλωρεντία (1439-1440).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΣ

2. Θεόδωρος Γαζής

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη γύρω στο 1398. Μετά την υπό των Τούρκων άλωση της πατρίδας του (1430) πήγε στην Ιταλία και, αφού έμαθε τη Λατινική γλώσσα, χρημάτισε στη διάδοση των ελληνικών γραμμάτων, συνεχίζοντας την παράδοση που είχε πριν από αυτόν ξεκινήσει ο Εμμανουήλ Χρυσολωράς. Βέβαιο είναι ότι σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Φερράρα ιατρική, φιλοσοφία, θεολογία και φυσικές επιστήμες.

Ο Γαζής, αφού δίδαξε τα Ελληνικά γράμματα στην Σιένα της Τοσκάνης προσεκλήθη στην Φερράρα από τον δούκα Ηρακλή, ως καθηγητής στο γυμνάσιο της πόλης αυτής. Στη συνέχεια εγκαταστάθηκε στην Κωνσταντινούπολη, όπου διακρίθηκε για την πολυμάθεια και τις ικανότητές του.

Το 1455 προσκλήθηκε στη Ρώμη από τον Πάπα Νικόλαο Ε' και ασχολήθηκε με την μετάφραση Ελλήνων συγγραφέων, και ιδίως του Θεόφραστου και του Αριστοτέλη.

Μετά τον θάνατο του Νικολάου Ε' ο Γαζής μπήκε στις υπηρεσίες του βασιλιά της Νεάπολης, για να επιστρέψει στην Ρώμη μετά από δυο χρόνια και λόγω του θανάτου του βασιλιά. Εκεί ο Πάπας Σίξτος του πρόσφερε μια πλούσια εφημερία, την οποία ο Γαζής αρνήθηκε προς χάριν της παραμονής του στην Ρώμη. Αναγκάστηκε όμως να ξαναφύγει μετά από λίγο, αφού ο νέος Πάπας λίγο ενδιαφέρον έδειχνε για τα Ελληνικά γράμματα και φερόταν με αχαριστία και γλισχρότητα έναντί του.

Έργα του:

1. Γραμματική Ελληνική (Παρίσι, 1516)
2. Περί μηνών
3. Περί αρχαιογονίας Τούρκων (Βασιλεία 1556)
4. Παράφρασις Βατραχομομαχίας Ομήρου
5. Παράφρασις Ηλιάδας Ομήρου
6. Περί Αριστοτέλους και Πλάτωνος
7. Περί εκουσίου και ακουσίου
8. Υπομνήματα εις Φιλοστράτου

9. Επιστολαί προς Ψημηλητριον Σζουρόπουλον
10. Habentur hoc volumine haec Theodoro Gaza interprete Aristotelii de nature animalium lib IX
11. Aeliani de instrumentiwi aciebus libram
12. Dionysii Halicarnassei, de oratione nuptiali, et natalitia praecept
13. Chrysostomi de incomprehensibus dei natura homiliae V
14. Aphorismi Hippocratis
15. Μετάφραση από του Λατινικού εις το Ελληνικό Κικέρωνος
16. και άλλα

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΑΖΗΣ

3.Βασίλειος Βησσαρίων

Γεννήθηκε στην Τραπεζούντα του Πόντου, τότε πρωτεύουσα της Αυτοκρατορίας των Μεγάλων Κομνηνών. Το έτος γεννήσεώς του τοποθετείται μετά από τις πιο πρόσφατες έρευνες γύρω στο 1408, στις 2 Ιανουαρίου. Για αιώνες το κοσμικό του όνομα θεωρούνταν λανθασμένα Ιωάννης, πρόσφατα επικράτησε το όνομα Βασίλειος σαν ορθότερο. Αφού έλαβε την βασική του παιδεία στην Τραπεζούντα πήγε στην Κωνσταντινούπολη, όπου φοίτησε κοντά στο Γεώργιο Χρυσοκόκη.

Το 1423 έγινε μοναχός με το όνομα Βησσαρίων. Το 1431 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος και κατόπιν μετέβη στο Μυστρά για να παρακολουθήσει τα μαθήματα του διαπρεπούς φιλοσόφου Γεωργίου Πλήθωνα Γεμιστού. Με τον Πλήθωνα μυήθηκε στην πλατωνική φιλοσοφία, της οποίας αργότερα θα γίνει ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους στην Δύση. Το 1436 έγινε ηγούμενος σε μοναστήρι της Κωνσταντινούπολης και τον επόμενο χρόνο αρχιεπίσκοπος Νικαίας. Μετείχε στην βυζαντινή αντιπροσωπία στη Σύνοδο της Φερράρας-Φλωρεντίας ως ο διαπρεπέστερος εκπρόσωπος των ενωτικών, αν και αρχικά ανήκε στην παράταξη των ανθενωτικών. Στις 6 Ιουλίου του 1439 ήταν αυτός που ανέγνωσε στα ελληνικά την διακήρυξη της ένωσης των Εκκλησιών στον

καθεδρικό ναό της Φλωρεντίας, παρουσία του πάπα Ευγενίου του Δ΄ και του αυτοκράτορα Ιωάννη Η΄ Παλαιολόγου.

Μετά το πέρας της Συνόδου επέστρεψε στην Κωνσταντινούπολη, όπου του ανακοινώθηκε η προαγωγή του σε Καρδινάλιο από τον Πάπα Ευγένιο Δ΄, μαζί με τον Ισίδωρο του Κιέβου. Το 1441 αναχώρησε ξανά για την Δύση για να αναλάβει τα καθήκοντά του σαν καρδινάλιος αλλά και εξαιτίας του εχθρικού κλίματος εναντίον των ενωτικών στην Κωνσταντινούπολη και δεν επέστρεψε ποτέ πια τον ελληνικό χώρο. Γρήγορα εξοικειώθηκε με την λατινική γλώσσα και κουλτούρα και απέκτησε επιρροή στο εσωτερικό της καθολικής Εκκλησίας. Στον θυρεό του σαν καρδινάλιος επιλέγει την παράσταση με δύο χέρια, ένα από την ανατολή και ένα από την Δύση, που κρατούν έναν σταυρό, για να επισημάνει την πίστη του στην Ένωση των Εκκλησιών. Το 1450 ο πάπας Νικόλαος Ε΄ του ανέθεσε την διακυβέρνηση της Μπολωνίας, τότε μέρος του παπικού κράτους. Σε αυτή την θέση έμεινε μέχρι το 1455, όταν πέθανε ο Νικόλαος Ε΄.

Το νέο της άλωσης της Κωνσταντινούπολης το 1453 τον βρήκε στην Μπολωνία και από εκείνη την στιγμή ο ίδιος έγινε σημείο αναφοράς για τους Έλληνες πρόσφυγες που κατέφευγαν στην Ιταλία και που σε αυτόν τον σπουδαίο συμπατριώτη τους έβρισκαν έναν προστάτη. Κύριο μέλημα του όμως, κυρίως μετά το σοκ της άλωσης της Πόλης, ήταν η διάσωση της κλασσικής ελληνικής κληρονομιάς από την τουρκική επέκταση. Με τα οικονομικά μέσα που είχε στην διάθεσή του σαν καρδινάλιος άρχισε να συγκεντρώνει ελληνικά χειρόγραφα από τον ελληνικό χώρο και να προωθεί τις ελληνικές σπουδές στην Δύση, τοποθετώντας σε έδρες ελληνικών τους πιο μορφωμένους Έλληνες που έρχονταν από την κατακτημένη Ελλάδα, κυρίως την Κωνσταντινούπολη.

Στο κονκλάβιο του 1455, για την εκλογή του νέου πάπα, για πολύ μικρή διαφορά ψήφων δεν έγινε ποντίφικας. Από τους λόγους που κάτι τέτοιο δεν συνέβη ήταν η ελληνική του καταγωγή, η προσκόλλησή του στο μοναστικό τρόπο ζωής και η απουσία κάποιας πολιτικής δύναμης που θα τον προωθούσε. Μετά τον θάνατο του πάπα Καλλίστου Γ΄, το 1458, πάλι για μικρή διαφορά δεν κατάφερε να εκλεγεί. Ο νέος πάπας όμως, Πίος Β΄, γρήγορα έκανε τον Βησσαρίωνα έναν από τους σημαντικότερους συμβούλους του. Το κύριο μέλημα του Πίου Β΄ ήταν η οργάνωση μιας Σταυροφορίας εναντίον των Τούρκων, οι οποίοι με τις επεκτατικές τους τάσεις αποτελούσαν τον υπ' αριθμόν ένα κίνδυνο για τον χριστιανικό κόσμο, κυρίως την Βενετία και την Ουγγαρία. Ο πάπας θέλοντας να ενώσει την χριστιανική Ευρώπη κάτω από την καθοδήγησή του, έβρισκε στον τουρκικό κίνδυνο, ο οποίος ήταν παρ'όλα αυτά πραγματικός, μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία να κερδίσει πολιτικό και ηθικό κύρος. Το 1459 ο πάπας οργάνωσε μία πανευρωπαϊκή σύνοδο στη Μάντοβα για την οργάνωση της Σταυροφορίας πετυχαίνοντας ωστόσο πολύ μικρή ανταπόκριση μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων της Ευρώπης.

Αμέσως μετά το πέρας της συνόδου (1460) ο Πίος έστειλε τον Βησσαρίωνα στην Γερμανία για να πείσει τον αυτοκράτορα Φρειδερίκο Γ΄ και τους Γερμανούς πρίγκηδες να σταματήσουν τις μεταξύ τους συγκρούσεις και να συγκεντρώσουν τις δυνάμεις τους για την Σταυροφορία. Το 1463 ο Βησσαρίων αναγορεύτηκε Λατίνος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (ένας τίτλος με συμβολικό μόνον χαρακτήρα) και τον ίδιο χρόνο έγινε εκπρόσωπος του πάπα στην Βενετία για να οργανώσει την Σταυροφορία του πάπα, η οποία έπρεπε να πραγματοποιηθεί το καλοκαίρι του 1464. Τα σχέδια ματαιώθηκαν με τον θάνατο του Πίου Β΄ τον Αύγουστο του 1464 στην Αγκώνα ενώ ετοίμαζε την άφιξη του στόλου για την Σταυροφορία. Στο μεταξύ όμως οι Βενετοί είχαν αρχίσει τον δικό τους πόλεμο με τους Τούρκους στην Πελοπόννησο. Για τους Βενετούς αυτός ο πόλεμος που θα κρατήσει 16 χρόνια θα είναι καταστροφικός, ο Βησσαρίων όμως έβλεπε τώρα στην Βενετία την κληρονομία του Βυζαντίου. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που το 1468 θα χαρίσει στην πόλη της Βενετίας την ανεκτίμητη βιβλιοθήκη του: σχεδόν 1000 χειρόγραφα, ελληνικά και λατινικά, που θα

αποτελέσουν τον πυρήνα της Μαρκιανής Βιβλιοθήκης της Βενετίας. Κυρίως όμως, τα βιβλία αυτά έπρεπε, σύμφωνα με τις επιθυμίες του ίδιου του Βησσαρίωνα, να είναι στην διάθεση των Ελλήνων για να μην ξεχάσουν ποιες είναι οι ρίζες τους τώρα που δεν έχουν πατρίδα.

Από το 1464 και μετά η πολιτική δράση του Βησσαρίωνα περιορίζεται. Ασχολείται περισσότερο με τη μελέτη και την συγγραφή. Γράφει το σημαντικότερό του έργο *In calumniatorem Platonis* (Εναντίον του συκοφάντη του Πλάτωνα) για να υπερασπιστεί την πλατωνική φιλοσοφία από τους αριστοτελικούς επικριτές της.

Το 1470 οι Τούρκοι κατακτούν την Εύβοια (Νεγροπόντε), την δεύτερη σημαντικότερη αποικία των Βενετών στο Αιγαίο μετά την Κρήτη, και το νέο συνταράσσει την Δύση. Συγκλονισμένος από τις επιτυχίες των Τούρκων στην Ανατολή (το 1460 οι Τούρκοι κατέλαβαν την Πελοπόννησο, το 1461 την ιδιαίτερη πατρίδα του Βησσαρίωνα, Τραπεζούντα) ο Βησσαρίων γράφει μια σειρά επιστολών προς τους ηγεμόνες της Ιταλίας και μεταφράζει στα λατινικά τον πρώτο Ολυνθιακό του Δημοσθένη, όπου ο συγγραφέας προειδοποιεί τους Αθηναίους για τον μακεδονικό κίνδυνο και τις επεκτατικές βλέψεις του Φιλίππου, καθαρή αναφορά στον κίνδυνο που αποτελεί ο σουλτάνος Μωάμεθ Β΄ για την Δύση αν οι ηγεμόνες αδιαφορήσουν ακόμη και δεν συμβάλλουν στην εξουδετέρωσή του. Αυτά τα κείμενα θα τυπωθούν ενώ ο Βησσαρίων ζει και θα έχουν για πολλές δεκαετίες μεγάλη διάδοση. Ο πάπας Σίξτος Δ΄ θα του αναθέσει το 1471 μιαν ακόμη αποστολή, στην Γαλλία αυτή την φορά, για την οργάνωση πάλι μιας εκστρατείας εναντίον των Τούρκων. Η υποδοχή του βασιλιά της Γαλλίας ήταν όμως ψυχρή, λόγω των προβλημάτων μεταξύ του πάπα και του βασιλιά για εκκλησιαστικά ζητήματα. Στην επιστροφή του στην Ιταλία ο Βησσαρίων αρρώστησε και πέθανε στις 18 Νοεμβρίου 1472 στην Ραβέννα, πριν ακόμη φτάσει στην Ρώμη. Η κηδεία του έγινε μερικές ημέρες αργότερα στην εκκλησία των Αγίων Αποστόλων στην Ρώμη, που ήταν στην δικαιοδοσία του, παρουσία των άλλων καρδινάλιων και του πάπα. Εκεί βρίσκεται σήμερα ο τάφος του και η επιγραφή στα ελληνικά που συνέθεσε ο ίδιος ενώ ακόμη ζούσε: «ΤΟΥΤ'ΕΤΙ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝ ΖΩΝ ΑΝΥΣΑ ΣΩΜΑΤΙ ΣΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑ ΔΕ ΦΕΥΞΕΙΤΑΙ ΠΡΟΣ ΘΕΟΝ ΑΘΑΝΑΤΟΝ», που σημαίνει «Ενώ ακόμη ζούσα, ο Βησσαρίων ανήγειρα αυτό το μνημείο για το σώμα, το πνεύμα θα πάει στον αθάνατο Θεό».

Ο Βησσαρίων είχε επαφές με τους σημαντικότερους ουμανιστές της εποχής του και η επίδρασή του στους κύκλους των διανοουμένων ήταν πολύ μεγάλη. Η δράση του όμως για την οργάνωση της Σταυροφορίας δεν είχε κανένα αποτέλεσμα από όσα ο ίδιος προσδοκούσε. Επιπλέον η ένωση των Εκκλησιών δεν είχε βρει, για διάφορους λόγους, απήχηση στον ορθόδοξο κόσμο και ακολούθως η ένταξή του Βησσαρίωνα στην καθολική Εκκλησία επέφερε μια «damnatio memoriae» για το πρόσωπό του στον ελληνορθόδοξο κόσμο ακόμη και στην νεώτερη βιβλιογραφία. Ο ίδιος ο Βησσαρίωνας ήταν απόλυτα πεπεισμένος για την επιλογή του να ξεπεράσει, θυσιάζοντας το, το θρησκευτικό μέρος της ταυτότητάς του για να περισώσει αυτό που ίδιος θεωρούσε σημαντικότερο: την ελληνική του διάσταση, εννοούμενη πολιτισμικά. Για αυτόν ο τουρκικός ζυγός απειλούσε την εθνική ταυτότητα των Ελλήνων επειδή τους στερούσε, μαζί με την πολιτική ανεξαρτησία, την δυνατότητα της ελληνικής παιδείας, όχι της θρησκευτικής ελευθερίας (την οποία εξάλλου οι Τούρκοι σεβόντουσαν στους αλλόθρησκους υπηκόους τους εφόσον αυτοί πλήρωναν τους φόρους τους). Ωστόσο η ελπίδες των ενωτικών σε μια λυτρωτική επέμβαση της Δύσης στη Ανατολή ήταν υπερβολικές, όχι μόνο επειδή η Δύση ίσως να μην ήθελε ένα δυνατό Βυζάντιο, αλλά και επειδή η Δύση κατακερματισμένη και σε μια φάση κρίσιμη της ιστορίας της δεν μπορούσε να αντιμετωπίσει επιθετικά τους Τούρκους, παρά μόνον αμυντικά και πάλι με μεγάλες δυσκολίες. Σε μια εποχή δραματικών αλλαγών όπως αυτές που βίωσε ο ελληνισμός στον 15ο αιώνα, οι επιλογές ήταν λίγες και πάντα επίπονες και ο Βησσαρίωνας έκανε τις δικές του.

Το έργο του:

Συνέγραψε πλήθος θεολογικών έργων, κυρίως προς υπεράσπιση της Ένωσης των Εκκλησιών. Έχει συντάξει πλήθος λόγων για την προώθηση της σταυροφορικής κίνησης, μια ανθολογία κλασικών κειμένων, μεταφράσεις αρχαιοελληνικών κειμένων στα Λατινικά, ένα Εγκώμιο της Τραπεζούντας. Σημαντικότερο θεωρείται το φιλοσοφικό του έργο για την υπεράσπιση της Πλατωνικής φιλοσοφίας, τη σύνοψη της Αριστοτελικής Φιλοσοφίας. Επίσης, κατά τα πρότυπα του Θωμά Ακινάτη προσπάθησε να εντάξει την Πλατωνική φιλοσοφία στη Χριστιανική σκέψη.

4. Ιανός Λάσκαρις

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1445 και παρέμεινε εκεί μέχρι και τα πρώτα χρόνια μετά την Άλωση. Αργότερα, και αφού πρώτα πέρασε από την Κρήτη, στάλθηκε, με εντολή του Βησσαρίωνα στη Βενετία. Με έξοδα του τελευταίου ο Λάσκαρις σπούδασε στο πανεπιστήμιο της Πάντοβα όπου δίδασκε ο Δημήτριος Χαλκοκονδύλης, ο οποίος έγινε δάσκαλος και προστάτης του. Στην Πάντοβα έμεινε μέχρι το 1472 οπότε έφυγε για τη Φλωρεντία. Στην πρωτεύουσα της Τοσκάνης δίδαξε την ελληνική φιλοσοφία και λογοτεχνία και ένας από τους σημαντικότερους μαθητές του ήταν ο Μάρκος Μουσούρος, ο οποίος είχε πάει εκεί γύρω στο 1486.

Στη Φλωρεντία ο Λάσκαρις κλήθηκε να διευθύνει την περίφημη Λαυρεντιανή Βιβλιοθήκη. Για τον λόγο αυτό στάλθηκε από τον Λαυρέντιο τον Μεγαλοπρεπή, που παρά τις οικονομικές δυσκολίες δαπανούσε πολλά χρήματα για την αγορά χειρογράφων και την αμοιβή αντιγραφέων, στον ελλαδικό χώρο και στην Κωνσταντινούπολη για την αναζήτηση ελληνικών χειρογράφων. Συγχρόνως, με την αποστολή του Λάσκαρι στην Πόλη, ο Λαυρέντιος επιδίωκε να διερευνήσει την πολιτική κατάσταση και τη δυνατότητα ανανέωσης παλαιού σχεδίου για σταυροφορία. Ο Ιανός Λάσκαρις το 1491 και το 1492 επισκέφθηκε μεταξύ άλλων τη Θεσσαλονίκη, το Άγιο Όρος, την Κρήτη και την Κωνσταντινούπολη και αγόρασε γύρω στα διακόσια πολύτιμα χειρόγραφα με τα οποία εμπλουτίστηκε η Λαυρεντιανή Βιβλιοθήκη.

Μετά το θάνατο του Λαυρέντιου ο Λάσκαρις, αφού παρέμεινε για λίγο διάστημα στη Φλωρεντία, ύστερα από πρόσκληση του βασιλιά Καρόλου του Η', πήγε στο Παρίσι το 1496. Εκεί εργάστηκε ως σύμβουλος του Γάλλου βασιλιά και συνεργάστηκε με Γάλλους ουμανιστές μεταξύ των οποίων ήταν και ο Guillaume Bide. Με την άνοδο στο θρόνο της Γαλλίας του Λουδοβίκου ΙΒ' ο Ιανός Λάσκαρις ανέλαβε διπλωματικές αποστολές στο Μιλάνο και στη Βενετία (1500-1509). Κατά την παραμονή του στη Βενετία έγινε μέλος της Νέας Ακαδημίας η «Αλδείου Ακαδημίας» και σχετίστηκε με πολλούς Βυζαντινούς λόγιους ανάμεσα στους οποίους ήταν και ο Μάρκος Μούσουρος.

Το 1513 έγινε πάπας ο Λέων Ι', ο γιος του Λαυρέντιου, και ο Λάσκαρις πήγε στην Ρώμη για να ζητήσει τη βοήθειά του για την αναζωογόνηση των ελληνικών σπουδών και τελικά κατάφερε να ιδρύσει, με τη βοήθεια του Μουσούρου, το Ελληνικό Γυμνάσιο, το 1514 στον λόφο του Κυρηναίου. Πρώτος διδάσκων ονομάστηκε ο Ζαχαρίας Καλλιέργης σε συνεργασία με τον οποίον ο Λάσκαρις ίδρυσε το 1517 το τυπογραφείο του Γυμνασίου.

Τον επόμενο χρόνο επέστρεψε στο Παρίσι και προσπάθησε να πείσει τον καινούργιο βασιλιά, τον Φραγκίσκο Α' να ιδρύσει ελληνικό κολλέγιο (το οποίο ιδρύθηκε τελικά το 1530 από τον Guillaume Bide). Επίσης έκανε προσπάθειες για την ίδρυση σχολής ελληνικών σπουδών στο Μιλάνο και στη Φλωρεντία. Το 1525, και αφού είχε εκλεγεί πάπας ο Κλήμης Ζ', που και αυτός ανήκε στην οικογένεια των Μεδίκων, ο Λάσκαρις γύρισε στην Ρώμη. Ο νέος πάπας του ανέθεσε την αποστολή να συμφιλιώσει το βασιλιά της Γαλλίας Φραγκίσκο Α' και τον αυτοκράτορα της Αγίας Ρωμαϊκής

Αυτοκρατορίας Κάρολο Ε΄, ύστερα από τον ατυχή για τη Γαλλία πόλεμο και την αιχμαλωσία του Γάλλου βασιλιά.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του τα έζησε στη Ρώμη όπου πέθανε σε ηλικία ενενήντα χρονών. Στον τάφο του γράφτηκε επίγραμμα που είχε συνθέσει ο ίδιος:

Σε ξένη γη θάφτηκε ο Λάσκαρις. Μάθε ότι δεν λυπάται για τη φιλοξενία αυτή. Τη βρήκε γλυκιά. Ο πόνος είναι ότι η πατρίδα δε δίνει πια ελεύθερο χώμα για την ταφή των Ελλήνων.

Ενώ ο Guillaume Bide είπε για τον Λάσκαρι:

Αυτός υπήρξε ο Ιανός Λάσκαρις, προέχων κατά το γένος και την ευγένεια κατά το χρόνο εκείνο και του οποίου η μνήμη σε όλους τους Έλληνες ήταν ότι επρόκειτο για σοφότατο άνδρα.

Το εκδοτικό έργο του:

Στη Φλωρεντία, το διάστημα 1494-1496, σε συνεργασία με τον τυπογράφο Λορέντζο ντι Αλόπα εξέδωσε αρκετά έργα, ανάμεσα στα οποία ήταν τα παρακάτω:

1. Ανθολογία διαφόρων επιγραμμάτων
2. Ύμνοι του Καλλιμάχου
3. Αργοναυτικά του Απολλωνίου του Ροδίου
4. Κατά Ηρώ και Λεάνδρον του Μουσαίου

Ορισμένα από τα έργα αυτά συνοδεύονταν από σχόλια του Λάσκαρι. Οι εκδόσεις αυτές ήταν εξαιρετικές και λόγω της ομορφιάς και της ποικιλίας των τυπογραφικών στοιχείων που χρησιμοποιήθηκαν και που είχαν σχεδιαστεί από τον ίδιο.

Απο το 1517 μέχρι το 1520 από το τυπογραφείο του Ελληνικού Γυμνασίου τα έργα: *Σχόλια παλαιά εις την Ομήρου Ιλιάδα, Ισοκράτους Λόγοι, Κέβητος Πίναξ, Πορφυρίου φιλοσόφου ομηρικά ζητήματα* κ.ά.

5.Βοκάκιος

Ο Βοκάκιος γεννήθηκε πιθανότατα στην Φλωρεντία και ήταν νόθος γιος του Boccaccio di Chellino, πλούσιου έμπορου, και μιας άγνωστης κοπέλας ταπεινής καταγωγής. Ο πατέρας του τον αναγνώρισε ως γιο του και τον πήρε το 1327 στην Νάπολη, όπου ασχολείτο με το εμπόριο. Ο Βοκάκιος, όμως, που δε συμπάθησε το εμπόριο και τις αναγκαστικές σπουδές στο Εκκλησιαστικό Δίκαιο, από το 1334 ξεκίνησε να δημοσιεύει έργα του. Σε μια οικονομική κρίση το 1340, αναγκάστηκε να επιστρέψει στην Φλωρεντία, όπου το 1350 γνώρισε τον Πετράρχη, και τελείωσε το γνωστότερο έργο του το *Δεκαήμερο*. Πέρασε το υπόλοιπο της ζωής του ακολουθώντας τις μετακινήσεις του Πετράρχη, με ανθρωπιστικές μελέτες και συγγράφοντας. Πέθανε μετά από μακροχρόνια αρρώστια ένα χρόνο μετά τον Πετράρχη, το 1375.

Επιλεγμένα έργα

Amorosa visione (Ερωτικά οράματα) (1342)

1. *Buccolicum carmen* (Βουκολικό άσμα) (1367-69)
2. *Caccia di Diana* (Το κυνήγι της Άρτεμης, 1334-37)
3. *Comedia delle ninfe fiorentine* (Κωμωδία των Φλωρεντινών Νυμφών) (*Amato*, 1341-42)
4. *Corbaccio* (περί το 1365, η ημερομηνία αμφισβητείται)
5. *De mulieribus claris* (Περί διασήμων γυναικών, 1361, αλληπάλληλες εκδόσεις έως το 1375)
6. *Decameron* (Δεκαήμερον) (1349-52, ανανεωμένη έκδοση 1370-71) — ελλην. μετάφρ. Νίκος Σαρλής, "ΚΛΑΣΣΙΚΑ ΠΑΠΥΡΟΥ"
7. *Elegia di Madonna Fiammetta* (Ελεγεία της Μαντόνα Φιαμμέττα) (1343-44)
8. *Esposizioni sopra la Comedia di Dante* (Γνώμες για την [Θεία] Κωμωδία του Δάντη, 1373-74)
9. *Filocolo* (1336-39)
10. *Filostrato* (1335 or 1340)
11. *Genealogia deorum gentilium libri* (Βιβλία γενεαλογίας εθνικών θεών) (1360, ανανεωμένη έκδοση 1374)
12. *Ninfale fiesolano* (1344-46, η ημερομηνία αμφισβητείται)
13. *Rime* (Ρίμες) (ολοκληρώθηκε το 1374)
14. *Teseida delle nozze di Emilia* (πριν το 1341)
15. *Trattatello in laude di Dante* (1357, αλλαγή τίτλου *De origine vita studiis et moribus viri clarissimi Dantis Aligerii florentini poetae illustris et de operibus compositis ab eodem*)
16. *Zibaldone Magliabechiano* (περ. 1351-56)

6.Πετράρχης

Ο Φραντσέσκο Πετράρκα, εξελληνισμένα Πετράρχης ([20 Ιουλίου 1304](#) - [19 Ιουλίου 1374](#)), ήταν [Ιταλός](#) λόγιος, ποιητής και ένας από τους παλαιότερους [ανθρωπιστές](#) της [Αναγέννησης](#).

Βάσει των έργων του Πετράρχη και, σε μικρότερο βαθμό, του [Δάντη](#) και του [Βοκκάκιου](#), ο [Πιέτρο Μπέμπο](#) τον 16ο αιώνα δημιούργησε το μοντέλο για τη σύγχρονη [ιταλική γλώσσα](#).

Ο Πετράρχης έγινε γνωστός για την ανάπτυξη των [σονέτων](#) του σε τέτοιο βαθμό τελειότητας, ώστε παρέμειναν αξεπέραστα μέχρι σήμερα και η χρήση τους επεκτάθηκε και σε άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες: κατά την [Αναγέννηση](#), αποτέλεσαν αντικείμενο θαυμασμού, αλλά και μίμησης σε όλη την [Ευρώπη](#). Το έργο του *Canzoniere* με 365 ερωτικά ποιήματα, αφιερωμένα στη Λάουρα, επηρέασε όλη τη μετέπειτα λυρική ποίηση, δημιουργώντας το γνωστό ρεύμα του «[πετραρχισμού](#)».

7.Άλδος Μανούτιος

Ο Μανούτιος γεννήθηκε στο [Μπασσιάνο](#) (Bassiano) των [Παπικών Κρατών](#), στη σημερινή επαρχία του Λάτσιο, κοντά στη [Ρώμη](#). Καθώς η οικογένειά του ήταν ευκατάστατη, ο Μανούτιος έλαβε μια

σφαιρική μόρφωση, σπουδάζοντας λατινικά στη Ρώμη με τον Γκασπαρίνο ντα Βερόνα, καθώς και (αρχαία) ελληνικά στη Φεράρα με τον Γκουαρίνο ντα Βερόνα.

Το [1482](#), μαζί με τον πάλαι ποτέ συμφοιτητή του και παλαιόθεν φίλο Τζοβάνι Πίκο, εγκαταστάθηκε στην πόλη Μιράντολα, όπου και έμεινε για δύο χρόνια, μελετώντας ελληνική λογοτεχνία. Προτού ο Πίκο φύγει για τη [Φλωρεντία](#), συνέστησε τον Μανούτιο ως διδάσκαλο για τους ανηψιούς του, Αλβέρτο και Λιονέλο Πίο, πρίγκηδες του Κάρπι. Αργότερα, με χρηματοδότηση και γαίες του Αλβέρτου, ο Μανούτιος ξεκίνησε την επιχειρηματική δραστηριότητα στην τυπογραφία.

Άλδος ο εκδότης

Ως κυρίαρχος εκδότης και τυπογράφος την εποχή της ακμής της Αναγέννησης, ο Άλδος εδραίωσε κατ' αρχάς τον σχεδιασμό του βιβλίου —ένα πρωτόκολλο θα λέγαμε — που περιελάμβανε το μέγεθος του χαρτιού, τον σχεδιασμό και τη χρήση συγκεκριμένων γραμματοσειρών, τη μορφολογία της σελίδας καθώς και νέες μεθόδους βιβλιοδεσίας. Οι εκδόσεις του με έργα κλασικών (αρχαία ελληνική φιλολογία) έγιναν περίφημες σε όλη την Ευρώπη. Πολλοί μάλιστα αντέγραψαν το εταιρικό του λογότυπο, ένα δελφίνι και μια άγκυρα, το οποίο συνδέεται με το λατινικό ρητό "Festina lente" («σπεύδε βραδέως»)· η εικόνα και το ρητό απεικονίζονταν σε ένα ρωμαϊκό νόμισμα του 80 μ.Χ., το οποίο και αποτέλεσε την πηγή έμπνευσης. Το 1533 τη διεύθυνση του τυπογραφείου ανέλαβε ο γιος του Παύλος Μανούτιος (1512-1574).

Οι Έλληνες κλασικοί

Μία από τις κυριότερες φιλοδοξίες του Μανούτιου ήταν να περισώσει ό,τι είχε απομείνει από την αρχαία ελληνική γραμματεία. Εξέδωσε πολλές εκδόσεις των κυριότερων έργων, τόσο σε κανονική μορφή, όσο και σε μέγεθος τσέπης, ώστε τα έργα αυτά να γίνουν διαθέσιμα στο ευρύτερο κοινό. Μέχρι τότε ελάχιστα ελληνικά συγγράμματα κυκλοφορούσαν από εκδοτικούς οίκους: στο Μιλάνο η «Γραμματική του Λασκάρεως», Ελληνικοί Ψαλμοί, έργα του [Αισώπου](#), του [Θεοκρίτου](#) και του [Ισοκράτη](#) (εκδόσεις 1476 - 1493)· στη Βενετία τα «Ερωτήματα του Χρυσολωρά» (1484)· στη [Βιντσέντσα](#) υπήρχαν ανατυπώσεις της «Γραμματικής του Λασκάρεως» και των «Ερωτημάτων» (1488 και 1490), και τέλος στη Φλωρεντία είχαν εκδοθεί έργα του [Ομήρου](#) μεταφρασμένα από τον Λορέντσο ντε Αλόπα. Απ' αυτά, μόνο ο Θεόκριτος, ο Ισοκράτης και ο Όμηρος θεωρούνταν κλασικά.

Ο Μανούτιος επέλεξε τη Βενετία ως πλέον κατάλληλη έδρα για την επιχείρησή του. Εγκαταστάθηκε το 1490 και τα πρώτα έργα που τυπώθηκαν ήταν το *Ηρώ και Λεάνδρος* του [Μουσαίου](#), η *Γαλεομνομαχία* και το Ελληνικό Ψαλτήρι. Χωρίς να φέρουν χρονολογία έκδοσης, θεωρούνται τα αρχαιότερα του τυπογραφείου και μάλιστα, κατά τον ίδιο τον Μανούτιο, «προκρούστες της ελληνικής λογοτεχνίας».

Απόσπασμα από έργο του Αριστοτέλη - Κρατική Βιβλιοθήκη της Βαυαρίας

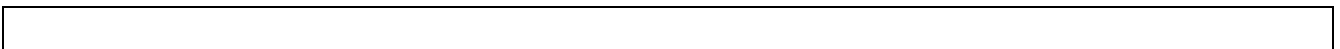
Ο Μανούτιος στρατολόγησε πλήθος μελετητών της ελληνικής στη Βενετία. Εμπορευόταν στα ελληνικά, έδινε οδηγίες στους τυπογράφους και τους βιβλιοδέτες στα ελληνικά· μέχρι και η καθημερινότητα του σπιτιού του ενδύοταν την ελληνική γλώσσα. Στις εκδόσεις τους προλόγιζε πάντα στα ελληνικά, ενώ προσέλαβε Κρητικούς λόγιους για να σελιδοποιούν και να επιμελούνται χειρόγραφα, καθώς και για να δειγματίσουν καλλιγραφικές ελληνικές γραμματοσειρές. Τουλάχιστον τριάντα Έλληνες βοηθοί εργαζόταν μαζί του, χωρίς να υπολογίζουμε τους τεχνίτες και χειρώνακτες. Ακούραστος και ανελήκτος, εξέδωσε τον πρώτο τόμο με έργα του Αριστοτέλη το 1495. Μέχρι το 1498 άλλοι τέσσερις τόμοι συμπλήρωναν το έργο το μεγάλου κλασικού. Τον ίδιο χρόνο εξέδωσε και εννέα κωμωδίες του Αριστοφάνη, ενώ στα επόμενα χρόνια ακολούθησαν εκδόσεις των Θουκυδίδη, Σοφοκλή, Ηροδότου, Ξενοφώντα και Δημοσθένη.

Ο β' ιταλικός πόλεμος επιβράδυνε την εκδοτική του δραστηριότητα. Παρόλ' αυτά, το 1508 εκδίδει έναν τόμο για τους Έλληνες ρήτορες και τον επόμενο χρόνο έργα του Πλουτάρχου. Νέοι πόλεμοι ανάγκασαν τη διακοπή του τυπογραφείου, μέχρι το 1513, οπότε και εκδίδεται το έργο του Πλάτωνα, αφιερωμένο στον Πάπα Λέοντα τον Γ'· στον πρόλογο ο Μανούτιος κάνει μια σύγκριση ανάμεσα στις κακουχίες της πολεμοπαθούσας Ιταλίας και στην ηρεμία και ομορφιά της μελέτης. Ο Πίνδαρος, ο Αισχύλος και ο Αθήναιος ακολουθούν το 1514, ενώ προς το τέλος της ζωής του εργαζόταν πάνω στη Μετάφραση των Εβδομήκοντα, η πρώτη έκδοση των οποίων έγινε μετά τον θάνατό του το 1518.

Με τα παραπάνω ολοκληρώνεται ο κατάλογος των εκδόσεων του Άλδου Μανούτιου. Ωστόσο, οι συνεχιστές του έργου του (κυρίως ο εγγονός του, Άλδος Μανούτιος ο νεότερος) έφεραν στο εκδοτικό προσκήνιο έργα των Παυσανία, Στράβωνα, Αισχύλου, Γαληνού, Ιπποκράτη και Λογγίνου. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Μανούτιος εξέδωσε και άλλα ελληνικά έργα που είχαν ήδη εκδοθεί, εντούτοις προσδίδοντάς τους διορθώσεις και τον χαρακτήρα του εκδοτικού του οίκου.

Η ιδιότητά του δεν ήταν αποκλειστικά του εκδότη και τυπογράφου, αλλά και σε μεγάλο βαθμό αυτή του μελετητή και μεταφραστή. Ο Μανούτιος ως λόγιος υπήρξε στις μέρες του πραγματικά λίκνο του ουμανισμού και του ελληνισμού. Με στόχο να προάγει τις ελληνικές σπουδές, το 1502 ίδρυσε τη «Νέα Ακαδημία», ένα ίδρυμα αποκλειστικά για κλασικές ελληνιστικές σπουδές. Τα μέλη έπρεπε απαραίτητα να μιλούν ελληνικά, να φέρουν ελληνοποιημένο το όνομά τους καθώς και τους τίτλους τους. Ένα από τα μέλη ήταν και ο γνωστός Έρασμος.

Ο Άλδος Μανούτιος πέθανε φτωχός, έχοντας αφήσει στην ανθρωπότητα ένα τεράστιο έργο ελληνικής φιλολογίας.

ΥΠΟΘΕΜΑ 1 Γ:) ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ :ΕΘΝΙΚΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ελληνική ψυχή ανά τους αιώνες μεγαλούργησε επιδεικνύοντας δείγματα μεγαλοψυχίας, γενναιοδωρίας, υπερβάσεως του «εγώ», αλτρουισμού και αυτοθυσίας. Αυτές οι υψηλές αξίες και τα ιδανικά του Έλληνα νοσηματοδοτούν την ύπαρξή του, συνυφαίνονται στενά με την ταυτότητά του και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της εθνικής του κληρονομιάς.

Τα παραπάνω στοιχεία τα αναγνωρίζουμε στην προσωπικότητα των μεγάλων Ελλήνων ευεργετών, οι οποίοι δεν παρέλειψαν να διαθέσουν μεγάλα χρηματικά ποσά για τη δημιουργία κοινωφελών έργων, δείχνοντας έμπρακτα την έντονη φιλοπατρία και την ευγνωμοσύνη τους στον Έλληνα – συνάνθρωπο – συμπατριώτη.

Αρκετά από τα έργα αυτά ακόμη και σήμερα δεσπάζουν στον Ελληνικό χώρο αγέρωχα και ευθυτενή, μεταλαμπαδεύοντας τον ψυχικό πλούτο των Ελλήνων ευεργετών, τα ευγενή συναισθήματα αυτών για την ανθρώπινη ψυχή και την αμέριστη αγάπη και γενναιοδωρία τους προς τον Ελληνικό πολιτισμό.

1. Ευάγγελος Ζάπας (1800-1865) και Κωνσταντίνος Ζάπας (1814-1892)

Οι Ευάγγελος και Κωνσταντίνος Ζάπας ήταν ξαδέρφια. Απέκτησαν τεράστια περιουσία συνεργαζόμενοι στη Ρουμανία, όπως εργοστάσια, κτήματα, μύλους, καταστήματα, αλευροποιία, φούρνους και σπίτια. Ανάλογη ήταν η κινητή και ακίνητη περιουσία τους στην Ελλάδα. Ο Ευάγγελος Ζάπας από το 1856 ήδη ενδιαφέρθηκε για την ανασύσταση των ολυμπιακών αγώνων, όχι ως αθλητικών, αλλά ως βιομηχανικών και καλλιτεχνικών διαγωνισμάτων και διέθεσε τα αναγκαία ποσά για να κτιστεί μέγαρο εκθέσεων. Έτσι καθιερώθηκαν τα Ολύμπια.

Όταν κοιμήθηκε ο Ευάγγελος Ζάπας το 1865 σε ηλικία 65 ετών, άφησε μοναδικό κληρονόμο τον εξάδελφό του Κωνσταντίνο. Ο τελευταίος, συνετός και επιδέξιος διαχειριστής, διέθεσε τεράστια ποσά για κοινωφελή έργα και δραστηριότητες. Προέβη στην κατασκευή εκπαιδευτηρίων στη γενέτειρά του, το Λάμποβο και στα παρακείμενα χωριά Πρεμετή, Νίβανη, Δέλβινο και Δρόβιανη της Βορείου Ηπείρου, σε καταθέσεις τη Εθνική Τράπεζα για την εκπαίδευση νέων σε γεωργικές σχολές και μετεκπαίδευσή τους σε χώρες της Δυτικής Ευρώπης, στην προσφορά χρηματικών ποσών για εκδόσεις γεωργικών βιβλίων, στην ανέγερση του Ζαπείου Μεγάρου στην Αθήνα, σε επιδοτήσεις για την κατασκευή των προτύπων Παρθεναγωγείων Κωνσταντινουπόλεως και Ανδριανουπόλεως και άλλων πόλεων της Θράκης, σε δωρεές στο Αμαλίοιο Ορφανοτροφείο και στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, στη διάθεση χρηματικών ποσών στη Φιλολογική Εφορεία Βουκουρεστίου για τη διάσωση της «ρωμανικής» (βλάχικης) γλώσσας.

Ο Κωνσταντίνος Ζάπας κοιμήθηκε το 1892 σε ηλικία 78 ετών. Το Ελληνικό κράτος προς τιμήν των δύο εθνικών ευεργετών ύψωσε τους ανδριάντες τους μπροστά από το Κατάστημα των Ολυμπίων (Ζάππειο Μέγαρο).

2. Γεώργιος Αβέρωφ (1818-1899)

Ο Γεώργιος Αβέρωφ υπήρξε εθνικός ευεργέτης. Γεννήθηκε στο Μέτσοβο το 1818. Το 1840 πήγε ως μετανάστης στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου. Εκεί ανέπτυξε έντονη επιχειρηματική δραστηριότητα και απέκτησε μεγάλη περιουσία, την οποία διέθεσε για την προώθηση εκπαιδευτικών και εθνικών σκοπών, καθώς και σε φιλανθρωπίες. Με τις πρώτες δωρεές του δημιουργήθηκαν παρθεναγωγείο και νοσοκομείο στην Ελληνική κοινότητα της Αλεξάνδρειας. Έκανε δωρεές στο Μέτσοβο και στην Αθήνα.

Με την οικονομική του αρωγή αποπερατώθηκε το Πολυτεχνείο της Αθήνας, το οποίο ονομάστηκε Μετσόβειο. Επίσης κτίστηκαν η Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, οι φυλακές Αβέρωφ (Αβερώνειον Εφηβείον) και αναμαρμαρώθηκε το Παναθηναϊκό Στάδιο. Σπουδαία υπήρξε η συνδρομή του στη ναυπήγηση του θωρηκτού «Αβέρωφ» τη ναυαρχίδα του στόλου κατά τους

Βαλκανικούς πολέμους. Σε αυτό οφείλεται σχεδόν αποκλειστικά η ναυτική επικράτηση των Ελλήνων στο Αιγαίο.

Ο Γεώργιος Αβέρωφ κοιμήθηκε στην πόλη της Αλεξάνδρειας την 15 Ιουλίου 1899, σε ηλικία 81 ετών. Η Ελληνική πολιτεία σε ένδειξη τιμής και ευγνωμοσύνης ανήγειρε ανδριάντα μπροστά από το Παναθηναϊκό Στάδιο.

3. Ιωάννης Βαρβάκης (Λεοντίδης) (Ψαρά 1750 – Ζάκυνθος 1825)

Στις κρίσιμες στιγμές για τον Ελληνισμό, τέλος του 18^{ου} αιώνα και αρχές του 19^{ου}, ο Βαρβάκης, καταξιωμένος έμπορος και επιχειρηματίας στην Κασπία θάλασσα, απέδειξε πολλαπλά την κοινωνική του ευαισθησία και το ενδιαφέρον του για την πρόοδο του Γένους. Συνέτρεξε το φίλο του Νικηφόρο Θεοτόκη (Μητροπολίτη του Αστραχάν από το 1786) στο κοινωνικό του έργο, ενώ το 1817 βοήθησε στην ίδρυση ελληνικών σχολείων στη Μαριούπολη.

Ύστερα από αίτημα του Ιωάννη Καποδίστρια προσέφερε 150.000 ρούβλια για την ίδρυση Ανώτερης Ελληνικής Σχολής στην Οδησό (1818), προσέφερε για την οικονομική ενίσχυση της Φιλομούσου Εταιρείας, ενώ προκάλεσε τον ενθουσιασμό του Κοραή, όταν το 1818 προσέφερε χιλιάδες γρόσια στο Γυμνάσιο της Χίου. Με την έκρηξη της Επανάστασης, συνέδραμε οικονομικά τον Υψηλάντη και διέθεσε υψηλά ποσά για την εξαγορά Χριστιανών αιχμαλώτων, ενώ παράλληλα έστειλε φορτία σίτου και πυρίτιδας, καθώς και χρήματα για τις ανάγκες του στόλου.

Με τη διαθήκη του άφησε χιλιάδες ρούβλια για την ανέγερση σχολείων, για τη μόρφωση των Ελληνόπουλων. Με βουλευτικό διάταγμα του 1843 αποφασίστηκε η ανέγερση διδακτηρίου, το οποίο ολοκληρώθηκε το 1860 στην οδό Αθηνάς, στο σημείο που υπάρχει σήμερα η Βαρβάκειος αγορά.

Ο Ιωάννης Βαρβάκης κοιμήθηκε το 1825 σε ηλικία περίπου 75 ετών. Η πολιτεία προς τιμήν του ήγειρε ανδριάντα του στον κήπο του Ζαπείου. Ο τάφος του βρίσκεται στην πόλη της Ζακύνθου.

4. Έλενα Βενιζέλου – Σκυλίτση (1874-1959)

Η Έλενα Βενιζέλου – Σκυλίτση γεννήθηκε στο Λονδίνο το 1874 και ήταν κόρη του Ιωάννη και της Βιργινίας Σκυλίτση, πλουσίων ομογενών επιχειρηματιών στο Λονδίνο.

Από τα χρόνια του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου άρχισε να αναπτύσσει μεγάλη δραστηριότητα υπέρ της Ελλάδας. Οργάνωσε εράνους και διέθεσε χρήματα από την προσωπική της περιουσία για την αποστολή ιματισμού, φαρμακευτικού και νοσοκομειακού υλικού για τις ανάγκες του ελληνικού στρατού.

Μετά τη λήξη του πολέμου, από το 1927 έως το 1933, με τα χρήματα της κτίστηκε πρότυπο μαιευτήριο στην Αθήνα, προς τιμήν της αγαπημένης της φίλης Μαρίκας Ηλιάδη, η οποία απεβίωσε το 1924. Ίδρυσε το στάδιο στην πόλη των Χανίων. Συνέβαλε στην ίδρυση του Νοσοκομείου του Ερυθρού Σταυρού. Δώρισε την προσωπική της βιβλιοθήκη, η οποία αποτελείτο από χιλιάδες τόμους, σε Βιβλιοθήκες της Κρήτης.

Με τη διαθήκη της άφησε σημαντικά ποσά δεσμευμένα σε αγγλικά χρεόγραφα για τις γενικές λειτουργικές ανάγκες του μαιευτηρίου «Μαρίκα Ηλιάδη». Με τα χρήματά της ανεγέρθηκε στην αυλή του Μαιευτηρίου παρεκκλήσιο αφιερωμένο στη μνήμη των Αγίων Ελευθερίου και της Ισαποστόλου Ελένης.

5. Γεώργιος (Ζωρζής) Δρομοκαϊτης (19^{ος} αι. – 1880)

Ο Γεώργιος Δρομοκαϊτης γεννήθηκε στη Χίο στις αρχές του 19^{ου} αιώνα. Απόγονος της οικογένειας Δερμοκαϊτη, ενός από τους πλέον αξιόλογους βυζαντινούς οίκους που εμφανίστηκε στις αρχές του 10^{ου} αιώνα.

Κοιμήθηκε στη Χίο το 1880. Επιδεικνύοντας εξαιρετική ευαισθησία, κληροδότησε την περιουσία του σε διάφορα κοινωφελή και φιλανθρωπικά ιδρύματα.

Η μεγαλύτερη προσφορά του είναι το κληροδότημα των 800.000 δραχμών για την ίδρυση και λειτουργία του φερώνυμου Ψυχιατρικού καταστήματος. Το Δρομοκαΐτειο Ψυχιατρικό Θεραπευτήριο λειτουργεί από το 1888 ως σήμερα και δέχεται δωρεάν άπορους ψυχικά ασθενείς ανθρώπους.

6. Ευγένιος Ευγενίδης (1882-1954)

Ο Ευγένιος Ευγενίδης γεννήθηκε στο Διδυμότειχο. Υπήρξε υιός του Αγάπιου Ευγενίδη, δικαστικού υπαλλήλου των τουρκικών δικαστηρίων της πόλης και της Χαρίκλειας, το γένος Αφεντάκη.

Οι καταστρεπτικοί σεισμοί της Κεφαλονιάς, Ζακύνθου και Ιθάκης υπήρξαν η πρώτη ευκαιρία έμπρακτης εκδήλωσης της εθνικής ευαισθησίας του Θρακιώτη εφοπλιστή, ο οποίος αποστέλλει 1.000.000 δραχμές «εις προσπάθειαν ανακουφίσεως της δυστυχίας των Ελλήνων σεισμοπαθών». Παράλληλα μεταβαίνει στις σκανδιναβικές χώρες και χρησιμοποιώντας τις γνωριμίες και διασυνδέσεις του με τον επιχειρηματικό κόσμο καταφέρνει να συγκεντρώσει άλλες 289.000 δραχμές.

Με δική του δαπάνη εγκαταστάθηκε δίκτυο ύδρευσης στο Δελήτι του Νομού Έβρου, το οποίο μετά τη δωρεά του μετονομάστηκε σε Ευγενικό. Με διαθήκη του ανέθεσε στους κληρονόμους του την ίδρυση κοινωφελούς ιδρύματος. Οι σκοποί του «Ιδρύματος Ε. Ευγενίδη» είναι η παροχή υποτροφιών σε νέους Έλληνες προς σπουδήν σε τεχνικές σχολές, η παροχή βοήθειας σε υφιστάμενες τεχνικές σχολές στην Ελλάδα και η ίδρυση νέων τεχνικών σχολών μέσης και κατώτερης εκπαίδευσης στην Ελλάδα.

Ο Ευγένιος Ευγενίδης κοιμήθηκε στην Ελβετία την 22 Απριλίου 1954.

7. Άδελφοί Ριζάρη

Οι Μάνθος και Γεώργιος Ριζάρης γεννήθηκαν στο Μονοδένδρι, χωριό του Ζαγορίου. Ο μικρότερος αδερφός, ο Γεώργιος, γεννήθηκε το 1769 (ή 1768), ενώ δεν είναι εξακριβωμένος ο χρόνος γέννησης του πρεσβυτέρου. Οι δύο αδελφοί (που προσονομάζονταν Ραδιόνωφ) συνέστησαν μεγάλο εμπορικό οίκο στη Μόσχα και με επιτυχημένους επιχειρηματικούς χειρισμούς κατόρθωσαν να γίνουν κάτοχοι μεγάλης περιουσίας. Ο Μάνθος Ραδιόνωφ Ριζάρης, ήδη από τις παραμονές της Επανάστασης του 1821, εκδήλωσε την επιθυμία του να συμπράξει υπέρ του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα των Ομογενών του. Μυήθηκε μεταξύ των πρώτων (1814) στη Φιλική Εταιρεία από τον Εμμανουήλ Ξάνθο στη Μόσχα και πήρε το ψευδώνυμο «Πρόθυμος», ενδεικτικό της μεγάλης του δραστηριότητας. Υποστήριξε οικονομικά το επαναστατικό κίνημα του Αλέξανδρου Υψηλάντη στη Μολδοβλαχία, ενώ διέθεσε σημαντικά χρηματικά ποσά για τις ανάγκες της Επανάστασης στις νότιες ελληνικές επαρχίες καθώς και για την απελευθέρωση αιχμαλώτων. Για την προσφορά το αυτή η Εταιρεία τον ανακήρυξε «Μέγαν Ευργέτην».

Κατά την τελευταία περίοδο του Αγώνα, ο Γεώργιος Ριζάρης συνέδραμε στην προσπάθεια του Κυβερνήτου Ιωάννου Καποδίστρια να συστήσει Τράπεζα, ενώ υποστήριξε και το εκπαιδευτικό πρόγραμμα αγοράζοντας μεγάλο αριθμό βιβλίων. Σημαντικότερη ήταν η προσφορά των αδελφών στην ανύψωση της παιδείας και του πολιτισμού των Ομογενών.

Μετά το θάνατο του Μάνθου Ριζάρη το 1824, το εθνικό και κοινωφελές έργο της οικογένειας συνέχισε ο Γεώργιος, ο οποίος και εγκαταστάθηκε στην Αθήνα με απώτερο στόχο την ίδρυση Εκκλησιαστικής Σχολής. Η «Μάνθου και Γεωργίου Ριζάρηδων Εκκλησιαστική Σχολή» αποσκοπούσε στη βελτίωση της καταστάσεως του κλήρου και της εξάπλωσης της ευαγγελικής αλήθειας.

Εκτός της Εκκλησιαστικής Σχολής διατέθηκαν κεφάλαια για τη Λειτουργία Ορφανοτροφείου – Οικοτροφείου, για την εκπαίδευση απόρων κοριτσιών, για εκπαιδευτικές υποτροφίες και για παροχή συντάξεων.

Ο Γεώργιος Ριζάρης κοιμήθηκε στην Αθήνα το έτος 1841, σε ηλικία 71 ετών. Η ελληνική Βουλή τους ανακήρυξε «εθνικούς ευεργέτες», αναγράφοντας τα ονόματά τους στη σχετική αίθουσα του Κοινοβουλίου.

8.Βασίλειος Σιβιτανίδης (1830-1921)

Ο Βασίλειος Σιβιτανίδης, υιός του Κύπριου Ιερώνυμου Σιβιτανίδη, γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου το 1830, όπου περάτωσε τις εγκύκλιες σπουδές του. Αμέσως μετά ασχολήθηκε με το εμπόριο μέσω του οποίου απέκτησε μεγάλη περιουσία και κύρος.

Κατέστη ένας από τους επιφανέστερους οικονομικούς και κοινωνικούς παράγοντες της ελληνικής κοινότητας της Αλεξάνδρειας. Συνέδραμε στην πολιτιστική και κοινωνική ανάπτυξη της παροικίας υποστηρίζοντας με δωρεές εκπαιδευτικά ιδρύματα και κοινωφελή σωματεία.

Οι ευεργεσίες του δεν περιορίστηκαν στο χώρο της αλεξανδρινής παροικίας. Κοιμήθηκε το 1921 σε ηλικία 91 ετών, κληροδοτώντας στο ελληνικό κράτος αιγυπτιακά χρεόγραφα και λίρες, αξίας 3.000.000 χρυσών ελληνικών δραχμών. Το κληροδότημα χρησιμοποιήθηκε για την ίδρυση και συντήρηση Τεχνικής Σχολής.

Η «Σιβιτανίδειος Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων» ιδρύθηκε έξι χρόνια (1927) μετά το θάνατό του και λειτούργησε το έτος 1929. Η Σχολή διέθετε και οικοτροφείο, στο οποίο στεγαζόταν και σιτιζόταν μεγάλος αριθμός απόρων μαθητών της.

Η «Σιβιτανίδειος Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων» αποτελούσε εκπαιδευτικό ίδρυμα πρωτοποριακό στην εποχή του, που κάλυψε μεγάλο μέρος των αναγκών της χώρας σε τεχνικό προσωπικό μέσης και κατώτερης εκπαίδευσης.

9.Γεώργιος (Νίσσα 1783 – Βιέννη 1856) και Σίμων Σίνας (Βιέννη 1810-1876)

Ο Γεώργιος Σίνας γεννήθηκε στη Νίσσα της Σερβίας το Νοέμβριο του 1783. Καταγόταν από σημαντική οικογένεια μεγαλεμπόρων από τη Μοσχόπολη της Βορείου Ηπείρου. Στις Σέρρες έμαθε τα πρώτα του γράμματα, ενώ ολοκλήρωσε τη μόρφωσή του στη Βιέννη. Επέδειξε σημαντικό κοινωφελές έργο, το οποίο του απέφερε επάξια τον τίτλο του εθνικού ευεργέτη. Η ελληνική παροικία της Βιέννης, η γενέτειρα του πατέρα του Μοσχόπολη και η πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους, προικοδοτήθηκαν με γενναίες χορηγίες που διατέθηκαν για την κατασκευή και λειτουργία φιλανθρωπικών και πνευματικών ιδρυμάτων.

Στην Αθήνα ενίσχυσε οικονομικά την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, χρηματοδότησε την κατασκευή του κτιρίου του Αστεροσκοπείου Αθηνών, καθώς και τη λειτουργία του διά της αγοράς των αναγκαίων οργάνων και βιβλίων, συνέδραμε στην ανέγερση του Μητροπολιτικού Ναού των Αθηνών και προσέφερε μεγάλα ποσά για το Οφθαλμιατρείο, το Αρσάκειο, το Πανεπιστήμιο, την Αρχαιολογική Εταιρεία, κ.λ.π.

Το Μάιο του 1856 ο Γεώργιος Σίνας κοιμήθηκε τη Βιέννη.

Ο Σίμων Σίνας, γιος του Γεώργιου Σίνα, γεννήθηκε στη Βιέννη το 1810. Εκεί τελείωσε τις εγκύκλιες και τις πανεπιστημιακές του σπουδές. Αμέσως μετά την περάτωση των σπουδών του, ο Σίμων εργάστηκε στις επιχειρήσεις της οικογένειας. Ο Σίμων Σίνας ανέπτυξε μεγάλη κοινωνική δραστηριότητα στην Αυστροουγγαρία και την Ελλάδα. Οι πόλεις της Βιέννης και της Βουδαπέστης, καθώς και η ελληνική παροικία της πρώτης ευεργετήθηκαν από τη γενναιοδωρία του. Σημαντική υπήρξε η προσφορά του προς το ελληνικό κράτος και κυρίως στην πόλη των Αθηνών.

Ο Σίμων Σίνας συνέχισε «...εκπληρών ευσεβώς τας διαθήκας του πατρός...» το εθνικό του έργο αναλαμβάνοντας τη συνέχιση των πατρικών δωρεών σε πνευματικά και φιλανθρωπικά ιδρύματα, τη δαπάνη ανέγερσης του κτιρίου της Ακαδημίας Αθηνών, τη δαπάνη της διατήρησης του Αστεροσκοπείου Αθηνών και την αποπεράτωση του Μητροπολιτικού Ναού Αθηνών και του «Αμαλειού Ορφανοτροφείου».

Κοιμήθηκε στη Βιέννη το 1877 σε ηλικία 66 ετών, δίχως ποτέ να επισκεφθεί την Ελλάδα.

10.Κωνσταντίνος (1857-1951) και Αναστάσιος (1934) Σισμάνογλου

Ομογενείς επιχειρηματίες, υιοί του Κωνσταντινουπολίτη επιχειρηματία και ευεργέτη Ιωάννου Σισμάνογλου. Ο Κωνσταντίνος, όπως και ο αδελφός του Αναστάσιος, ακολούθησαν το οικογενειακό επάγγελμα και εξελίχθηκαν σε σημαντικούς οικονομικούς παράγοντες της Οθωμανικής πρωτεύουσας.

Παράλληλα με τις επιχειρήσεις τους, δραστηριοποιήθηκαν και στον κοινωνικό τομέα, υποστηρίζοντας με δωρεές κοινωφελή και φιλανθρωπικά ιδρύματα των Ομογενών τους στην Κωνσταντινούπολη και στο Παρίσι, όπου εγκαταστάθηκαν το έτος 1897.

Μετά τη Μικρασιατική καταστροφή διέθεσαν μεγάλα κεφάλαια για την ενίσχυση των Μικρασιατών προσφύγων που εγκαταστάθηκαν στην ελληνική επικράτεια. Πάντως, η μεγαλύτερη και γνωστότερη ευεργεσία τους υπήρξε το κληροδότημα του Κωνσταντίνου Σισμάνογλου, ο οποίος ικανοποιώντας και την επιθυμία του αποθανόντος το 1934 αδελφού του Αναστάσιου, δώρισε τον επόμενο χρόνο (1935) στο ελληνικό δημόσιο τεράστιο χρηματικό ποσό για την ίδρυση και λειτουργία Φυματιολογικού Ινστιτούτου.

Το «Σισμανόγλειον Νοσοκομείον» κτίστηκε στην περιοχή των Μελισσίων Αττικής. Ο πόλεμος του 1940 και η περίοδος της κατοχής που ακολούθησε, είχαν ως επακόλουθο το Νοσοκομείο να μη χρησιμοποιηθεί ως φυματιολογικό, αλλά ως γενικό στρατιωτικό. Η επιθυμία του δωρητή πραγματοποιήθηκε το 1948 και έκτοτε το «Σισμανόγλειο», αφού ανακατασκευάστηκε και επανεξοπλίστηκε κατέστη ένα από τα σημαντικότερα φυματιολογικά ιδρύματα.

11. Ανδρέας Συγγρός (Κωνσταντινούπολη 1828 ή 1830 – Αθήνα 1899)

Ο Ανδρέας Συγγρός γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη, αλλά πέρασε τα παιδικά του χρόνια την Άνδρο και τη Σύρο. Πνεύμα ανήσυχο εγκατέστησε τις χρηματοπιστωτικές δραστηριότητές του στην Κωνσταντινούπολη και την Αθήνα. Εκείνη την εποχή η Ελλάδα ήταν ένα κράτος που όπως τονίζουν οι μελετητές «σαφώς υπερτερούσε σε επιχειρήσεις από την Ευρώπη, αλλά και από την Κωνσταντινούπολη και τα άλλα οικονομικά κέντρα της Μαύρης θάλασσας».

Αποτελεί το σημαντικότερο παράδειγμα της ομάδας των Ελλήνων κεφαλαιούχων που στράφηκαν στο ελληνικό κράτος μετά το 1870. Όταν εγκαταστάθηκε στην ελληνική πρωτεύουσα (1872) είχε αποκρυσταλλώσει μία εντελώς διαφορετική επιχειρηματική λογική. Αποφεύγοντας τις εμπορικές δραστηριότητες και τις επενδύσεις στη βιομηχανία, επιδόθηκε στον κρατικό δανεισμό και στις τραπεζικές εργασίες.

Ο Ανδρέας Συγγρός δαπάνησε εν ζωή τεράστια ποσά και διέθεσε μετά το θάνατό του όλη την περιουσία του για κοινωφελείς σκοπούς, πράξη που τον κατέταξε πανηγυρικά στη χορεία των εθνικών ευεργετών. Διέθεσε τα απαραίτητα κεφάλαια για την ανέγερση του Δημοτικού Θεάτρου Αθηνών, την κατασκευή πεζοδρομίων της Αθήνας, την ίδρυση των Μουσείων Ολυμπίας και Δελφών, την ανέγερση των πυρποληθέντων Παπαφείων Νοσοκομείων (1892) στη Θεσσαλονίκη, την ίδρυση των ομώνυμων επανορθωτικών Φυλακών στην Αθήνα.

Με τη διαθήκη του διατέθηκαν σημαντικά ποσά υπέρ του «Αμαλείου Ορφανοτροφείου», του Βρεφοκομείου Αθηνών, του Πτωχοκομείου Αθηνών, του Ορφανοτροφείου Χατζηκώστα, του «Δρομοκαϊτείου Φρενοκομείου», της Χριστιανικής Ορθόδοξης Κοινότητας Χίου, του Μουσικού και Δραματικού Συλλόγου Αθηνών, της Μεγάλης του Γένους Σχολής Κωνσταντινουπόλεως, των φιλανθρωπικών ιδρυμάτων του Οικουμενικού Πατριαρχείου, κ.ά., της ίδρυσης Σχολείου στο χωριό καταγωγής του, Λιθί Χίου, για την κατασκευή της νέας πτέρυγας του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός», για την ίδρυση του Νοσοκομείου Ανδρέα Συγγρού μεταδοτικών νοσημάτων που λειτούργησε από το 1910.

Ο Ανδρέας Συγγρός κοιμήθηκε στην Αθήνα σε ηλικία 69 ετών.

12. Παναγής Χαροκόπος (1835-1911)

Ο Παναγής Χαροκόπος γεννήθηκε το 1835 στο Πλατύ της επαρχίας Σάμης στην Κεφαλονιά. Παράλληλα με την επιτυχημένη επιχειρηματική του δραστηριότητα επέδειξε και σημαντικότερη κοινωφελή – εθνική δράση. Ήδη από την περίοδο της διαμονής του στη Ρουμανία διέθεσε μεγάλα ποσά για εθνικούς και φιλανθρωπικούς σκοπούς, συμμετέχοντας στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης της ομογένειας. Όταν η ρουμανική κυβέρνηση απαγόρευσε τη χρήση της ελληνικής

γλώσσας στις Ελληνορθόδοξες Εκκλησίες, ο Χαροκόπος ανήγειρε Ναό στον περίβολο της ελληνικής πρεσβείας στο Βουκουρέστι, χώρο στον οποίο δεν θα μπορούσε να ισχύσει η απαγόρευση.

Στην Αθήνα εγκαταστάθηκε το 1905, όπου και πέθανε το έτος 1911. Οι δωρεές του προς το ελληνικό κράτος υπήρξαν σημαντικές. Ο Παναγής Χαροκόπος, μεταξύ των άλλων δώρισε ένα από τα τσιφλίκια του στους αγρότες που το καλλιεργούσαν, ίδρυσε με δική του δαπάνη «Γεωργικόν Σταθμόν» στα Φάρσαλα. Με τη διαθήκη του κληροδότησε 5.500.000 χρυσές δραχμές που διατέθηκαν για την ίδρυση «Εργαστηρίου Απόρων Γυναικών και κορασίων» στην Κεφαλονιά, υπέρ της «Γεωργικής Εταιρείας Αθηνών», υπέρ της «Πολυκλινικής Αθηνών», υπέρ του «Οίκου Τυφλών», υπέρ της «Βιοτεχνικής Εταιρείας» κ.ά.

Η γνωστότερη πάντως ευεργεσία του υπήρξε η καταβολή όλων των εξόδων αγοράς οικοπέδου, ανέγερσης κτιρίου και λειτουργίας της «Χαροκοπείου Επαγγελματικής και Οικοκυρικής Σχολής» στην Καλλιθέα. Το οικοπέδο, έκτασης 25.000 τ. μέτρων, αγοράστηκε το 1906. Το κτίριο περατώθηκε γύρω στο 1920 και η λειτουργία του ιδρύματος ξεκίνησε το 1929. Σήμερα η Σχολή έχει αναβαθμιστεί σε Πανεπιστήμιο.

ΥΠΟΘΕΜΑ:2. :ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΥΦΗΛΙΟ ΠΟΥ ΒΡΑΒΕΥΤΗΚΑΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ.

1.Φραγκλίνος Ντελάνο Ρούζβελτ

Ήταν ένας από τους πιο δραστήριους και προοδευτικούς προέδρους των ΗΠΑ κι έγινε αρκετά δημοφιλής σ' όλο τον κόσμο για τις φιλελεύθερες ιδέες του.

Ο Φραγκλίνος Ρούζβελτ, διετέλεσε 32ος πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΗΠΑ). Το όνομα του συνδέθηκε με την προσπάθεια ανάκαμψης, μετά την οικονομική κρίση του 1929 και με το Β΄ παγκόσμιο πόλεμο.

Ο Φραγκλίνος Ρούζβελτ γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη στις 30 Ιανουαρίου του 1882, γιός του Τζέιμς Ρούζβελτ και της Σάρα Ντελάνο.

Ήταν γόνος γνωστής και ευκατάστατης οικογένειας.

Για πρώτη φορά, το 1910 ασχολήθηκε με την πολιτική ο Φραγκλίνος Ρούζβελτ, εφόσον, του έγινε πρόταση από τους δημοκρατικούς για τη γερουσία της Νέας Υόρκης, στην οποία εκλέχθηκε, αργότερα από το 1913, μέχρι το 1920 διορίστηκε υφυπουργός ναυτικού.

Το 1920, έβαλε πάλι υποψηφιότητα για αντιπρόεδρος Ηνωμένων Πολιτειών, αλλά δεν εκλέχθηκε αυτή φορά.

Τον Αύγουστο του 1921 προσβλήθηκε από μία βαριάς μορφής ασθένεια, η οποία τον άφησε ημιπαράλυτο. Παρόλα αυτά το 1928 ξανά έβαλε υποψηφιότητα και εκλέχθηκε κυβερνήτης της πολιτείας της Νέας Υόρκης, καθώς πάλι το 1930 επανεξελέγει.

Το 1932, κέρδισε ως υποψήφιος με μεγάλη πλειοψηφία τις εκλογές, γιατί αναδείχτηκε πρόεδρος των Η.Π.Α. Η εκλογή του, συνέπεσε με μία σοβαρή οικονομική κρίση, την οποία αντιμετώπισε αποτελεσματικά. Για να κατανικήσει την κρίση εφάρμοσε ομοσπονδιακό έλεγχο στις τράπεζες και βιομηχανίες. Έκανε τραπεζική μεταρρύθμιση, κατάργησε την ποτοαπαγόρευση και υποτίμησε το δολάριο. Ελάφρωσε τους αγρότες από τα χρέη και μείωσε την ανεργία.

Το 1933 ανέλαβε τα καθήκοντα του προέδρου και επανεξελέγει το 1937, το 1941 και το 1944. Ο ίδιος προώθησε τον καταστατικό χάρτη του ΟΗΕ το 1944. Το όνομα του συνδέθηκε με την προσπάθεια ανάκαμψης, μετά την οικονομική κρίση του 1929 και με το Β΄ παγκόσμιο πόλεμο.

Ήταν παντρεμένος με την ανιψιά του 26ου προέδρου των ΗΠΑ Θεόδωρου Ρούζβελτ. Τέλος ο Φραγκλίνος Ντελάνο Ρούζβελτ, απεβίωσε στις 12 Απριλίου 1945 από κόπωση, λίγο πριν από τη νίκη των συμμάχων στην Ευρώπη.

Γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη στις 11 Οκτωβρίου του 1884.Επηρεάστηκε αρκετά από την προσωπικότητα της Γαλλίδας διευθύντριας Μαρί Σουβέρτ, η οποία ήταν δίπλα της κατά την διαμονή της ως εσώκλειστη σε σχολή στην Αγγλία. Καθοριστικό σημείο για τη ζωή της στάθηκε ο γάμος της με τον Φραγκλίνο Ρούζβελτ. Από την ημέρα του γάμου τους, η Έλινορ στάθηκε δίπλα του βοηθώντας τον στις πολιτικές του επιδιώξεις. Το 1921, ο Φραγκλίνος, ο οποίος ήταν τότε κυβερνήτης της Νέας Υόρκης, προσβλήθηκε από πολιομυελίτιδα, άρχισε να εργάζεται και να τον αντιπροσωπεύει εξ ονόματός του. Το Μάρτιο του 1933, μετά την νίκη του Φραγκλίνου, στις προεδρικές του εκλογές έγινε η πρώτη κυρία των ΗΠΑ.Από αυτή τη θέση, ανέπτυξε σημαντική πολιτική δράση διεκδικώντας τα δικαιώματα των γυναικών και προωθώντας τα πολιτικά συμφέροντα του Λευκού Οίκου.Μετά το θάνατο του άντρα της , το 1945,αποσύρθηκε σε οικογενειακό κτήμα.Το 1945 διορίστηκε από τον Χάρυ Τρούμαν πρόεδρο των ΗΠΑ,ως εκπρόσωπος των ΗΠΑ στον ΟΗΕ και συμμετείχε ενεργά στη σύνταξη της διακήρυξης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων η οποία ψηφίστηκε το 1948.Το 1946 είχε εκλεγεί πρόεδρος της επιτροπής ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ΗΠΑ.Το 1952 παραιτήθηκε από τη θέση της για να επανέλθει το 1961.Την ίδια χρονιά ο Κέννεντυ (πρόεδρος) διόρισε την Έλενορ πρόεδρο στην επιτροπή για τη θέση των γυναικών.Τέλος,ο πρόεδρος Τρούμαν αποκάλεσε αυτή ως πρώτη κυρία του κόσμου για τους αγώνες της στα ανθρώπινα δικαιώματα.Απεβίωσε στις 7 Νοεμβρίου του 1962 στο διαμερισμά της στο Μανχάταν της Νέας Υόρκης.Καθώς ήταν παντρεμένη με τον Φραγκλίνο Ρούσβελτ απέκτησε μαζί του 6 παιδιά.

Νέλσον Μαντέλα

Ο Νέλσον Μαντέλα γεννήθηκε στις 18 Ιουλίου το 1918 στη νότια Αφρική και απεβίωσε στις 5 Δεκεμβρίου του 2013.Ήταν αγωνιστής της Νότιας Αφρικής και στη συνέχεια πολιτικός και ο πρώτος έγχρωμος της Νότιας Αφρικής. Από το 1998 έως το 1999 διετέλεσε πρόεδρος του Κινήματος των Αδεσμεύτων.Δικηγόρος στο Γιοχάνεσμπουργκ,και έπειτα επί 20 χρόνια επικεφαλής στη μεγάλη εκστρατεία κατά της ρατσιστικής πολιτικής της κυβέρνησης της Νότιας Αφρικής.Πριν εκλεγεί πρόεδρος ήταν ένας από τους επικεφαλείς του κινήματος κατά του Απαρχάιντ και

ενεργό μέλος του ANC. Φυλακίστηκε για 27 χρόνια από το καθεστώς των λευκών και αποφυλακίστηκε το 1990. Αμέσως μετά παρότρυνε τις ξένες δυνάμεις να μην ελαττώσουν την πίεση που ασκούσαν στην Νοτιοαφρικανική κυβέρνηση για Συνταγματική Μεταρρύθμιση. Η απελευθέρωση του σημάδεψε την απαρχή θεμελιακών αλλαγών που οδήγησαν στην πτώση του ρατσιστικού καθεστώτος. Το 1993 το απονεμήθηκε το Νόμπελ Ειρήνης που το μοιράστηκε με τον τότε πρόεδρο Φρεντερίκ Ντε Κλερ. Το 1993 επίσης έγινε ο πρώτος πρόεδρος της Νότιας Αφρικής σε εκλογές που επιτράπηκε να ψηφίσουν λευκοί και μαύροι. Τέλος, έχασε το γιο του από AIDS το 1969 και από τότε έγινε ιδιαίτερα δραστήριος κατά του AIDS.

ΜΑΧΑΤΜΑ ΓΚΑΝΤΙ/ΜΟΧΑΝΤΑΣ ΚΑΡΑΜΠΣΑΝΤ ΓΚΑΝΤΙ

Γεννημένος στις 2 Οκτωβρίου του 1869 στο Πορμπαντάρ της Ινδίας υπήρξε σπουδαίος Ινδός πολιτικός, στοχαστής και επαναστάτης ακτιβιστής. Μορφή του εθνικού κινήματος για την Ινδική ανεξαρτησία και εμπνευστής της μεθόδου παθητικής αντίστασης χωρίς τη χρήση της βίας ενάντια στους καταπιεστές. Η διδασκαλία του είχε διεθνή επιρροή και μαζί με τον ασκητικό του βίο του, έγινε παγκόσμιο σύμβολο της φιλοσοφικής και κοινωνικοπολιτικής του 20^{ου} αιώνα.

Τα πρώτα χρόνια μεγάλωσε στην Ινδία σε οικογενειακό περιβάλλον, αρκετά θρησκευτικό που πίστευε στις αρχές του μη-τραυματισμού οποιουδήποτε ζωντανού πλάσματος. Έπειτα, έγινε η μετάβαση στο Λονδίνο, αλλά μετά την επιτέλεση έργου εκεί επέστρεψε στην Ινδία. Τέλος, πήγε στην Νότια Αφρική, όπου δήλωσε κατά το απαρτχάιντ, δηλαδή τον φυλετικό διαχωρισμό, ο οποίος εκδηλωνόταν από λευκούς. Αρκετές φορές εκδιώχθηκε από μέρη όπου υπερασπιζόταν τα πιστεύω του είτε με τη βία είτε με τα λόγια. Έτσι, αυτή η κατάσταση οδήγησε στην υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των συμπατριωτών του. Φυλακίστηκε για 20 χρόνια για τους αγώνες του όπου και ξεκίνησε να διδάσκει για την τακτική της παθητικής αντίστασης. Κατά τον πόλεμο των Μπόερς ο Γκάντι οργάνωσε σώμα τραυματιοφορέων. Γνωστός ήταν επίσης για την κεντρική μορφή του κινήματος της Ινδικής Ανεξαρτησίας καθώς επίσης και εμπνευστής της μεθόδου παθητικής αντίστασης χωρίς τη βία έναντι των καταπιεστών.

Το τέλος του. Δολοφονήθηκε στο Νέο Δελχί, στις 30 Ιανουαρίου το 1948 από έναν εθνικιστή Ινδό ονόματι Γκόντσε.

MARTIN ΛΟΥΘΕΡ ΚΙΝΓΚ

Γεννημένος στις 15 Ιανουαρίου το 1929 και επιτελώντας έργο από το 1955 έως το 1968 ο Μάρτιν Λούθερ Κίγκκ βίωσε την πρώτη του ρατσιστική εμπειρία σε μικρή ηλικία, και αποφασίζοντας σε ηλικία 19 ετών να γίνει βαπτιστής πάστορας άρχισε να επηρεάζεται από διάφορους ειρηνιστές-ανθρωπιστές.

ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΕΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ

Αρχικά παραχώρησε δικαίωμα ψήφου στους μαύρους και ενοποίησε τις Αφρικο-αμερικανικές κοινότητες. Επιπλέον κατακερμάτισε τις φυλετικές διακρίσεις στις ΗΠΑ. Επιπροσθέτως οργάνωσε ποικίλες μαζικές ειρηνικές διαδηλώσεις κατά των φυλετικών διακρίσεων. Τέλος, συνέγραψε και παρουσίασε το βιβλίο του με τίτλο «Γιατί δεν μπορούμε να περιμένουμε;».

ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ

Καταρχήν, του απονεμήθηκε το 1964 το Νόμπελ Ειρήνης και έπειτα το Προεδρικό Μετάλλιο Ελευθερίας, το 1977.

ΣΧΟΛΕΣ ΦΟΙΤΗΣΗΣ

Άρχισε τις σπουδές του στο Κολέγιο Μαρχάουζ, και συνέχισε στο Θεολογικό Σεμινάριο λόγω της πίεσης που δέχτηκε από το οικογενειακό του περιβάλλον, παρόλο ο ίδιος ενδιαφερόταν για επιστήμες όπως Ιατρική και Νομική. Τέλος, φοίτησε στο Πανεπιστήμιο της Βοστώνης.

ΕΠΗΡΕΑΣΤΗΚΕ :Το πρόσωπο το οποίο αποτέλεσε πρότυπο επιρροής ήταν ο Μαχάτμα Γκάντι και η ιδεολογία της Πολιτικής Ανυπακοής.

ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ:Σημαντικότεροι αντίπαλοί του ήταν το FBI και η CIA

6.Μαλάλα Γιουσαφζάι: Το κορίτσι που δεν “λύγισε” από τις σφαίρες των Ταλιμπάν.

Η 15χρονη Πακιστανή, Μαλάλα Γιουσαφζάι είναι το κορίτσι που με το ανεξάντλητο κουράγιο που επέδειξε στον αγώνα προάσπισης των δικαιωμάτων των κοριτσιών στην πατρίδα της συγκλόνισε την ανθρωπότητα. Η 15χρονη Πακιστανή μαθήτρια πυροβολήθηκε από κοντινή απόσταση στο κεφάλι από Ταλιμπάν ως τιμωρία επειδή διαδήλωνε για το δικαίωμα των κοριτσιών να πηγαίνουν στο σχολείο . Μέσα από τα γραπτά της Μαλάλα, ο κόσμος έμαθε από πρώτο χέρι λεπτομέρειες για τον τρόπο ζωής μιας κοινωνίας όπου οι γυναίκες απαγορεύεται να πηγαίνουν σχολείο, να ψωνίζουν, να βλέπουν τηλεόραση και να ακούν μουσική. Το προσωπικό της ιστολόγιο (blog), στο οποίο περιγράφει την καθημερινότητα στην κοιλάδα Σουάτ, που ελέγχεται από τους Ταλιμπάν, δημοσιεύτηκε από το BBC το 2009. Τον Οκτώβριο, δύο άνδρες σταμάτησαν το λεωφορείο που μετέφερε τη Μαλάλα και τους

συμμαθητές της πίσω στο σπίτι. Ένας από αυτούς, απαίτησε να μάθει ποια είναι η Μαλάλα. Την πυροβόλησε τρεις φορές. Η μια σφαίρα διαπέρασε το κρανίο της.

Οι Ταλιμπάν ανέλαβαν την ευθύνη για την επίθεση. Είχαν προειδοποιήσει ότι σκοπεύουν να δολοφονήσουν την ίδια και τον πατέ .

Η αίθουσα συντακτών του euronews και το διαδικτυακό κοινό του καναλιού συμφώνησαν στην εκλογή του Προσώπου του 2012. Δεν είναι πρόεδρος κράτους, ούτε πρωθυπουργός. Δεν είναι δισεκατομμυριούχος επιχειρηματίας, ούτε και επιστήμονας. Δεν είναι αστέρι του αθλητισμού, ούτε του κινηματογράφου. Είναι μια αγωνίστρια που η «σιδερένια» της θέληση δεν λύγισε ούτε όταν οι [Ταλιμπάν](#) την πυροβόλησαν στο κεφάλι. Το 52% των δημοσιογράφων του «euronews» και το 26% των χρηστών της ιστοσελίδας του καναλιού την ανέδειξαν Πρόσωπο του 2012.

3 .ΥΠΟΘΕΜΑ: ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΜΕ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Μαρία Ζαλίμη

Εύα Κρομμύδα

Μαρία Γεωργάκη

Σε ολόκληρη την οικουμένη σήμερα πολλοί οργανισμοί έχουν δημιουργηθεί από εθελοντές και έχουν αφιερωθεί στην προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στον εντοπισμό των παραβιάσεών τους , ζητώντας την σωτήρια παρέμβαση των κυβερνήσεων και των απλών πολιτών για την καταδίκη των παραβιάσεων αυτών καθώς και την αποκατάσταση και το σεβασμό τν αρχών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η αξία του εθελοντισμού.

«Σε μια κοινωνία που καθημερινά διαπιστώνουμε ότι το ατομικό συμφέρον επικρατεί επί του συλλογικού, όπου το προσωπικό όφελος κυριαρχεί επί του κοινωνικού, ο εθελοντισμός έρχεται για να προσδώσει στον ατομικισμό τη συλλογική και κοινωνική του διάσταση. Ο εθελοντισμός δίνει νόημα και περιεχόμενο σε πανανθρώπινες αξίες, λιγότερο ή περισσότερο ξεχασμένες, όπως είναι η κοινωνική αλληλεγγύη, η κοινωνική προσφορά, η αγάπη προς τον συνάνθρωπό. Συνιστά μια επιμορφωτική λειτουργία η οποία συνδυάζει «τον έρωτα του ερασιτέχνη, τη συνέπεια του επαγγελματία, την πειθαρχία του στρατιώτη και την ανιδιοτέλεια του ανώτερου ανθρώπου».

❖ Διερεύνηση της πορείας που ακολουθείται για την οργάνωση μιας κοινωνικής δράσης. (ΠΑΡΑΘΕΜΑ)

1.Κοινωνικό Ηθικό Παντοπωλείο:

«Αγοράζω, συμμετέχω, στηρίζω με μια κίνηση!»

Ένας από τους κοινωνικούς θεσμούς που έχουν δημιουργηθεί στις μέρες μας και αποδεικνύουν ότι ο νεοέλληνας είναι ενεργός πολίτης

Το Κοινωνικό Παντοπωλείο προσφέρει δωρεάν τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης (ρούχα ή άλλα είδη οικιακής χρήσης) σε άπορα άτομα που στερούνται των βασικών ειδών διαβίωσης (ηλικιωμένοι, μονογονεϊκές οικογένειες, πολύτεκνοι, ΑμεΑ).

Δημιουργείται μια τράπεζα τροφίμων που διαρκώς ανατροφοδοτείται και καλύπτει σταθρές ανάγκες των ωφελουμένων.

Επιπλέον, κάθε πολίτης μπορεί να αγοράσει τα προϊόντα του Παντοπωλείου σε τιμές super market και με αυτόν τον τρόπο να στηρίζει την λειτουργία του, δεδομένου ότι τα έσοδα από την πώληση των προϊόντων διατίθενται αποκλειστικά για την αγορά νέων ειδών που παρέχονται δωρεάν στους δικαιούχους. Προσπαθεί να δημιουργήσει μία αλληλέγγυα οικονομία, με ενεργούς αλληλέγγυους δημότες και όχι παθητικούς φιλάνθρωπους πολίτες που προσφέρουν από το περίσσειμά του.

Ενισχύοντας τους τοπικούς θεσμούς, κάθε πολίτης βοηθάει τον τόπο του, τον συνάνθρωπό του, τον συνδημότη του. Επιπλέον, αναπτύσσοντας τους θεσμούς αυτούς δημιουργούνται και επιπλέον θέσεις εργασίας.

1. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Ο Δήμος Τρικκαίων ίδρυσε το Απρίλιο του 2012 το Κοινωνικό Παντοπωλείο, με γνώμονα την κοινωνική αλληλεγγύη και την υποστήριξη των συνανθρώπων μας που αντιμετωπίζουν λόγω της οικονομικής κρίσης, έκτακτες και άμεσες ανάγκες επιβίωσης.

Πώς να κάνουμε ένα κοινωνικό παντοπωλείο.(πληροφορίες στο παράρτημα)

2.«Κοινωνική και Εκπαιδευτική Δράση»

Η Κοινωνική και Εκπαιδευτική Δράση είναι μια Εθελοντική Μη Κερδοσκοπική Οργάνωση, που ιδρύθηκε το 1997 με σκοπό να συμβάλει στην καλύτερευση των συνθηκών διαβίωσης και στην ατομική αξιοποίηση των δυνατοτήτων των κοινωνικά αποκλεισμένων ατόμων που ανήκουν σε μειονότητες και σε ομάδες που βρίσκονται σε ασθενή οικονομική και κοινωνική θέση ή έχουν ιδιαίτερα κοινωνικά προβλήματα. Η Κοινωνική και Εκπαιδευτική Δράση επιδιώκει την ευαισθητοποίηση και την ενεργό συμμετοχή των πολιτών στα κοινωνικά θέματα και την συμμετοχή εθελοντών στις δράσεις της. Για το λόγο αυτό, ο φορέας έχει αναπτύξει ένα δίκτυο εθελοντών. Επίσης, η Κοινωνική και Εκπαιδευτική Δράση επιδιώκει τη συνεργασία με άλλους φορείς (κρατικούς & ιδιωτικούς).

Η Κοινωνική και Εκπαιδευτική Δράση διατηρεί από το 1997 το ΚΕΝΤΡΟ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ στον Κολωνό, με σκοπό να

στηρίζει τα κοινωνικά αποκλεισμένα παιδιά, παιδιά που ανήκουν σε φυλετικές, εθνικές, θρησκευτικές μειονότητες καθώς και παιδιά που αντιμετωπίζουν ψυχολογικά, οικογενειακά προβλήματα, ρατσισμού και περιθωριοποίησης. Στόχος, η κοινωνική ένταξη των κοινωνικά αποκλεισμένων παιδιών και των οικογενειών τους, με σεβασμό στις προσωπικές και πολιτισμικές τους ιδιαιτερότητες. Στεγάζεται σ' ένα ενοικιαζόμενο κτίριο στην περιοχή του Κολωνού και υλοποιεί ένα πρότυπο έργο με στόχο να στηρίζει τα κοινωνικά αποκλεισμένα παιδιά και τις οικογένειες τους. Το πρόγραμμα είναι σχεδιασμένο ειδικά για τις κοινωνικές ανάγκες των παιδιών που κατοικούν στις περιοχές του Μεταξουργείου, του Κολωνού και του Βοτανικού και προέρχονται κυρίως από οικογένειες Μουσουλμάνων Τσιγγάνων της Δυτικής Θράκης, τουρκόφωνων της Δυτικής Θράκης και λίγων Τσιγγάνων Αλβανών. Στη μεγάλη τους πλειοψηφία είναι παιδιά Ελλήνων πολιτών, παιδιά που οι γονείς τους έχουν κοινωνικοοικονομικά προβλήματα και τα ίδια στερούνται τη σύγχρονη γονική φροντίδα. Στους χώρους του λειτουργούν το Κέντρο Ημέρας για τα μικρά παιδιά, το Κέντρο Εφήβων και Νέων και το Κέντρο Οικογένειας.

3.Σύλλογος Αγκαλιά

Λεωφόρος Αθηνών 84, 104 41 Αθήνα

Ο Σύλλογος ιδρύθηκε το 1998 Η κ.Βαρβάρα Μεταλληνού είναι πρόεδρος της «Αγκαλιάς»

Σκοπός του Συλλόγου :

Ο Σύλλογος Προστασίας Αγέννητου Παιδιού - Η Αγκαλιά έχει σκοπό την προστασία του παιδιού από την κύησή του και μετά τον τοκετό, καθώς και της μητέρας του, έγγαμης ή άγαμης, κακοποιημένης ή μη, την καλλιέργεια πνεύματος φιλοτεκνίας και την αποφυγή των εκτρώσεων, αλλά και να συμπαρασταθεί ψυχολογικά - κοινωνικά - οικονομικά στους γονείς και το παιδί τους. Δίνουν μια «χειρά» βοήθειας σε κάθε έγκυο, εγκαταλελειμμένη ή ακόμα και ανύπαντρη, στηρίζοντας την ψυχολογικά και οικονομικά, ώστε να πει «όχι» στην έκτρωση!

Οι εθελοντές του συλλόγου «Αγκαλιά» (www.unborn.gr) έχουν προστατέψει εδώ και 14 χρόνια πάνω από 1600 αγέννητα παιδιά και έχουν συμβάλει υλικά στο να ζήσουν φυσιολογικά. Εκατοντάδες έγκυες χωρίς δουλειά γεννούν δωρεάν, έγκυες χωρίς σύντροφο έρχονται σε επαφή με ψυχολόγους, ενώ οφτωχές κοπέλες δέχονται πάνες, γάλα για το μωρό τους, ρούχα και κρεβατάκια.

Σήμερα οδηγούνται και έγγαμες γυναίκες στην «Αγκαλιά»... Η οικονομική κρίση έχει φέρει τα πάνω κάτω, με το σύλλογο να δέχεται κατά 50% παντρεμένες γυναίκες που ζητούν βοήθεια μαζί με το σύντροφό τους. Πολλές έχουν ανάγκη την παρακολούθηση από γυναικολόγο και ψυχολόγο, ενώ άλλες συμμετέχουν σε μια ομάδα με μαίες που ενημερώνουν για το θηλασμό, τον τοκετό κ.α

Στο πέρασμα των χρόνων Ο Σύλλογος ευαισθητοποιήθηκε και επεκτάθηκε και σε άλλα φλέγοντα θέματα που αφορούν τη σύγχρονη κοινωνία, όπως:

στην ενημέρωση του κοινού πανελλαδικώς πάνω σε θέματα που αφορούν στην εγκυμοσύνη και στην ανάπτυξη του ανθρώπινου εμβρύου

στα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα

στη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, με την οργάνωση σεμιναρίων και ομιλιών με την εκτύπωση και τη διανομή εντύπων.

Στο διάστημα των 10 ετών λειτουργίας του έχει ιδρύσει το Κέντρο Φροντίδας Μητέρας και Παιδιού, που μετονομάστηκε σε ΑΓΚΑΛΙΑ και μέσω του οποίου παρέχονται πολλές υπηρεσίες στις μητέρες .

Το Κέντρο Φροντίδας Μητέρας και Παιδιού απασχολεί σήμερα δύο κοινωνικές

λειτουργούς και πολυάριθμες εκπαιδευμένες εθελόντριες, ενώ στην γραμματειακή και άλλη υποστήριξη συμμετέχει το προσωπικό του Συλλόγου.

. Επίσης, έχουν δοθεί χιλιάδες κιβώτια γάλα εβαπορέ, γάλα σκόνη, βρεφικές πάνες, τρόφιμα και βρεφικές τροφές, καθώς και χιλιάδες τεμάχια καινούργιων ενδυμάτων (βρεφικών και εγκυμοσύνης), βρεφικών ειδών, ειδών ατομικής υγιεινής, βιταμίνες και φάρμακα.

Τέλος, έχουν δοθεί, σε χρηματικά βοηθήματα και δωροεπιταγές, εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ.

Στα πλαίσια της υποστήριξης των εγκύων ο Σύλλογος πραγματοποιεί ακόμη διαρκώς δεκάδες γάμους, βαπτίσεις, μετακομίσεις, παραδόσεις επίπλων και οικιακών συσκευών, που προσφέρθηκαν μέσω του Συλλόγου.

Επίσης, για όλες τις παραπάνω περιπτώσεις ο Σύλλογος Προστασίας Αγέννητου Παιδιού, ενημερώνει και ευαισθητοποιεί εθνικούς και τοπικούς φορείς (κρατικές υπηρεσίες, δήμους, ενορίες, μητροπόλεις) προς επίλυση των δυσκολιών που αντιμετωπίζουν αυτές οι μητέρες./ Λεωφόρος Αθηνών 84, 104 41 Αθήνα

<http://www.iatronet.gr/>

www.flowmagazine.gr.

4.ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Είναι ένας εθελοντικός οργανισμός, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Στηρίζεται στο συναίσθημα, αλλά δε μένει σ' αυτό και στα λόγια. Έχει κάνει πράξη την αντιμετώπιση των καθημερινών προβλημάτων των παιδιών.

Κύριο μέλημά του είναι:

- 1) να προασπίσει δικαιώματα των παιδιών όχι μόνο στη θεωρία αλλά στην πράξη, καθημερινά, 24 ώρες την ημέρα, 365 ημέρες το χρόνο
- 2) να εξασφαλίσει τα απαραίτητα για τη σωματική, ψυχική και πνευματική ισορροπία του.

Ως εθελοντικός οργανισμός, στηρίζει τους θεσμούς, ώστε να γίνουν αποδοτικότεροι σε θέματα παιδιών.

5. ΦΛΟΓΑ

Στις βασικές επιδιώξεις της: Εκπαίδευση παιδιάτρων στα ογκολογικά τμήματα.

Φροντίδα εφήβων στα παιδιατρικά νοσοκομεία.

Ψυχολογική στήριξη των οικογενειών.

Σαφής, ειλικρινής ενημέρωση του γονιού.

Κοινωνική φροντίδα.

Ενημέρωση της κοινής γνώμης για τον καρκίνο στο παιδί.

Η φλόγα θα συνεχίσει:

Όσο ο καρκίνος σκοτώνει το ένα από τα τρία παιδιά που νοσούν.

Όσο ο καρκίνος θεωρείται επάρατος και όσο ο λαός μας φοβάται ακόμα και να προφέρει το όνομα του.

Όσο η πολιτεία δεν ανταπεξέρχεται ικανοποιητικά στις υποχρεώσεις της.

6.ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΤΕΓΗ

Το ίδρυμα “Η Παιδική Στέγη” ιδρύθηκε το 1931 από τη Λαΐδη Κρώσφηλντ, το γένος Ηλία Ηλιάδη. Εποχή δύσκολη, μετά τη Μικρασιατική καταστροφή, με οικογένειες πολύ φτωχές, λοιμώδη νοσήματα, προβλήματα υγείας λόγω της ασιτίας, ελλιπή υγιεινή και καθαριότητα. Σε απάντηση της φτώχειας οι γυναίκες αναγκάστηκαν να

αρχίσουν να εργάζονται εκτός της οικίας τους. Το Ίδρυμα στάθηκε και στέκεται αρωγός σ' αυτή την ανάγκη φύλαξης και φροντίδας των μικρών παιδιών.

Η πρώτη Στέγη ιδρύθηκε στη Δραπετσώνα και φιλοξενούσε γύρω στα 100 παιδιά. Στα επόμενα χρόνια προσετέθησαν άλλες δύο στο λεκανοπέδιο Αττικής και δύο στην περιοχή του Πειραιά, με αποτέλεσμα ο αριθμός των παιδιών να προσεγγίσει τα 500.

Κατά τη διάρκεια της κατοχής, στις Στέγες καθημερινά, μοιραζόταν συσσίτιο σε 5000 παιδιά και σε θηλάζουσες μητέρες, με τρόφιμα του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού. Νέες μητέρες στο τμήμα βρεφών λάμβαναν εκπαίδευση και φροντίδα από έμπειρες νοσοκόμες.

7.ΧΩΡΙΑ SOS

Κάθε παιδί ανήκει σε μια οικογένεια.

Η οικογένεια είναι η καρδιά της κοινωνίας. Μέσα σε μια οικογένεια κάθε παιδί είναι προστατευμένο και απολαμβάνει το αίσθημα ότι ανήκει κάπου. Εδώ, τα παιδιά μαθαίνουν τις αξίες, να μοιράζονται ευθύνες και να διαμορφώνουν μακροχρόνιες σχέσεις. Το οικογενειακό περιβάλλον τους παρέχει γερά θεμέλια πάνω στα οποία θα χτίσουν τη ζωή τους.

Κάθε παιδί μεγαλώνει με αγάπη.

Μέσα από την αγάπη και την αποδοχή, συναισθηματικά τραύματα επουλώνονται και χτίζεται η εμπιστοσύνη. Τα παιδιά μαθαίνουν να εμπιστεύονται και να πιστεύουν στον εαυτό τους και τους άλλους. Με αυτήν την αυτοπεποίθηση κάθε παιδί μπορεί να αναγνωρίσει και να αξιοποιήσει τις δυνατότητές του.

Κάθε παιδί μεγαλώνει με σεβασμό.

Η φωνή τού κάθε παιδιού ακούγεται και λαμβάνεται σοβαρά υπόψη.

Τα παιδιά συμμετέχουν στη λήψη αποφάσεων που επηρεάζουν τη ζωή τους και καθοδηγούνται να αναλάβουν ενεργό ρόλο στην ανάπτυξή τους. Το παιδί μεγαλώνει με σεβασμό και αξιοπρέπεια ως ένα πολύτιμο μέλος της δικής του οικογένειας και κοινωνίας.

Κάθε παιδί μεγαλώνει με ασφάλεια.

Τα παιδιά προστατεύονται από κακοποίηση, παραμέληση και εκμετάλλευση και παραμένουν ασφαλή. Έχουν στέγη, φαγητό, υγειονομική φροντίδα, μόρφωση και σταθερούς συναισθηματικούς δεσμούς.

8..ACTIONAID

Η ActionAid αποτελεί μια μοναδική συνεργασία ανθρώπων που αγωνίζονται για έναν καλύτερο κόσμο, έναν κόσμο όπου όλοι οι άνθρωποι θα έχουν αρκετή τροφή, πόσιμο νερό, εκπαίδευση και έναν ενεργό ρόλο στην κοινωνία. Για περισσότερα από 35 χρόνια στεκόμαστε στο πλευρό των συνανθρώπων μας, σε περισσότερες από 40 χώρες και ενώνουμε τις δυνάμεις μας ενάντια στη φτώχεια και τα βαθύτερα αίτια της.

Σε όλες τις χώρες όπου αναπτύσσουμε τα προγράμματά μας δεν επιβάλουμε λύσεις. Δουλεύουμε μαζί με τους κατοίκους του αναπτυσσόμενου κόσμου, αναζητώντας νέες προοπτικές, αξιοποιώντας τις δυνατότητές μας στο μέγιστο και δημιουργώντας βασικές υποδομές ώστε οι βελτιώσεις στις συνθήκες διαβίωσής τους να είναι μόνιμες και ουσιαστικές. Στόχος μας δεν είναι η πρόσκαιρη ανακούφιση των αναγκών τους αλλά η ενδυνάμωσή τους ώστε να αλλάξουν την καθημερινότητά τους με τις δικές τους δυνάμεις.

Σύμβουλος του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών σε θέματα παγκόσμιας ανάπτυξης από το 1991, η ActionAid, ασκεί πίεση στα διεθνή κέντρα λήψης αποφάσεων ώστε να

αναθεωρηθούν αποφάσεις και πρακτικές που πλήττουν την ανάπτυξη των φτωχών περιοχών του πλανήτη μας και τις καθηλώνουν σε έναν φαύλο κύκλο.

9. Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑ

Η Διεθνής Αμνηστία είναι ένα παγκόσμιο κίνημα περισσότερων από 3 εκατομμύρια υποστηρικτών, μελών και ακτιβιστών που αγωνίζονται για την προστασία των διεθνώς αναγνωρισμένων δικαιωμάτων. Όραμά της είναι ένας κόσμος όπου όλοι οι άνθρωποι θα απολαμβάνουν όλα τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται από την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και από άλλα διεθνή πρότυπα. Βασικές αξίες αποτελούν η αλληλεγγύη, η αμεροληψία, η δημοκρατία, η διαφάνεια και τέλος ο αμοιβαίος σεβασμός. Η Διεθνής Αμνηστία αναλαμβάνει δράση για τον τερματισμό των σοβαρών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως η ψυχική και σωματική ακεραιότητα, η ελευθερία της έκφρασης και της συνείδησης, η ελευθερία από διακρίσεις.

Η Διεθνής Αμνηστία ξεκίνησε τη δράση της το 1961. Η ιστορία δύο Πορτογάλων φοιτητών που καταδικάστηκαν σε επτά χρόνια φυλάκιση, επειδή έκαναν πρόποση στην ελευθερία, εξόργισε το βρετανό δικηγόρο Πίτερ Μπένενσον. Ο Μπένενσον έγραψε το άρθρο «Οι ξεχασμένοι κρατούμενοι» στη βρετανική εφημερίδα «The Observer» απευθύνοντας έκκληση για μια διεθνή εκστρατεία. Με βάση την απλή του ιδέα, στήθηκε ένα δίκτυο αποτελούμενο από ανθρώπους που έγραφαν γράμματα, για να βομβαρδίσουν τις κυβερνήσεις με εκκλήσεις υπέρ κρατουμένων που φυλακίστηκαν και υποβλήθηκαν σε κακομεταχείριση, κατά παράβαση της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Η Διεθνής Αμνηστία αριθμεί 2.8 εκατομμύρια μέλη και υποστηρικτές σε περισσότερες από 150 χώρες. Για να διατηρεί την ανεξαρτησία της και την αντικειμενικότητά της, δεν δέχεται χρήματα από κυβερνήσεις ή διακυβερνητικούς οργανισμούς. Οι πόροι της προέρχονται αποκλειστικά από όλους όσους υποστηρίζουν την δράση της με τη συνδρομή τους

10. ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΕΛΠΙΔΑ":

Δημιουργεί το πρώτο Παιδιατρικό Ογκολογικό Νοσοκομείο στην Ελλάδα.

Η Ιστορία της Ελπίδας

Η ιστορία της "ΕΛΠΙΔΑΣ" ξεκινά το 1990. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 ιδρύθηκε ο Σύλλογος από μία ομάδα ευαισθητοποιημένων γυναικών, με πρωτοπόρο την Πρόεδρο του Συλλόγου κα Μαριάννα Β. Βαρδινογιάννη .

Σκοπός της ίδρυσής του είναι η εξεύρεση των μέσων που χρειάζονται για μεταμόσχευση μυελού των οστών. Πρώτη βασική επιδίωξη της "ΕΛΠΙΔΑΣ" ήταν η δημιουργία μιας πρότυπης ιατρικής μονάδας, που μέχρι τότε δεν υπήρχε στην Ελλάδα: της Μονάδας Μεταμόσχευσης Μυελού των Οστών (ΜΜΜΟ), όπου θα μπορούσαν να πραγματοποιούνται μεταμοσχεύσεις σε παιδιά που νοσούν από αιματολογικά, γενετικά και κληρονομικά νοσήματα, όπως λευχαιμία, συμπαγείς όγκοι, νευροβλαστώματα, μεσογειακή αναιμία, και άλλα. Πράγματι, ο πρώτος στόχος πραγματοποιήθηκε, και το 1993 η ΜΜΜΟ εγκαινιάστηκε στο Νοσοκομείο Παιδών «Αγία Σοφία».

Ακολούθησε η δημιουργία του Ξενώνα «ΕΛΠΙΔΑ», στην οδό Μικράς Ασίας 46 στην περιοχή Γουδή, που φιλοξενεί παιδιά από την περιφέρεια της Ελλάδας μαζί με τις οικογένειές τους, που έχουν ανάγκη να διαμένουν στην Αθήνα για όσο διάστημα διαρκεί η θεραπεία τους στη ΜΜΜΟ, καθώς και στις ογκολογικές κλινικές των Παιδιατρικών Νοσοκομείων "Αγία Σοφία" και "Αγλαΐα Κυριακού". Ο Ξενώνας εγκαινιάστηκε το 1999.

Ο επόμενος μεγάλος στόχος της «ΕΛΠΙΔΑΣ» ήταν η δημιουργία του πρώτου

Παιδιατρικού Ογκολογικού Νοσοκομείου στην Ελλάδα που θα παρείχε τα πιο σύγχρονα μέσα για την αντιμετώπιση όλων των μορφών παιδικού καρκίνου. Η ανέγερση του Νοσοκομείου, για την οποία κινητοποιήθηκε ο Σύλλογος τα τελευταία χρόνια με πολλές φιλανθρωπικές εκδηλώσεις και σύμμαχό του τον Ελληνικό λαό, ολοκληρώθηκε και εγκαινιάστηκε στις 14 Οκτωβρίου 2010.

Παράλληλα, ο Σύλλογος έχει πλούσιες επιστημονικές και πολιτιστικές δραστηριότητες σε εθνικό και διεθνές επίπεδο .

Για το

έργο της αυτό η ΕΛΠΙΔΑ έχει βραβευθεί με τις ανώτατες διακρίσεις της χώρας μας: με το Χρυσό Σταυρό του Τάγματος της Ευποιίας από τον τ. Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Στεφανόπουλο (2002) και με το Βραβείο Εθελοντικής Δράσης από τη Ακαδημία Αθηνών (1997). Τα γραφεία βρίσκονται στον Ξενώνα της ΕΛΠΙΔΑΣ και παράρτημα στην Ογκολογική Μονάδα Παίδων για την οργάνωση των νέων προγραμμάτων, με πρώτο την Τράπεζα Εθελοντών Δοτών Μυελού των Οστών. Το έργο του Συλλόγου- έργο αγάπης, ανθρωπιάς και κοινωνικής στράτευσης - συνεχίζεται όλα αυτά τα χρόνια με σκληρή δουλειά και ανιδιοτελή προσφορά .

1.1.Κιβωτός του Κόσμου 1

Η «Κιβωτός του Κόσμου» είναι Μη Κερδοσκοπικός Οργανισμός Ειδικής Μέριμνας και Προστασίας Μητέρας και Παιδιού, που δραστηριοποιείται πάνω στη μέριμνα παιδιών που ζούσαν σε συνθήκες παραμέλησης και εγκατάλειψης, χωρίς ιατρική φροντίδα, χωρίς μέλλον, τα περισσότερα από μονογονεϊκές οικογένειες, και πολλά χωρίς γονείς. Η «Κιβωτός του Κόσμου» ιδρύθηκε το 1998 από έναν εικοσιεξάχρονο ιερέα, τον πατέρα Αντώνιο Παπανικολάου με όπλα την αγάπη του για τα παιδιά και την επιθυμία του για τη δημιουργία μιας φωλιάς στοργής και φροντίδας για τα παιδιά αυτά της «άλλης» Αθήνας.

Παιδιά που βίωναν καθημερινά την εγκατάλειψη, την αδιαφορία, το ρατσισμό και τον κοινωνικό αποκλεισμό σε μία από τις πιο υποβαθμισμένες περιοχές της Αθήνας, την Ακαδημία Πλάτωνος. Βλέποντας την ανείπωτη φτώχεια και την εξαθλίωση των παιδιών αυτών ο πατέρας Αντώνιος δε δίστασε να αφιερώσει τη ζωή του σε αυτό το έργο που εκτός από έργο αγάπης είναι για εκείνον έργο ζωής.

Μαζί με μια ομάδα εθελοντών που πλαισιώνουν ανιδιοτελώς τον πατέρα Αντώνιο και τα παιδιά με διάθεση προσφοράς και αγάπης, η «Κιβωτός του Κόσμου» συγκεντρώνει σήμερα περίπου τα 400 παιδιά, από βρέφη έως 18 ετών σχηματίζοντας έτσι μια κοινότητα ανθρωπιάς και αγάπης, που ανθεί και μεγαλουργεί στο κέντρο της Αθήνας.

Τα παιδιά, Ελληνόπουλα κυρίως, αλλά και από άλλες χώρες, βιώνουν σήμερα τη στοργή και την ειρήνη της «Κιβωτού του Κόσμου» μακριά από την πρότερη φτώχεια, την πείνα, το ρατσισμό και άλλες πληγές που μαστίζουν σήμερα την κοινωνία μας.

Με μοναδικό σύμμαχο την εν Χριστώ Αγάπη και με τα πενιχρά μέσα που διαθέτουμε, έχουμε αναλάβει την καθημερινή σίτιση των παιδιών, τις ανάγκες τους για ένδυση, υπόδηση, ιατροφαρμακευτική και οδοντιατρική περίθαλψη, αλλά και την εκπαίδευσή τους με φροντιστηριακά μαθήματα που παραδίδονται καθημερινά από εθελοντές καθηγητές, οι οποίοι προσφέρονται αφιλοκερδώς σε αυτό το έργο αγάπης, καθώς και πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισης με εργαστήρια κεραμικής, αγιογραφίας και πληροφορικής, που με πολύ κόπο και μεράκι καταφέραμε να δημιουργήσουμε. Διδάσκονται επίσης ξένες γλώσσες, παραδοσιακοί χοροί και λαϊκά μουσικά όργανα. Επίσης λειτουργούμε και παιδικό σταθμό. Το καλοκαίρι φροντίζουμε για τις διακοπές των παιδιών στην κατασκήνωσή μας και σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας.

Στόχος του πατρός Αντωνίου είναι να μην ιδρυματοποιηθούν τα παιδιά, αλλά να παραμένουν μαζί με τη μητέρα τους. Για να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός οι άστεγες, αλλά και άπορες μητέρες ενισχύονται μηνιαίως με οικονομικά βοηθήματα, πληρώνοντας μισθώματα μικρών κατοικιών και δίδοντας οικονομικά βοηθήματα στις μητέρες αυτές για λογαριασμούς νερού και ηλεκτρικού ρεύματος, και ταυτόχρονα βρίσκοντας εργασία στη μητέρα με απώτερο σκοπό να σταθεί στα πόδια της, να πάρει τη ζωή της στα χέρια της και την ευθύνη των παιδιών της.

Η «Κιβωτός του Κόσμου» βραβεύθηκε το Νοέμβριο του 2003 σε μία συγκινητική τελετή στο κτίριο της Παλαιάς Βουλής από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κύριο Κωνσταντίνο Στεφανόπουλο ως μία από τις καλύτερες οργανώσεις πάνω στη μέριμνα του παιδιού στην Ελλάδα.

Επίσης, το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο ενάντια στο ρατσισμό και την ξενοφοβία επέλεξε την «Κιβωτό του Κόσμου» ως «το φωτεινότερο παράδειγμα ενάντια στο ρατσισμό και την ξενοφοβία στην Ελλάδα για το έτος 2003». Το Δεκέμβριο του 2004 η Κιβωτός βραβεύτηκε για το έργο της από την UNESCO. Πιο πρόσφατα στις 30/12/2008 με την απονομή Βραβείου από την Ακαδημία Αθηνών για βράβευση Έλληνα που διακρίθηκε για πράξη ανθρωπισμού και κοινωνικής αρετής, στον Πατέρα Αντώνιο Παπανικολάου, ιερέα και ιδρυτή της μη κυβερνητικής οργάνωσης «Κιβωτός του Κόσμου», για το εξαιρετικό εθελοντικό του έργο που επιτελεί για τα άπορα και εγκαταλελειμμένα παιδιά. Επιπροσθέτως, σε ένα δεύτερο χώρο ετοιμάστηκε και λειτουργεί από το 2008 ξενώνας δυναμικότητας 40 κλινών για τις άστεγες και κακοποιημένες μητέρες με τα παιδιά τους. Επίσης, επί καθημερινής βάσης κι επί σειρά ετών προσφέρουν φαγητό σε 1.300 άτομα, ως επί το πλείστον σε άγαμες και άστεγες μητέρες με τα παιδιά τους.

Λόγω, λοιπόν του μεγάλου αριθμού των αστέγων μητέρων, προσφύγων και μη, η Κιβωτός του Κόσμου συνεχίζοντας την παράδοση αρωγής και στήριξης μητέρας και παιδιού, προχωρά στη δημιουργία νέου κέντρου υποδοχής και φροντίδας για την άστεγη και κακοποιημένη μητέρα. Ακόμα, από το Νοέμβριο του 2012 σε τριώροφο κτίριο στον Πειραιά χρησιμοποιείται σπίτι για τη φιλοξενία ασυνόδευτων παιδιών δυναμικότητας 40 κλινών. Επίσης, το Νοέμβριο του 2012 ξεκίνησε η διανομή τροφίμων μέσα από το κοινωνικό μας παντοπωλείο, που εξυπηρετεί 150 οικογένειες. Η δράση τους εκτείνεται και σε ακριτικές περιοχές.

12. UNICEF

Η UNICEF δημιουργήθηκε από την γενική συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, στις 11 Δεκεμβρίου 1946.

Βασικοί στόχοι:

- 1) παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας σε παιδιά και μητέρες που ζουν σε αναπτυσσόμενες χώρες
- 2) η στήριξη σχετικών αναπτυξιακών προγραμμάτων. Το 1953 η UNICEF έγινε μόνιμο μέλος του συστήματος του Ο.Η.Ε. και έχει την έδρα της στην Νέα Υόρκη. Τα κύρια έσοδα της UNICEF προέρχονται από κυβερνήσεις κρατών, καθώς και ιδιώτες και ανέρχονταν για το 2006 στα 2.781.000.000 δολάρια Η.Π.Α.. Το 1965 της απονεμήθηκε το Νόμπελ ειρήνης

13.UNESCO

Ιδρύθηκε στις 16 Νοεμβρίου 1945. Κύριοι στόχοι της είναι:

- 1) η οικοδόμηση σχολείων σε κατεστραμμένες χώρες
- 2) η δημοσίευση επιστημονικών ανακαλύψεων
- 3) σημαντικότερος στόχος: η εγκαθίδρυση της ειρήνης μεταξύ των ανθρώπων.

9. ΞΥΠΟΛΗΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Στο Ρατζαστάν της Ινδίας, ένα πρωτότυπο σχολείο μαθαίνει σε αγρότισσες και αγρότες --συχνά αγράμματους-- πώς να γίνουν μηχανικοί ηλιακής ενέργειας, τεχνίτες, οδοντίατροι και γιατροί, στα χωριά τους. Ονομάζεται Ξυπόλητο Κολέγιο κι ο ιδρυτής του είναι ο Μπάνκερ Ρόι. Ο Ινδός Μπάνκερ Ρόϊ σπούδασε στα καλύτερα πανεπιστήμια της χώρας του, αποκομίζοντας μια εκπαίδευση που θα αναγνωριζόταν στα καλύτερα πανεπιστήμια της Δύσης. Η πεποίθησή του, ωστόσο, πως οι απλοί άνθρωποι στην Ινδία και στην Αφρική είναι πλήρεις δεξιοτήτων, γνώσεων και επινοητικότητας, άλλαξε τον εκπαιδευτικό του προσανατολισμό. Από τη θέση του δασκάλου εστίασε την ενέργειά του στη δημιουργία ενός πρωτότυπου κέντρου διδασχής για τον πληθυσμό της υπαίθρου όπου, κατά τρόπο φαινομενικά παράδοξο, διδάσκονται όσα ο πληθυσμός της υπαίθρου με έναν τρόπο ήδη γνωρίζει. Με άλλα λόγια, ο Ρόι θέλησε να συγκεντρώσει τη γνώση που ήδη υπήρχε διάχυτη και παραμελημένη στον τρίτο κόσμο, για να την επιστρέψει στους ανθρώπους από τους οποίους εκπορεύεται και την έχουν περισσότερο από όλους ανάγκη - διδάσκοντάς τους ταυτόχρονα πώς να είναι αυτάρκεις.

Αρκετές από τις επινοήσεις ξυπόλητων και απαίδευτων κατοίκων από χωριά όπως το Ρατζαστάν της Ινδίας, προκαλούν το θαυμασμό, όπως η κατασκευή ενός φούρνου που για πηγή θέρμανσης εκμεταλλεύεται την ηλιακή ενέργεια κάνοντας χρήση ειδικά κατασκευασμένων κατόπτρων.

Λιγότερο εντυπωσιάζει η καταλυτική επίδραση που επιφέρει η συνειδητοποίηση αυτής της αυτάρκειας, στη χειραφέτηση των

κατοίκων.<http://www.youtube.com/watch?v=4XMi98dHfvU>

Υπόθεμα 3:Α) Επιστήμονες –γιατροί προσφέρουν στον άνθρωπο.

Βάσια Ζιώγα, Νίκος Τριανταφύλλου, Μιχάλης Μυστακίδης

Ηρακλής Σακοράφας

Οι δράσεις με κέντρο τον άνθρωπο δεν περιορίζονται μόνο στους τομείς που προαναφέρθηκαν. Ένας τομέας ο οποίος συχνά αγνοείται για την κοινωνική του προσφορά είναι αυτός της Ιατρικής και των κλάδων της. Γιατροί αλλά και καθηγητές που ασχολήθηκαν με αυτήν, μέσα από τις ειδικότητές τους, έχουν συμβάλει σημαντικά στην ανακάλυψη πληροφοριών σχετικά με τον ανθρώπινο οργανισμό. Χάρη σε αυτούς τους επιστήμονες η ανθρωπότητα οφείλει τη θεραπεία ασθενειών που βασάνιζαν εκατομμύρια ανθρώπους στο παρελθόν. Συνεπώς η προσφορά της Ιατρικής κρίνεται καταλυτική για τη ζωή του ανθρώπου και χτίζεται ολοένα και περισσότερο με βάση αυτόν. Παρακάτω αναφέρονται κάποιοι από τους πολλούς επιστήμονες- ανθρωπιστές Έλληνες και ξένοι καθώς και τα σημαντικότερα επιτεύγματά τους.

1.ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Γεννήθηκε στη Κύμη της Εύβοιας, σπούδασε Ιατρική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών από το 1898 έως το 1904 και το 1907 μετέβη στη Γερμανία όπου παρακολούθησε μαθήματα βιολογίας. Στη συνέχεια γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου όπου και άρχισε τις βιολογικές έρευνες επί του <<καθορισμού του φύλου>> στα οστρακόδερμα .

Μετά από μακρές έρευνες ο Παπανικολάου στράφηκε σε προβλήματα αναπαραγωγής σχετιζόμενα με τη λειτουργία των γεννητικών οργάνων, τον καθορισμό του φύλου, τη λειτουργία των ενδοκρινών αδένων, καθώς και των φυλετικών ορμονών. Το 1923 εφάρμοσε τη μέθοδο του σε γυναίκες προς μελέτη των φυσιολογικών γεννητικών λειτουργιών και στη συνέχεια για τη διάγνωση του καρκίνου της μήτρας. Οι έρευνες του Παπανικολάου επεκτάθηκαν στη συνέχεια στις κυτταρολογικές αλλοιώσεις στο καρκίνο του αυχένα της μήτρας και του ενδομητρίου, των οποίων τα πορίσματα δημοσίευσε το 1943 από κοινού μετά του καθηγητή γυναικολογίας Ερμπερτ Τραουστ. Η δημοσίευση της εργασίας αυτής ήταν επόμενο να κεντρίσει το παγκόσμιο ιατρικό ενδιαφέρον και να προκαλέσει την άμεση δοκιμαστική χρησιμοποίηση της μεθόδου σε διάφορα νοσοκομεία. Ο Παπανικολάου με τις εργασίες του αυτές έγινε ο θεμελιωτής ενός νέου επιστημονικού κλάδου της <<αποφολιδωτικής κυτταρολογίας>> βασιζόμενη ακριβώς στη μελέτη των αποφιλιδούμενων κυττάρων του οργανισμού. Η μέθοδος αυτή που έλαβε προς τιμήν του την ονομασία << Μέθοδος Παπανικολάου>> ή <<Τεστ Παπανικολάου>> και κατά συγκοπή << Τεστ Παπ>> άνοιξε ευρείς νέους ορίζοντες στην ιατρική έρευνα. Οι δημοσιευμένες εργασίες του Παπανικολάου υπερβαίνουν τις εκατό. Ο Παπανικολάου τιμήθηκε με πλείστες διακρίσεις μεταξύ των οποίων είναι το μετάλλιο Τιμής της Αμερικανικής Εταιρίας Καρκιнологίας το 1952.

Σήμερα το τεστ Παπανικολάου (τεστ-παπ) χρησιμοποιείται παγκοσμίως για τη διάγνωση του καρκίνου της μήτρας, επί της προκαρκινικής δυσπλασίας και άλλων κυτταρολογικών ασθενειών του γυναικείου αναπαραγωγικού συστήματος.

2Χρήστος Γεωργόπουλος

Ο Χρήστος Γεωργόπουλος είναι σύγχρονος Έλληνας ιατρός-νευροχειρουργός. Γεννήθηκε στην Αθήνα στις 9/6/1956. Σπούδασε ιατρική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Το 1986 έλαβε τον τίτλο του διδάκτορα του πανεπιστημίου Αθηνών για την πρωτοποριακή εργασία του στην πειραματική στερεοτακτική χειρουργική στα βασικά γαγγλία του εγκέφαλου για παθήσεις όπως η νόσος του Πάρκινσον και η χορεία του Huntington. Το 1989 αφού ολοκλήρωσε την ειδίκευση του στη νευροχειρουργική στη Μ. Βρετανία έλαβε από το γενικό ιατρικό συμβούλιο της χώρας τον τίτλο του ειδικού συμβούλου στη νευρολογική χειρουργική. Στη Μ. Βρετανία παρέμεινε μέχρι το έτος 1993 παρέχοντας τις υπηρεσίες του σε μερικά από τα πλέον καταξιωμένα διεθνή πανεπιστημιακά κέντρα νευροχειρουργικής της Ευρώπης. Το 1993 επέστρεψε στην Ελλάδα ως διευθυντής του νευροχειρουργικού τομέα του ιατρικού κέντρου Αθηνών.

Οι κυριότεροι σταθμοί της επιστημονικής του δραστηριότητας είναι:

1990: παρουσιάζει στη Βουδαπέστη πρωτοποριακές μικροχειρουργικές τεχνικές για τις αγγειακές δυσπλασίες του εγκέφαλου.

1991: παρουσιάζει στο συνέδριο της εταιρείας ερευνών νευρολογικής χειρουργικής της Αμερικής για πρώτη φορά σε παγκόσμιο επίπεδο τα αποτελέσματα ενός ερευνητικού προγράμματος το οποίο χρηματοδοτείτο από την παγκόσμια οργάνωση υγείας. Το ερευνητικό αυτό πρόγραμμα είχε αντικείμενο την μελέτη της <<εν ζωή>> μεταβολικής δραστηριότητας του εγκέφαλου σε ασθενείς με αγγειακές δυσπλασίες προ- και μετεγχειρητικά.

1993: εισάγει για πρώτη φορά στην Ελλάδα την τεχνική των ενδοαγγειακών επεμβάσεων (εμβολισμός) για ανευρύσματα και αγγειακές δυσπλασίες εγκέφαλου και νωτιαίου μυελού.

1994: παρουσιάζει στο συνέδριο της Αμερικανικής εταιρείας νευροχειρουργών τα αποτελέσματα μεγάλου αριθμού νευροχειρουργικών επεμβάσεων για μείζονες αρτηριοφλεβώδεις δυσπλασίες κεντρικού νευρικού συστήματος (εγκέφαλου και νωτιαίου μυελού) με εφαρμογή της νέας τεχνολογίας στη μικροχειρουργική αντιμετώπιση των νευροχειρουργικών αγγειακών παθήσεων.

1995: πραγματοποιεί την πρώτη στη χώρα μας επέμβαση εξαίρεσης όγκου υποφύσεως με διαχρονική προσπέλαση.

1996: παρουσιάζει στο πανελλήνιο ιατρικό συνέδριο της Αθήνας τα άριστα αποτελέσματα από τη χειρουργική αντιμετώπιση της υπαραχνοειδούς αιμορραγίας από ρήξη ανευρύσματος ως επείγον περιστατικό χαράσσοντας έτσι την νέα εποχή ελαχιστοποίησης της θνησιμότητας και νοσηρότητας από τη νόσο.

1997: στο παγκόσμιο συνέδριο λέιζερ παρουσιάζει τα εντυπωσιακά αποτελέσματα από τον συνδυασμό σύνθετων μικροχειρουργικών τεχνικών και ακτίνων λέιζερ-διοξειδίου του άνθρακα στη ριζική χειρουργική εξαίρεση όγκων βάσεως κρανίου.

1998: Ανακοινώνει στο Πανελλήνιο Ιατρικό Συνέδριο, επιτυχές ενδοκρινιακό bypass με αρτηριακό αυτομόσχευμα για επαιετούμενο εγκεφαλικό, χειρουργική τεχνική που περιγράφεται για πρώτη φορά στα παγκόσμια ιατρικά χρονικά.

1999: Παρουσιάζει στο 16^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ελλήνων Νευρολόγων κλινικές μελέτες και έρευνες με τα αποτελέσματα από τη << Χειρουργική Αντιμετώπιση της Αυχενικής Ριζιτικής Συνδρομής λόγω ρήξης μεσοσπονδυλίου δίσκου-Ημερήσια Νοσηλεία >>. Στη χειμερινή συνάντηση της Ένωσης Ευρωπαϊκών

Νευροχειρουργικών Εταιρειών παρουσιάζει την χειρουργική μέθοδο << Οσφυϊκή Μικροδισκεκτομή με αναδίπλωση ωχρού συνδέσμου >> και στο 2^ο Νευροχειρουργικό Συνέδριο της Μαύρης Θάλασσας την πρωτοποριακή << Συνδυασμένη διαλιθοειδική

διαλαβυρινθική προσιγμοειδική και οπισθοσιγμοειδική προσέγγιση για γιγαντιαίους όγκους της γεφυρο-πεαρεγκεφαλιδικής γωνίας-ακουστικά νευρινώματα>>.

2000: Στο 1^ο Παγκόσμιο Συνέδριο Σπονδυλικής Στήλης παρουσιάζει λεπτές και εξειδικευμένες μικροχειρουργικές τεχνικές και τα άριστα αποτελέσματα από την υπερδεκαετή εφαρμογή τους στην αντιμετώπιση της Κοίλης του Μεσοσπονδύλιου Δίσκου Οσφυϊκής, Θωρακικής και Αυχενικής Μοίρας της Σπονδυλικής Στήλης ως περιστατικά ημερήσιας νοσηλείας. Την ίδια χρονιά αναλαμβάνει Διευθυντής της Νευροχειρουργικής Κλινικής του Κοινωφελούς ιδρύματος Νοσοκομείο << Ερρίκος Ντυνάν>>.

2002: Αναλαμβάνει την πρωτοβουλία και γίνεται ιδρυτικό μέλος του φιλανθρωπικού σωματείου «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΓΚΕΦΑΛΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΠΟΝΔΥΛΙΚΗ ΣΤΗΛΗ», που έχει ως στόχο την ιατρική και κοινωνική φροντίδα, την ενημέρωση των ασθενών που πάσχουν από παθήσεις του εγκεφάλου και της σπονδυλικής στήλης και την κλινική έρευνα για την αντιμετώπιση των παθήσεων αυτών.

2004-2005: Παρουσιάζει εργασία με τίτλο «Εκτίμηση της ποιότητας της φροντίδας σύμφωνα με την αναφορά ικανοποίησης ασθενών σε κέντρο αποθεραπείας και αποκατάστασης καθώς και τα αποτελέσματα της δεκαετίας από την έναρξη υλοποίησης της αφαίρεσης όγκων υποφύσεως διαρρινικά, με ενδοσκοπική χειρουργική.

3. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΟΥΡΟΣ

Ο Νικόλαος Λούρος ήταν ομότιμος καθηγητής Μαιευτικής και Γυναικολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Γεννήθηκε στην Αθήνα στις 6 Μαρτίου 1898. Σπούδασε Ιατρική στην Αθήνα και τη Βέρνη, απ' όπου πήρε το διδακτορικό του δίπλωμα. Στη συνέχεια ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη Βιέννη, το Μόναχο και το Βερολίνο. Ακολούθησε ακαδημαϊκή καριέρα. Ως καθηγητής διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην οργάνωση των ελληνικών νοσοκομείων συμβάλλοντας στην πραγματοποίηση τόσο του αντικαρκινικού Νοσοκομείου «Άγιος Σάββας» όσο και του Μαιευτηρίου (Πριγκίπισσα) «Αλεξάνδρα».

Οι James Rothman και Randy Schekman, από τις ΗΠΑ, καθώς και ο Thomas Sudhof, από τη Γερμανία, μοιράστηκαν το βραβείο Νόμπελ Ιατρικής και Φυσιολογίας. Ανακάλυψαν τον τρόπο που τα κυστίδια δρουν, σαν κοπαδι προβάτων που μεταφέρουν τα υπάρχοντά τους στον ακριβή προορισμό. Είναι σημαντικά για τον τροπο επικοινωνίας του εγκεφάλου, την απελευθέρωση ορμονων και μερη του ανοσοποιητικου συστηματος. Τα κυστίδια είναι μικροσκοπικες φουσκες λιπους που δρουν ως η εσωτερικη υπηρεσια μεταφορας του κυτταρου. Μπορουν να στείλουν υλικο όπως ενζυμα, νευροδιαβιβαστες και ορμονες γυρω από το κυτταρο η μπορουν να ενσωματωθουν στην εξωτερικη επιφανεια του κυτταρου και να απελευθερωσουν το περιεχομενο τους στον οργανισμο.

Ο καθηγητης Randy Schekman από το πανεπιστημιο της Καλιφορνια ανακαλυψε τα γονιδια που ρυθμιζουν το συστημα μεταφορας στο κυστιδιο. Ανακαλυψε ότι μεταλλαξεις σε 3 γονιδια οδηγει σε κατασταση που μοιαζει με φτωχα σχεδιασμενο συστημα δημοσιας μεταφορας.

Ο καθηγητης Thomas Sudhof, αρχικα από τη Γερμανια αλλα τωρα στο πανεπιστημιο Stanford των ΗΠΑ, εκανε σημαντικες ανακαλυψεις στον τροπο που εργαζεται το συστημα μεταφορας στον εγκεφαλο ώστε η νευροδιαβιβαστες να απελευθερωνονται την ακριβη ωρα.

4. Λουδοβίκος Μπράιγ

Κώδικας Μπράιγ ονομάζεται το σύστημα γραφής και ανάγνωσης των τυφλών. Το όνομά του οφείλεται στον εφευρέτη του Λουδοβίκο Μπράιγ (γαλλ. *Louis Braille*).

Ο Λουδοβίκος είχε τυφλωθεί πολύ μικρός και δεν ήταν ευχαριστημένος γιατί το σύστημα ανάγνωσης που χρησιμοποιούσαν οι τυφλοί ήταν δύσχρηστο με χοντρούς χαρακτήρες. Έτσι βάλθηκε να δημιουργήσει ένα καινούριο ειδικό αλφάβητο για τυφλούς. Του πήρε πέντε χρόνια αλλά στο τέλος τα κατάφερε. Αυτό το αλφάβητο που έφτιαξε ο Μπράιγ ήταν μια αντικατάσταση του γραμματικού αλφάβητου με ανάγλυφες στιγμές, που με διάφορους συνδυασμούς αποδίδουν ένα κείμενο. Ο τυφλός μπορεί μ' αυτό το σύστημα να διαβάζει ψηλαφώντας τις στιγμές με το δάχτυλο, δηλαδή έχουμε ανάγνωση με την αφή. Το σύστημα Μπράιγ έχει έξι ανάγλυφες κουκκίδες σαν το κεφαλάκι μιας καρφίτσας. Είναι τοποθετημένες ανά τρεις και μ' αυτές γίνονται 63 συνδυασμοί, που αντιστοιχούν στα γράμματα και τους αριθμούς. Η γραφή Μπράιγ διαβάζεται από αριστερά προς τα δεξιά και από πάνω προς τα κάτω, όπως ακριβώς και η γραφή των «βλεπόντων».

5. Έλεν Άνταμς Κέλλερ

Η Έλεν Άνταμς Κέλλερ (27 Ιουνίου 1880-1 Ιουνίου 1968) ήταν Αμερικανίδα συγγραφέας, λέκτορας και ακτιβίστρια. Σε ηλικία 19 μηνών, οι γονείς της αντιλήφθηκαν ότι ήταν κωφή και τυφλή και την πήγαν στο Ινστιτούτο Τυφλών της Βοστώνης, όπου την ανέλαβε η παιδαγωγός Άννα Σάλιβαν. Η περίπτωση της διαδόθηκε παγκοσμίως λόγω ενός θεατρικού έργου το οποίο ήταν βασισμένο στην αυτοβιογραφία της, που αναπαριστούσε τις προσπάθειες της Σάλιβαν να αναπτύξει έναν κώδικα επικοινωνίας μαζί της με την παντελή έλλειψη ομιλίας. Τελικά, έμαθε τη νοηματική γλώσσα και το 1888 γύρισε στη Βοστώνη, όπου θεωρήθηκε παιδί θαύμα.

Έμαθε γερμανικά, ελληνικά και λατινικά. Ήταν το πρώτο άτομο με κώφωση και τύφλωση που αποφοίτησε από πανεπιστήμιο το 1914. Συνέχισε τη μελέτη ξένων συγγραφέων και φιλοσόφων, ενώ υπήρξε ιδιαίτερα παραγωγική συγγραφέας. Έκανε ταξίδια στην Ευρώπη, όπου γνωρίστηκε με τον Μπέρναρντ Σω. Στη Σκωτία ανακηρύχτηκε επίτιμη διδάκτορας. Είχε δηλώσει ανοιχτά την αντίθεσή της στον πόλεμο. Επίσης, υπήρξε υπέρμαχος του δικαιώματος της γυναικείας ψήφου, των εργατικών δικαιωμάτων και του σοσιαλισμού, καθώς και άλλων προοδευτικών κινημάτων.

Πέθανε το 1968. Κυριότερα έργα της είναι: *"Το ημερολόγιο της Έλεν Κέλλερ"*, *"Η ιστορία της ζωής μου"*, *"Απαισιοδοξία"*, *"Η θρησκεία μου"*, *"Ειρηνικό βραδινό"*.

Β)ΒΙΟΪΑΤΡΙΚΗ

Η Βιοϊατρική ιδρύθηκε το 1981 και σήμερα αποτελεί τον κορυφαιο ιδιωτικό φορέα πρωτοβάθμιας περίθαλψης στη χώρα μας, ενώ έχει μια σημαντική παρουσία και στη δευτεροβάθμια περίθαλψη με τρεις ιδιόκτητες κλινικές.

Στην βιοιατρική, το σύνθημα μας είναι: <<Ιατρική Φροντίδα με ανθρωπινό πρόσωπο>>. Έτσι, η πολιτική κοινωνικής ευθύνης μας εστιάζει σε δράσεις κοινωνικού χαρακτήρα που σκοπο έχουν να προβάλλουν την αξία της πρώιμης διάγνωσης και θεραπείας των ασθενειών, δηλαδή της Προληπτικής Ιατρικής, ενός τόσο σημαντικού, αλλά και παραμελημένου στη χώρα μας τομέα.

Σε εθνικό επίπεδο, η Βιοιατρική συνεργάζεται με κρατικούς φορείς και φορείς της αυτοδιοίκησης, επιστημονικές εταιρείες και μη κυβερνητικές οργανώσεις και συμμετέχει, κυρίως ως χορηγός εξετάσεων, σε Εκστρατείες Πρόληψης και Ενημέρωσης για ορισμένες από τις πλέον συχνές ασθένειες της εποχής, συνδεδεμένες με παγκοσμίες ή ευρωπαϊκές εκστρατείες πρόληψης, όπως π.χ. οι Παγκοσμίες Ημέρες του Παγκοσμίου Οργανισμού Υγείας.

Τα τελευταία 4 χρόνια, η Βιοιατρική συμμετέχει στις:

- Εβδομάδα Προληπτικού Ελέγχου της Οστεοπορώσης
- Εβδομάδα Δωρεαν Προληπτικού Ελέγχου για τον καρκίνο του Προστατη
- Μηνια πρόληψης και Ενημέρωσης για τον καρκίνο του παχέος εντέρου.

Είναι ενδεικτική αναφορά στην τελευταία εκστρατεία της <<Εβδομάδας Δωρεαν Προληπτικού Ελέγχου για τον καρκίνο του προστατη>>. Η ολη προσπάθεια στεφθηκε με απολυτη επιτυχια: πανω από 8.200 ανδρες 50-75 ετων πραγματοποιησαν δωρεαν την εξεταση μετρησης του Ειδικου Προστατικου Αντιγονου στις μοναδες του ομιλου. Επισης, με τη συμπληρωση ειδικου ερωτηματολογιου από τους συμμετεχοντες, συγκεντρωθηκε πρωτογενες υλικο για σχετικη επιστημονικη ερευνα. Σε αυτους τους ανθρωπους, η Βιοιατρικη προσεφερε επισης δωρεαν εξεταση ελευθερου Προστατικου Ειδικου Αντιγονου και εκτιμηση αποτελεσματος και εξεταση από ουρολογο των Βιοκλινικων.

Επιπλέον, με την ολη επικοινωνιακη προβολη της εκστρατειας σε εθνικο επιπεδο, ενας πολυ μεγαλος αριθμος πολιτων ενημερωθηκε για την αξια της προληψης και της πρωιμης διαγνωσης στην εγκαιρη αντιμετωπιση του καρκινου του προστατη, του συχνοτερου καρκινου που διαγνωσκεται στους ανδρες ανω των 50 ετων.

Εκτός από τα παραπάνω, σε εταιρικό *επίπεδο*, αναπτύσσονται οι πρωτοβουλίες των Εβδομάδων Πρόληψης, δηλαδή περιόδων ενημέρωσης και παροχής συγχρονων προληπτικων εξετασεων δωρεαν ή με ιδιαιτερα χαμηλο κοστος για νοσηματα της εποχης μας. Με τον τροπο αυτό, διευκολυνεται η προσβαση ανθρωπων ολων των κοινωνικων στρωματων σε προληπτικες εξετασεις ποιτητας και προωθειται ενεργα η προληπτικη και κοινωνικη ιατρικη.

Τελος, σε τοπικό επίπεδο και σε συνεργασία με τοπικούς φορείς γίνονται μινι εκστρατείες ή ενημερωτικές εκδηλώσεις με παρουσιάσεις ιατρικών θεμάτων, όπου είτε παρέχονται δωρεαν ή με έκπτωση διαγνωστικές εξετάσεις και υπηρεσίες περίθαλψης στους δημότες ή σε ευπαθείς κοινωνικές ομάδες ενός δήμου ή μιας περιοχής.

Ως παγια τακτικη, όλες οι δράσεις πρόληψης της Βιοιατρικής γνωστοποιουνται και γινονται διαθεσιμες, πολλες φορες με προνομιακους ορους και στους εταιρικους της πελατες, δηλαδη τους δικαιουχους εταιρικων προγραμματων ή τους ασφαλισμενους των συμβεβλημενων ασφαλιστικων εταιρειων.

Ως πρωτοπόρος της ιατρικής διάγνωσης, η Βιοιατρική σκοπεύει να επεκτείνει το πρόγραμμα κοινωνικών δράσεων της, δραστηριοποιώντας και άλλες δυνάμεις της κοινωνίας και της αγοράς. Αποδεικνύει έτσι έμπρακτα και σε πείσμα της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας την πίστη της στην αξία της πρόληψης, αναλαμβάνοντας έτσι το μερίδιο κοινωνικής ευθύνης που της αναλογεί.

Ελένη Αντωνιάδου

Η 25χρονη Ελένη Αντωνιάδου από τη Θεσσαλονίκη, πρότυπο της ολιγομελούς girl power στο μικροσύμπαν της Silicon Valley και της NASA, με πρωτοποριακή έρευνα στη νανοτεχνολογία και στην αναγεννητική ιατρική. Έτσι έχει βαφτιστεί η διερεύνηση της δυνατότητας αποκατάστασης της λειτουργίας των οργάνων και των ιστών, με τη βοήθεια των βλαστικών κυττάρων, η οποία γνωρίζει μεγάλη άνθηση τα τελευταία χρόνια. Η ίδια, μάλιστα, η ελληνίδα ερευνήτρια ήταν εκείνη που (μαζί με τη συμφοιτήτριά της Κλερ Κρόλεϊ στο Λονδίνο) δημιούργησε το 2009 την πρώτη τεχνητή τραχεία αλλά και το επιχειρηματικό σχέδιο, ώστε το ερευνητικό πειραματικό μοντέλο να μετατραπεί σε κλινικό προϊόν (αναδείχθηκε «Γυναίκα της χρονιάς» για το 2013 από την κριτική επιτροπή της βρετανικής διοργάνωσης FDM Everywoman in Technology Awards),

Το κορίτσι που «φτιάχνει» ανθρώπινα όργανα από βιοϋλικά και βιοκύτταρα (είναι, μάλιστα, συνιδρύτρια της εταιρείας «Transplants without Donors LCC» για την παραγωγή τεχνητών οργάνων ως εναλλακτική μεταμοσχευτική μέθοδο), η οποία το 2012 επελέγη μέσα από 1.200 φοιτητές να φοιτήσει στη NASA Academy και σήμερα εκπονεί (έχοντας εννέα υποτροφίες!) τη διατριβή της στο Πανεπιστήμιο του Ιλινόι, αφινιδιάζει περισσότερο με τη «γρανιτένια» φιλοσοφία της για τη ζωή (σχεδόν παράταιρη με το νεαρό της ηλικίας της). Λίαν ενδεικτικό το άρθρο που είχε γράψει τον περασμένο Οκτώβριο στην ιστοσελίδα Huffington Post, με τίτλο «Even If No One Else Sees It for You, You Must See It for Yourself (The Survivor Personality)» (Ακόμη και αν κανείς δεν το βλέπει για εσένα, πρέπει να το δεις μόνος σου - Η προσωπικότητα του επιζώντος

Όσο για την έρευνά της στον Τομέα Βιοεπιστημών, Νανοτεχνολογίας και Εξερεύνησης του Πλανήτη Αρη της NASA στη Silicon Valley, επικεντρώνεται στην επίδραση της ακτινοβολίας στο νευρικό σύστημα των αστροναυτών (προ ημερών, μάλιστα, με την επιτυχή προσσελήνωση του παρθενικού κινεζικού διαστημικού αεροσκάφους, η ίδια βρισκόταν υπ' ατμόν, «γιατί το ρομπότ Yutu Rover που μεταφέρθηκε στο φεγγάρι άλλαξε τις ατμοσφαιρικές συνθήκες που μετρούσαμε εμείς στη NASA με το Lunar Atmosphere and Dust Environment Explorer και τρέχαμε να το διορθώσουμε!»).

Όπως εξομολογείται, η σχεδόν μεταφυσική σαγήνη που ασκούν επάνω της ο Γαλαξίας και η χαρτογράφησης του εγκαινιάστηκε πολύ νωρίς, όταν ikέτευε τους γονείς της να της αγοράσουν αφυδατωμένα «διαγαλαξιακά» γεύματα. «Ως παιδί με ενθουσίαζε καθετί που έχει να κάνει με το Διάστημα, από τα πρώτα βήματα του Αρμστρονγκ στη Σελήνη μέχρι να παρακολουθώ απλώς με τις ώρες τον έναστρο ουρανό. Είναι συγκλονιστική για εμένα η συνειδητοποίηση ότι αυτά τα αστέρια είναι το αποτέλεσμα μιας εξαιρετικά συντεταγμένης δόμησης που προέκυψε από το Μπιγκ Μπανγκ πριν από 13,7 δισεκατομμύρια χρόνια και αντιπροσωπεύουν μόλις το 4% από ό,τι υπάρχει εκεί έξω. Μου προκαλεί δέος το ότι είμαστε χαμένοι κάπου ανάμεσα στο αχανές του Διαστήματος και στην αιωνιότητα».

Είπε ότι το να είσαι ήρωας είναι το πιο βραχύβιο επάγγελμα της Γης».

*Δημοσιεύθηκε στο ΒΗmagazino την Κυριακή 29 Δεκεμβρίου 2013

Γ)ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

❖ Όμως δεν είναι μόνο οι γιατροί ως μεμονωμένες προσωπικότητες αυτοί που βρίσκονται πίσω από τον τομέα της ιατρικής. Είναι και όσυμμετεχουν στις εκστρατείες προληψης διαφορων αθενειων. Αυτοι οι ανθρωποι νοιάζονται ιδιαιτερα για τον συνανθρωπο τους. Δεν ενδιαφερονται για την κοινωνικη ταξη ή την οικονομικη ευχερεια των ανθρωπων που βοηθουν. Πιστευουν πως ολοι εχουν το ιδιο δικαιομα και προσβαση στην περιθαλψη. Για αυτόν τον λογο λαμβανουν μερος σε πολλες πολεις της χωρας μας εκστρατείες για την ενημερωση των πολιτων. Τελος υπαρχουν ισχυροι θεσμοι και οργανωσεις που προσφερουν ανιδιωτελως τις ιατρικες τους υπηρεσιες και γνωσεις.

2.ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Το Διεθνές Κίνημα Ερυθρού Σταυρού και Ερυθράς Ημισελήνου είναι το μεγαλύτερο ανθρωπιστικό δίκτυο στον κόσμο. Το Κίνημα περιλαμβάνει τη Διεθνή Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού (ICRC), τη Διεθνή Ομοσπονδία Συλλόγων Ερυθρού Σταυρού και Ερυθράς Ημισελήνου (IFRC) και τους Εθνικούς Συλλόγους (NS) με παρουσία και δραστηριότητες σε 186 χώρες.

Η ιδέα του ερυθροσταυρισμού γεννήθηκε στο πεδίο της μάχης του Σολφερίνο από την αλτρουιστική διάθεση προσφοράς του Ερρίκου Ντυνάν προς τους τραυματίες στρατιώτες του πολέμου μεταξύ Αυστροουγγρικής αυτοκρατορίας και Γάλλο-ιταλικής συμμαχίας στις 24 Ιουνίου 1859. Η Διεθνής Επιτροπή που σχηματίστηκε τότε από μια ομάδα εθελοντών με φιλόανθρωπα ιδανικά συνέχισε τη δράση της και μετά το Σολφερίνο. Το 1864 υπογράφηκε η πρώτη Σύμβαση της Γενεύης και ιδρύθηκε το Διεθνές Κίνημα του Ερυθρού Σταυρού.

Η ονομασία και το έμβλημα «Ερυθρός Σταυρός» προέκυψαν με την αναστροφή των χρωμάτων της σημαίας της Ελβετίας, προς τιμήν του οραματιστή του Κινήματος, Ερρίκου Ντυνάν, ενώ το 1929 υιοθετήθηκε ως ισότιμο έμβλημα η Ερυθρά Ημισέληνος.

Το 1919 οι Σύλλογοι Ερυθρών Σταυρών & Ερυθράς Ημισελήνου ενώθηκαν σχηματίζοντας τη Διεθνή Ομοσπονδία Συλλόγων Ερυθρού Σταυρού και Ερυθράς Ημισελήνου.

Η φροντίδα και η συμπαράσταση χωρίς πολιτισμική ή εθνική διάκριση ήταν το πρωταρχικό κίνητρο και το ιδεολογικό υπόβαθρο της ίδρυσης του Ερυθρού Σταυρού. Στη διάρκεια των 143 χρόνων δράσης και προσφοράς του Κινήματος, τα ιδανικά αυτά αποτέλεσαν τον πυρήνα της προσπάθειας και της δραστηριότητάς του για την ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου.

Η ανθρωπιστική δραστηριότητα του Κινήματος Ερυθρού Σταυρού και Ερυθράς Ημισελήνου αναπτύχθηκε και επεκτάθηκε παγκοσμίως με τη σταδιακή συμμετοχή όλο και περισσότερων χωρών. Σήμερα είναι η μεγαλύτερη εθελοντική οργάνωση σε ολόκληρο τον κόσμο και αποτελεί συνώνυμο της αλληλεγγύης και της φιλαλληλίας, γεγονός που επιστεγάζεται από την απονομή τριών βραβείων Νόμπελ στο Διεθνές Κίνημα Ερυθρού Σταυρού (1917, 1944, 1963).

Το Διεθνές Κίνημα Ερυθρού Σταυρού και Ερυθράς Ημισελήνου είναι το σύμβολο της αλτρουιστικής προσφοράς χωρίς σύνορα, για τη βελτίωση της ζωής των ευάλωτων πληθυσμιακών ομάδων, είναι η έμπρακτη προσπάθεια για την υλοποίηση του οράματος ενός κόσμου που πορεύεται με σεβασμό στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια και προοδεύει συνολικά μέσω του ανθρωπισμού.

3. ΓΙΑΤΡΟΙ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ

Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα (MSF) είναι μια διεθνής, ανεξάρτητη, ιατρική ανθρωπιστική οργάνωση, που παρέχει επείγουσα βοήθεια σε άτομα που έχουν πληγεί από ένοπλες συγκρούσεις, επιδημίες, αποκλεισμό από την παροχή ιατρικής φροντίδας και φυσικές καταστροφές. Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα προσφέρουν βοήθεια με κριτήριο την ανάγκη, ανεξάρτητα από φυλή, θρησκεία, φύλο ή πολιτικούς δεσμούς. Όταν οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα γίνονται μάρτυρες σοβαρών πράξεων βίας, ξεχασμένων κρίσεων ή παρακάλυψης του έργου τους, δύνανται να μιλήσουν δημόσια για αυτά.

ΙΔΕΕΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

1. Ζητώντας από φίλους, συγγενείς, συμμαθητές, συμφοιτητές ή συναδέλφους σου να υποστηρίξουν τη συμμετοχή σου με μια συμβολική δωρεά για τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα
2. Ζητώντας από το σχολείο, τη σχολή, το σύλλογο στον οποίο ανήκεις ή την εταιρία στην οποία εργάζεσαι να σε υποστηρίξει είτε δίνοντας ένα συμβολικό ποσό ανά χιλιόμετρο που θα τρέξεις είτε διπλασιάζοντας τις δωρεές που θα έχεις συγκεντρώσει.

Δ) ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ / ΑΘΗΝΑ

Η Αθήνα, έχει μακρά ιστορία και παράδοση στην άσκηση κοινωνικής πολιτικής, με σκοπό την προστασία της υγείας του πολίτη, την κοινωνική φροντίδα, την κοινωνική φροντίδα, την κοινωνική συνοχή, και την προστασία των δικαιωμάτων. Η παράδοση αυτή οφείλει να αποκτήσει επιστημονικά τεκμηριωμένο υπόβαθρο, σαφές, ευέλικτο και οργανωμένο διοικητικό πλαίσιο και αναπτυξιακή προοπτική. Ο κατακερματισμός των οργανωτικών και διοικητικών φορέων που σχεδιάζουν και υλοποιούν όλες τις σχετικές με την πολιτική για την προάσπιση της υγείας και της κοινωνικής αλληλεγγύης δράσεις αποτελεί εμπόδιο στην ολοκληρωμένη και καθολική εφαρμογή τους. Ο Δήμος Αθηναίων οργανώνει στην πράξη ένα δίκτυο υγείας και κοινωνικής προστασίας, που θα χρηματοδοτηθεί από κρατικούς, κοινωνικούς, ιδίους και άλλους πόρους, με στόχο την παροχή καλύτερων υπηρεσιών υγείας στα Δημοτικά Ιατρεία και την υλοποίηση σειράς από δράσεις για τα παιδιά, τους νέους, τις γυναίκες, την οικογένεια, την Τρίτη ηλικία, τα ουσιοεξαρτώμενα άτομα, τα άτομα με αναπηρίες, τους αστέγους, τους μετανάστες.
Στις 22.08.2007

ΥΠΟΘΕΜΑ 5: ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΕΡΓΟ

Αποστόλης Μέρμηγκας, Ευριπίδης Μπανάσιος, Λευτέρης Νικολός, Μιχάλης – Άγγελος Κογιάννης, Κώστας – Θεόδωρος Καραγιάννης

«Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ Η ΕΛΠΙΔΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ»

«Ο άνθρωπος είναι εικόνα του Θεού. Κι ο Θεός, «αγάπη εστί». Αυτό που κάνει τον άνθρωπο να καταξιώνει την ύπαρξή του είναι η αλληλεγγύη...» από συνέντευξη του π. Αναστάσιου Γιαννουλάτου στη ΔΤ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ιεραποστολή

Ιεραποστολή ονομάζεται η αποστολή κηρύκων του Ευαγγελίου στις μη χριστιανικές χώρες για τη διάδοση της διδασκαλίας του Χριστού. Ως κήρυκες αποστέλλονται κληρικοί και λέγονται ιεραπόστολοι.

Οι πρώτοι ιεραπόστολοι που ξεκίνησαν να διαδώσουν τη διδασκαλία του Χριστού ήταν οι ίδιοι οι μαθητές του, που ονομάστηκαν απόστολοι. Το έργο των αποστόλων συνέχισαν οι διάδοχοι τους, που δίδαξαν πρώτα στους μεσογειακούς λαούς και συνέχισαν κατόπι σ' όλες τις ηπείρους: στην Ευρώπη, στην Ασία, στην Αφρική.

Μετά το σχίσμα των Εκκλησιών και μετά τη θρησκευτική μεταρρύθμιση, κάθε χριστιανική Εκκλησία συνέχισε, χωριστά, το έργο της ιεραποστολής. Πιο εντατικά οι προτεστάντες και η Καθολική Εκκλησία.

Σήμερα, και η Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία στέλνει ιεραποστολές σ' όλον τον κόσμο. Έχει ιδρύσει παντού, όπου υπάρχουν ελληνικές παρoικίες, Ορθόδοξες Χριστιανικές Εκκλησίες, που έχουν επικεφαλής άξιους ιεράρχες και κατώτερους κληρικούς• έχτισε ναούς, ίδρυσε σχολεία και άλλα ιδρύματα. Αλλά και προς τους ιθαγενείς λαούς της Αφρικής και της Ασίας έχουν στραφεί οι Έλληνες ορθόδοξοι ιεραπόστολοι• έχουν διαδώσει την ορθόδοξη χριστιανική πίστη στην Ιαπωνία, στις μαύρες φυλές της Αφρικής και αλλού.

1.Μητέρα Τερέζα

Η Μητέρα Τερέζα ήταν μία Καθολική μοναχή με σημαντικό φιλανθρωπικό έργο, από την Αλβανία. Για πάνω από 45 χρόνια, η Μητέρα Τερέζα βοήθησε τους φτωχούς και τους αρρώστους σε όλο τον κόσμο, με αποτέλεσμα να αγιοποιηθεί από τον Πάπα Ιωάννη Παύλο Β' το 1997. Είναι κάτοχος του βραβείου Νόμπελ Ειρήνης του 1979 για "τις εκστρατείες της σχετικά με την ενημέρωση για τη φτώχεια".

Βιογραφία

Η Μητέρα Τερέζα γεννήθηκε στις 26 Αυγούστου του 1910 στα Σκόπια της τότε Οθωμανικής Αυτοκρατορίας (σήμερα πρωτεύουσα της ΠΓΔΜ). Είχε, ωστόσο, καταγωγή από την Σκόδρα της Αλβανίας. Πήγε στο Νταρτζιλινγκ της Ινδίας το 1929 και ορκίστηκε ως μοναχή το 1931. Το 1937 δούλεψε σαν δασκάλα σε ένα σχολείο στην Καλκούτα. Το 1950, πήρε την άδεια από το Βατικανό για να ξεκινήσει το ιεραποστολικό της έργο. Το 1952 μετέτρεψε έναν παλιό Ινδουιστικό ναό στην Καλκούτα σε κτίριο για την ίαση των ανθρώπων που πεθαίνουν. Επίσης, το 1955 άνοιξε ένα ορφανοτροφείο στην Καλκούτα. Στην συνέχεια άνοιξε νοσοκομεία και ορφανοτροφεία σε ολόκληρη την Ινδία αλλά και στην Ρώμη, την Τανζανία και την Αυστρία

Βιογραφία και έργα

Το 1979, κέρδισε το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης. Ταξίδεψε σε όλο τον κόσμο προκειμένου να βοηθήσει τους φτωχούς και τους αρρώστους σε όλο τον κόσμο. Ενδεικτικά, βοήθησε τους πεινασμένους στην Αιθιοπία, τα θύματα της πυρηνικής έκρηξης στο Τσερνομπίλ καθώς και τα θύματα ενός σεισμού στην Αρμενία. Το 1983, κατά την διάρκεια επίσκεψής της στον Πάπα Ιωάννη Παύλο Β', έπαθε καρδιακή προσβολή και έκτοτε κυκλοφορούσε με βηματοδότη. Η Μητέρα Τερέζα πέθανε το 1997 στην Καλκούτα της Ινδίας και, αμέσως μετά τον θάνατό της, αγιοποιήθηκε από τον Πάπα Ιωάννη Παύλο Β'.

Β)Χώρες ιεραποστολής και εκπρόσωποι

«ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»

Ίδρυση και σκοποί

Ίδρύθηκε το 1963 με την επωνυμία «Οι Φίλοι της Ουγκάντας». Πνευματικός ιδρυτής υπήρξε ο φλογερός ιεραπόστολος της Αφρικής αείμνηστος π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος (1903-1972, ο οποίος πρώτος άνοιξε τους δρόμους της συγχρόνου Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής, όταν το 1961 πρωτοπήγε στην Ουγκάντα. Από την Ουγκάντα έγραψε σε πνευματικούς του φίλους:« βοηθήστε με». Ο κόσμος εδώ διψά για την Ορθοδοξία, για το Χριστό και συγχρόνως πεινά. Στο κάλεσμά του ανταποκρίθηκαν οι φίλοι του και συγκρότησαν το πρώτο σωματείο με σκοπό να τον βοηθήσουν ηθικά και υλικά, ειδικότερα το ιεραποστολικό έργο στην Ουγκάντα του π. Χρ. Παπασαραντόπουλου και γενικότερα τους ανά τον κόσμο ορθοδόξους ιεραπόστολους για την εξάπλωση της Ορθοδοξίας στα Έθνη. Από τα πρώτα εξέχοντα ιδρυτικά μέλη τα οποία υπηρέτησαν επι σειράν ετών το Σωματείο ως διατελέσαντες Πρόεδροι υπήρξαν: ο αείμνηστος Παντελής Μπάγιας, ο ακούραστος Παν. Παπαδημητρακόπουλος και ο Κων/νος Δαουδάκης. Από το 1978 το Σωματείο «οι φίλοι της Ουγκάντας» μετενομάστηκε σε «Αδελφότητα Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής» και συνεχίζει να βοηθά ηθικά και υλικά, όλες τις ανα τον κόσμο Ορθόδοξες Ιεραποστολές των Ορθοδόξων Πατριαρχείων. Η Αδελφότητα εκδίδει ενημερωτικό τριμηνιαίο περιοδικό με τον τίτλο « Εξωτερική Ιεραποστολή» .

2. Το προσφερόμενο έργο

Το έργο που προσφέρει η Αδελφότητά μας χαρακτηρίζεται ως:

Α) Εκκλησιαστικό: Γιατί με τη βοήθεια που στέλνουν:

1. Κτίζονται Εκκλησίες
2. Εξοπλίζονται Ι.Ναοί ,3. Γίνονται κατηχήσεις και βαπτίσεις
4. Μεταφράζονται και τυπώνονται κατηχητικά και λειτουργικά βιβλία.

Β) Φιλανθρωπικό: Με τα χρήματα που στέλνουν στους ιεραποστόλους:

1. Βοηθούνται οι αναξιοπαθούντες(χήρες, ορφανά, γέροντες, ανάπηροι) με τρόφιμα και ρούχα και ανακουφίζονται από την φτώχεια και τον πόνο.
2. Κτίζονται, λειτουργούνται και συντηρούνται ορφανοτροφεία
3. οργανώνονται συσσίτια
4. Χορηγούνται υποτροφείες σε άπορα και φτωχά παιδιά
5. Βοηθείται ο αγροτικός πληθυσμός για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα του επισιτισμού.

Γ) Υγεία:1. κτίζονται και λειτουργούνται ιατρικά κέντρα και κλινικές

2. αποστέλλονται και αγοράζονται φάρμακα και φαρμακευτικά είδη 3. ανοίγονται πηγάδια για πόσιμο νερό 4. αγοράζονται αναπηρικά καροτσάκια κ.α.

Δ) Πολιτισμικό και Παιδείας: Συμβάλλουν στην οικονομική-πολιτισμική-κοινωνική ανάπτυξη των υποανάπτυκτων χωρών και λαών. α)Κτίζουν και λειτουργούν σχολεία όλων των βαθμίδων , νηπιαγωγεία, δημοτικά, γυμνάσια, πανεπιστήμια, επαγγελματικές σχολές. β)Αποστέλλονται και αγοράζονται σχολικά είδη, computer, θρανία, τετράδια, μολύβια κ.α.

3. ΟΡΘΟΔΟΞΕΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΕΣ

Η Αδελφότητα Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής Θεσσαλονίκης βοηθά το ιεραποστολικό έργο των Ορθοδόξων ιεραποστόλων συνεργαζόμενη με τις Ι.Μητροπόλεις και Επισκοπές των Ορθοδόξων Πατριαρχείων :

- Οικουμενικό Πατριαρχείο
- Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής
-

Ειδικότερα βοηθά τις παρακάτω Μητροπόλεις και Ιεραποστολές:

Α. Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως:

1. Ι.Μητρόπολη Κορέας Μητροπολίτης ο Σεβ. κ. Σωτήριος Τράμπας:

2. Ι.Μητρόπολη ΧΟΝΓΚ-ΚΟΝΓΚ.Μητροπολίτης ο Σεβ. κ. Νικήτας

Συνεργαζόμενα ιεραποστολικά κλιμάκια:

Α)Ιεραποστολή Καλκούτα-Ινδιών.Την σύγχρονη Ορθόδοξη ιεραποστολή στις Ινδίες ξεκίνησε ο αείμνηστος Αρχ/της Αθανάσιος Ανθίδης από το 1980. Διωγμένος από την Αιθιοπία λόγω των εσωτερικών διαταραχών και διώξεων του τότε καθεστώτος επέλεξε για ιεραποστολή την Καλκούτα. Συγκέντρωσε τους διασκορπισμένους ορθοδόξους και ανασυγκρότησε την Ορθόδοξη Εκκλησία του Αποστόλου Θωμά δια των ευλογιών του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Ο π. Αθανάσιος Ανθίδης ζηλωτής, αγνός και ανιδιοτελής επέλεγε ιεραποστολές που απαιτούσαν θυσία, ιδρώτα και πολύ κόπο. Γι' αυτό προτίμησε την ιεραποστολή στις Ινδίες.

Το 1990 μετά την κοίμησή του συνέχισε το ιεραποστολικό έργο ο ιερομόναχος Αγιορείτης Σταυροκιτιανός π. Ιγνάτιος Σεννής ο οποίος εργάστηκε με ζήλο και παρουσίασε ένα τεράστιο ιεραποστολικό έργο. Έκτισε καινούργιες εκκλησίες, βάπτισε πολλούς ινδούς, έκτισε και λειτούργησε ορφανοτροφεία και άλλα ιδρύματα. Εργάστηκε ιεραποστολικά μέχρι το 2004 οπότε εξελέγη Επίσκοπος Μαδαγασκάρης.

Β) Ιεραποστολικό κλιμάκιο Ινδονησίας. Medan.: Υπεύθυνος: πρωτοπρεσβύτερος π. Χρυσόστομος Manalu. ,Βοηθός: η πρεσβυτέρα του Ελισσάβητ

Σπούδασαν Θεολογία στη Θεσσαλονίκη. Ο π. Χρυσόστομος χειροτονήθηκε από τον Μητροπολίτη Αρτης κ. Ιγνάτιο και το 1995 πήγε στην Ινδονησία για να εργαστεί εκεί ιεραποστολικά στην πατρίδα του.

Οργάνωσε μια σύγχρονη Ορθόδοξη Ιεραποστολή. Έκτισε Ι.Ναούς, σχολεία, νηπιαγωγεία, δημοτικά, γυμνάσιο και τώρα αναγείρει την Ακαδημία και Θεολογική Σχολή. Λειτουργεί οικοτροφείο ορφανών παιδιών στο σπίτι του μαζί με την πρεσβυτέρα του και Ραδιοφωνικό Σταθμό « Η Φωνή της Ορθοδοξίας»

Η ορθόδοξη κοινότητα στο MEDAN-Σουμάτρα Ινδονησίας αριθμεί περί τους 500 Ορθοδόξους Χριστιανούς. Γίνονται συνεχώς κατηχήσεις και βαπτίσεις και πολλοί ινδονησιοί ενδιαφέρονται για την Ορθοδοξία. Η Αδελφότητά μας ενισχύει το ιεραποστολικό έργο του π. Χρυσοστόμου.

Γ) Ι.Μητρόπολη Κεντρικής Αμερικής:Μητροπολίτης ο Σεβ. κ. Αθηναγόρας. Έδρα Μεξικό.

Το ιεραποστολικό έργο της Ι.Μητροπόλεως Κ.Αμερικής είναι εκτεταμένο γιατί περιλαμβάνει 20 περίπου κράτη της Λατινικής Αμερικής.

Η Ορθόδοξη ιεραποστολή ξεκίνησε από την Κολομβία από ομάδα πρώην Ρωμαιοκαθολικών Χριστιανών και κληρικών που αναζητούσαν την μητέρα Εκκλησία την Ορθοδοξία.

Τα πιο οργανωμένα ιεραποστολικά κλιμάκια είναι της Κολομβίας και της Κούβας

Δ) ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Ι.Ι.ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΕΝΥΑΣ :Μητροπολίτης ο Σεβ. κ. Μακάριος

Συνεργάτης: Αρχ/της π. Θεμιστοκλής Αδαμόπουλος

Η Ι.Μητρόπολη Κένυας είναι από τις μεγαλύτερες Ορθόδοξες Μητροπόλεις και Ιεραποστολές της Αφρικής. Εκεί εργάστηκε και έβαλε γερά θεμέλια ο π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος. Οι ιθαγενείς Κενυάτες ανέπτυξαν την Ορθοδοξία υπό τον Επίσκοπο Γεώργιο Γαδούνα.

Σήμερα αριθμεί 300 Ενορίες με 150 ιερείς με διεσπαρμένες ενορίες σ' όλη την Κένυα.

2. ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΑΜΠΑΛΑΣ- ΟΥΓΚΑΝΤΑΣ:Μητροπολίτης ο Σεβ. κ. Ιωνάς.

3. ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ:Μητροπολίτης ο Σεβ. κ. Γεώργιος.

Η Δικαιοδοσία της Ι.Μητροπόλεως περιλαμβάνει τα κράτη: Ζιμπάμπουε με ιεραποστολικά κέντρα στο Χαράρε, Μπουλαουάγιο, Γκουέρου-Σελούκου, Μουτάρε Ούτζι, Σαπάνι, Μαλάουι με ιεραποστολικό κέντρο στο Μπλαντάιρ,Μοζαμβίκη με ιεραποστολικό κέντρο στο Μαπούτο και Μπέιρα. ,Μποτσουάνα με ιεραποστολικό κέντρο στο Καμπερόν ,Αγκόλα με δράση στην Λονάντα

4. ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΕΙΡΗΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΑΝΖΑΝΙΑ :Μητρ. ο Σεβ. κ. Δημήτριος έδρα: Dar Es Salaam

Υπάρχουν ιεραποστολικά κέντρα στις επαρχίες: Ντάρ ες Σαλααμ-Αρούσα, Τάνγκο Τριγκα, Μόσι, Μορογκόρο.

5. ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΕΝΤΡΩΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ-ΚΟΝΓΚΟ:Περιλαμβάνει τα κράτη Προεδρική Δημοκρατία του Κονγκό και Κονγκό. Εκεί εκοιμήθη ο π.

Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος. Κολουέζι στην περιοχή Κατάνγκα: έχει πολλή καλή οργάνωση με γεωργικές δραστηριότητες. Το ιεραποστολικό αυτό κλιμάκιο υπηρέτησε το 1974-1975 ο τότε αρχιμανδρίτης π. Αμφιλόχιος Τσούκος και νυν Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας.

Αργότερα περί το 1977-1978 πήγε ο κατά κόσμου Ιωάννης Ασλανίδης και μετέπειτα π. Κοσμάς Γρηγοριάτης ο οποίος έδειξε πολλή δραστηριότητα και οργάνωσε το κλιμάκιο του Κολουέζι. Από την κοίμησή του υπηρετούν Μοναχοί Αγιορείτες από την Ι.Μονή

Γρηγορίου.

Το κλιμάκιο παρουσιάζει και πλούσια εκπαιδευτική δράση με σχολεία όλων των βαθμιδών.

Στο Λουμπουμπάσι:

Υπηρετεί ο Αγιορείτης Μοναχός Κύριλλος Γρηγοριάτης.

Στο Pointe-noire

Αναπτύσει δραστηριότητα ο ιερομόναχος Αρχιμανδρίτης Θεολόγος

Χρυσανθακόπουλος, Αρχιτέκτων.

Στα

κράτη RWANDA –BURUNDI αναπτύσσει δραστηριότητα ο πανοσιολογιώτατος

Μοναχός Δαμασκηνός Γρηγοριάτης.

7. ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΑΜΕΡΟΥΝ:

ΙΕΡΑ

ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗΣ

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΓΚΑΝΑΣ

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΜΠΟΥΚΟΜΠΙΑΣ-ΤΑΝΖΑΝΙΑΣ

1.Ο πρωτοπόρος Ιεραπόστολος της Αφρικής

π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος

Ο π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος γεννήθηκε το 1903 στο χωριό Βασιλίτσι Πυλίας Μεσσηνίας και φθινόπωρο του 1918 πήγε στο ασκητήριο του Ηλία Παναγουλάκη κοντά στην Καλαμάτα μαζί με τον π. Ιωήλ Γιαννακόπουλο (1901-1966). Μετά από πέντε χρόνια άσκησης και την απόλυσή του από τον στρατό ο Χρήστος Παπασαραντόπουλος χειροτονείται κληρικός με το όνομα και τοποθετείται ως ηγούμενος στην Ι. Μονή Γαρδικίου, όπου παραμένει μέχρι το 1935. Στη συνέχεια υπηρετεί ως εφημέριος και το 1938 κλήθηκε από τον τότε Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Χρυσάνθο και τοποθετήθηκε ως ηγούμενος στην Ιερά Μονή Φανερωμένης Σαλαμίνας. Λίγο αργότερα διορίστηκε πνευματικός των παιδιών των Κατηχητικών Σχολείων της Αρχιεπισκοπής και εγκαταβίει στην Ιερά Μονή Πετράκη. Κατά την περίοδο της Κατοχής ο π. Χρυσόστομος βρίσκεται ως Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος στην Έδεσσα και από εκεί τον συναντούμε το 1950 στην Κοζάνη και ακολούθως στη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα. Το 1954 καταφέρνει να μπει στην Θεολογική Σχολή Αθηνών και το 1958 παίρνει το πτυχίο. Εκεί γνώρισε ορισμένους υποτρόφους του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, από τους οποίους πληροφορήθηκε για την ιεραποστολική δραστηριότητα στην Ουγκάντα. Σε επίσκεψή του στην Πάτμο ο Γέρον π. Αμφιλόχιος Μακρής τον συμβουλεύει να μεταβεί ως Ιεραπόστολος στην Ουγκάντα. Το καλοκαίρι του 1959 τον συναντούμε για ένα μήνα στα Μετέωρα.

Το ιεραποστολικό του έργο ξεκίνησε ουσιαστικά το Πάσχα του 1960 σε ένα προσκύνημα στους Αγίους Τόπους με τον τότε Μητροπολίτη Πατρών Κωνσταντίνο και μετά από την επίσκεψή τους στον τότε Πατριάρχη Αλεξανδρείας Χριστόφορο Β΄. Έτσι, τον Ιούνιο του 1960 ο π. Χρυσόστομος βρίσκεται στην Καμπάλα της Ουγκάντα και έρχεται αντιμέτωπος με πολλές δυσκολίες (γλώσσα, ήθη και έθιμα, αποστάσεις, συνεχείς μετακινήσεις, έλλειψη χρημάτων κ.ά.). Οι πρώτες επιστολές – εκκλήσεις για ηθική και υλική βοήθεια στέλνονται σε γνωστούς και άγνωστους Έλληνες, ακόμα και στην Ευρώπη και στην Αμερική, οι οποίοι σπεύδουν να συνδράμουν με γράμματα ενισχυτικά, με χρηματικές επιταγές, με δέματα, με ιερά σκεύη, με ιερατικές στολές κ.ά. Μεγάλη ήταν η στήριξη που προσέφεραν εκείνη την εποχή ο Σύλλογος Ορθόδοξου Εξωτερικής Ιεραποστολής «Οι φίλοι της Ουγκάντα» (ιδρύθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1963) και λίγο αργότερα Ι. Μητροπόλεις, Οργανώσεις και Αδελφότητες.

Τον Μάρτιο του 1961 ο π. Χρυσόστομος τελεί τα εγκαίνια του μικρού Ι. Ναού του Ιεραποστολικού Κλιμακίου και σταδιακά αρχίζει να διδάσκει, να τελεί την Θεία Λειτουργία στην ύπαιθρο ή σε φτωχικές λασποκαλύβες, να τελεί ομαδικές βαπτίσεις, να ανεγείρει μικρές εκκλησίες και να οργανώνει ιερατικά σεμινάρια. Στις επιστολές του όμως είναι έκδηλο το παράπονό του ότι κανείς δεν είχε ενδιαφερθεί να πάει εκεί κοντά του και να τον βοηθήσει στο έργο παρά τις απεγνωσμένες του εκκλήσεις. «Δεν θα βρεθεί κάποιος να με λυπηθεί;» έγραφε. Μοναδικές εξαιρέσεις ο π. Αθανάσιος Ανθίδης (1963), μετέπειτα Ιεραπόστολος στην Καλκούτα των Ινδιών, και ο π. Αντώνιος Σταθακάρος (1967).

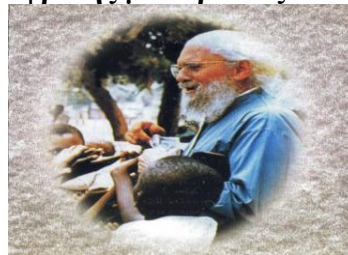
Από το 1966 μέχρι το 1970 εργάζεται ιεραποστολικά στην Κένυα και το 1967 η Κυβέρνηση αναγνωρίζει επίσημα την ύπαρξη της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Το γεγονός αυτό ευνόησε την απρόσκοπτη ίδρυση ενοριών και την ανέγερση Ι. Ναών, την λειτουργία κατηχητικών και σεμιναρίων λειτουργικής.

Τον Αύγουστο του 1972 ο «παππούς», όπως χαρακτηριστικά τον προσφωνούσαν, μεταβαίνει στο Ζαΐρ, συνοδευόμενος από την ανιψιά του Όλγα Παπασαράντου, αδελφή του Αντικαρκινικού Νοσοκομείου Αθηνών «Ο Άγιος Σάββας». Εκεί εργάστηκε ιεραποστολικά στις πόλεις Κανάγκα, Λικάσι, Λουμπουμπάσι, Κινσάσα και Κολουέζι, με πρώτο ποίμνιο μια ομάδα 100 περίπου ιθαγενών.

Σε πολλά γράμματά του διαφαίνεται ότι εκτός από την ιεραποστολή, τον π. Χρυσόστομο απασχολούσε ιδιαίτερα και η μόρφωση και η πνευματική κατάσταση των Ελλήνων ομογενών στην Αφρική, διασκορπισμένων στην αχανή χώρα «ως πρόβατα μη έχοντα ποιμένα». Ένα μεγάλο του όραμα ήταν η ίδρυση μεγάλου Ιεραποστολικού Κέντρου στο Κογκό, αλλά δυστυχώς στις 29 Δεκεμβρίου 1972 ο π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος άφησε την τελευταία του πνοή στην Κανάγκα του Κογκό, όπου και τάφηκε. Στην ιδιαίτερη πατρίδα του, το Βασιλίτσι, η Ιερά Μητρόπολη Μεσσηνίας τιμώντας την μεγάλη αυτή προσωπικότητα και το έργο της, ανήγειρε προτομή του π. Χρυσόστομου στις 29 Δεκεμβρίου 1985. Στις 29 Δεκεμβρίου 1987 η Ακαδημία Αθηνών του απένειμε μεταθανάτια το αργυρό μετάλλιο τιμής.

Τον «παππού» διαδέχθηκε στο Ιεραποστολικό Κλιμάκιο της Κανάγκα από τον Ιούλιο του 1973 ο παλαιός φίλος και συνεργάτης του, ο Αρχιμανδρίτης π. Χαρίτων Πνευματικάκης (1908-1998).

2.Ο Ιεραπόστολος της Αφρικής μακαριστός π. Χαρίτων Πνευματικάκης

Ο π. Χαρίτων Μπουτονάκης – Πνευματικάκης (κατά κόσμον Χαράλαμπος) γεννήθηκε στις 18 Αυγούστου 1908 στο χωριό Παλαιώνι της επαρχίας Βάμου Αποκορώνου Χανίων. Σε νεαρή ηλικία τελείωσε την Ιερατική Σχολή Χανίων και τον Οκτώβριο του 1932 έλαβε το πτυχίο της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Έδρασε στο Βόλο ως ιεροκήρυκας, ως βιβλιοφύλακας και ίδρυσε κατηχητικά σχολεία, εξέδωσε το δεκαπενθήμερο χριστιανικού φυλλαδίου με τίτλο «Το Φως του Κόσμου», την εποπτεία και διεύθυνση του οποίου είχε εξ αρχής. Το 1937 ο π. Χαρίτων έφυγε από τον Βόλο και προσχώρησε στην αδελφότητα «Ζωή»

και το καλοκαίρι του 1940 χειροτονήθηκε διάκονος και από τον τότε Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Χρύσανθο. Το 1945 υπηρέτησε ως ιερέας στην Έδεσσα, στην Κοζάνη και στην Κατερίνη. Το 1949 υπηρετεί ως στρατιωτικός ιερέας στο Γράμμο, όπου και τραυματίζεται από έκρηξη νάρκης. Από το 1958 μέχρι 1972 μένει στην Πάτρα όπου ιδρύει το Σύλλογο Ορθοδόξου Ιεραποστολής «Ο Πρωτόκλητος».

Σε ηλικία 65 ετών, στις 9 Ιουλίου 1973, ο π. Χαρίτων με αποστολικό ζήλο, πορεύεται στην Αφρική για το Χριστό, στον τόπο που άφησε την τελευταία του πνοή ο μακαριστός π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος, την Κανάγκα του Κογκό. Συνάντησε πάρα πολλά εμπόδια, διαφορετικές κλιματολογικές συνθήκες, επιδημίες, δυστυχία, πείνα, εξεγέρσεις, πολέμους, δυσκολίες μέχρι αφανισμού του. Όταν ο τότε Πρόξενος στο Λουμπουμπάσι κ. Στέφανος Ποταμιανός προέτρεψε τον π. Χαρίωνα να αναχωρήσει για την Ελλάδα, ο γέροντας του απάντησε ότι δεν θα γίνει ρίψασπις και ότι υπήρχαν και στο Ζαΐρ μνήματα. Το 1976 ανεγείρει νέο Ι. Ναό του Αγίου Ανδρέα με βαπτιστήριο. Αναλώθηκε στο να κηρυχθεί "το Ευαγγέλιον πάση τη κτίσει", η Ορθοδοξία "εις την οικουμένη". Στην Κανάγκα ο π. Χαρίτων παρέμεινε συνεχώς 25 χρόνια μέχρι την κοίμησή του.

<http://www.orthodoxia-ellhnismos.gr>

3.Αναστάσιος (Γιαννουλάτος)

Ο Αρχιεπίσκοπος Τυράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας Αναστάσιος (Γιαννουλάτος) γεννήθηκε στον Πειραιά (1929). Αοφοίτησε από τη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1952. Το 1960 χειροτονήθηκε διάκονος και αρχιμανδρίτης το 1964. Παράλληλα ξεκίνησε ιεραποστολικά ταξίδια στην Αφρική και κυρίως στην Ουγκάντα. Εκεί έμαθε τις τοπικές διαλέκτους, αναγκάστηκε όμως να αποχωρήσει όταν προσβλήθηκε από μαλάρια. Στη συνέχεια έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στις Φιλοσοφικές Σχολές του Αμβούργου και Μαρβούργου στη Γερμανία (1965-1969) ως υπότροφος του γερμανικού Ιδρύματος "Alexander von Humboldt". Μετά την επιστροφή του στην Αθήνα οργάνωσε και διεύθυνε το Διορθόδοξο Ιεραποστολικό Κέντρο «Πορευθέντες», καθώς επίσης και το Διορθόδοξο Κέντρο Αθηνών της Εκκλησίας της Ελλάδος (1971-1975). Η προσφορά του αναγνωρίστηκε σύντομα με τη χειροτονία του σε επίσκοπο Ανδρούσης το 1972. Τον ίδιο χρόνο ανέλαβε έκτακτος καθηγητής Ιστορίας των Θρησκευμάτων στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, Διευθυντής του Τομέα Θρησκευσιολογίας και Κοινωνιολογίας και Κοσμητώρ της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και από το 1976 τακτικός καθηγητής. Έγινε επίσης γενικός διευθυντής της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Ιεραπόστολος στην Αφρική: Το 1981, μετά την πλήρη αποκατάσταση της υγείας του, αναχώρησε και πάλι για την Αφρική, αυτή τη φορά ως Μητροπολίτης Ανατολικής Αφρικής. Η δικαιοδοσία του εκεί περιλάμβανε την Κέννα, την Ουγκάντα και την Τανζανία, όπου πραγματοποίησε τεράστιο έργο αναφορικά με τη λειτουργία της εκεί εκκλησίας.

Ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος πρωτοστάτησε στη σύγχρονη αναγέννηση της Εξωτερικής Ιεραποστολής της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Στη δεκαετία 1981-1991, ως Τοποτηρητής της Ιεράς Μητροπόλεως Ειρηνοπούλεως - Ανατολικής Αφρικής (Κέννα, Ουγκάντα, Τανζανία), ίδρυσε και οργάνωσε την Πατριαρχική Σχολή «Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος», την οποία διηύθυνε επί δεκαετία.

Επίσης χειροτόνησε 62 Αφρικανούς κληρικούς, χειροθέτησε 42 αναγνώστες - κατηχητές, προώθησε τις μεταφράσεις της Θείας Λειτουργίας σε 4 αφρικανικές γλώσσες. Σταθεροποίησε 150 περίπου ορθόδοξων ενοριών και πυρήνων και την ανέγερση δεκάδων ναών, ανήγειρε 7 ιεραποστολικούς σταθμούς, φρόντισε για τη δημιουργία σχολείων και ιατρικών σταθμών.

Μετά από 10 χρόνια επέστρεψε στην Αθήνα.

Το εκκλησιαστικό του έργο κορυφώθηκε με την αναστήλωση της Ορθοδόξου-Αυτοκέφαλης Εκκλησίας της Αλβανίας.

Τον Ιούλιο του 1991 επιλέχθηκε από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο και εστάλη ως Έξαρχος στην Αλβανία και αργότερα, την ίδια χρονιά, ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος επέλεξε τον ίδιο για Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας.

Στις 4 Ιουλίου 1992 ενθρονίστηκε ως νέος Αρχιεπίσκοπος της Αυτοκέφαλης Εκκλησίας της Αλβανίας.

Το έργο που ξεκίνησε έκτοτε, μπορεί να χαρακτηριστεί ιστορικό.

Παρέλαβε μια εκκλησία εντελώς κατεστραμμένη και την ανέστησε εκ βάθρων. Εν μέσω τεραστίων δυσκολιών, το έργο του μπόρεσε γρήγορα να ανατρέψει τη δυσπιστία προς το πρόσωπό του, που οφειλόταν στην ελληνική του καταγωγή, και να αποδείξει ότι δεν προωθεί ελληνικά συμφέροντα, αλλά σκοπός του είναι η προσφορά προς τον άνθρωπο, ανεξαρτήτως θρησκευόμενου.

Ίδρυσε τη Θεολογική-Ιερατική Σχολή (Ακαδημία) «Ανάστασις» στο Δυρράχιο (1992) και το Εκκλησιαστικό Λύκειο «Τίμιος Σταυρός» στο Αργυρόκαστρο (1998) και στο Δυρράχιο συγκροτήσε πάνω από 400 ενορίες, αναστήλωσε 70 μοναστήρια, και εκκλησίες-πολιτιστικά μνημεία (425 κτίρια), ανέπτυξε τη φιλανθρωπική μέριμνα της Εκκλησίας, με διανομή εκατοντάδων τόνων τροφίμων, ιματισμού, φαρμάκων, φρόντισε για τη μεταφραστική προσπάθεια, την έκδοση λειτουργικών και άλλων θρησκευτικών βιβλίων, ίδρυσε 50 Κέντρα Νεολαίας σε διάφορες πόλεις.

Παράλληλα με την ανασύσταση της Ορθόδοξου Εκκλησίας, ανέπτυξε πρωτοποριακά προγράμματα στους τομείς εκπαίδευσης, υγείας, κοινωνικής προνοίας, αγροτικής αναπτύξεως, πολιτισμού και οικολογίας. (Π.χ. Ίδρυσε το Διαγνωστικό Ιατρικό Κέντρο με 24 ειδικότητες και τρία πολυϊατρεία σε άλλες πόλεις· επίσης το πρώτο στην Αλβανία Ινστιτούτο Επαγγελματικής Κατάρτισης με 6 ειδικότητες στα Τίρανα και με 4 ειδικότητες στο Αργυρόκαστρο, Επαγγελματικό Λύκειο στο Μεσοπόταμο, 2 Δημοτικά Σχολεία - Δίγλωσσα στα Τίρανα και στο Δυρράχιο, Οικοτροφείο Μαθητριών Λυκείου στο Βουλιαράτι, 15 νηπιαγωγεία σε διάφορες πόλεις. Φρόντισε για την κατασκευή δρόμων, υδραγωγείων, γεφυρών, την επισκευή δημοσίων σχολείων, κ.α.).

Στην κρίση του Κοσσυφοπεδίου (1999) οργάνωσε ευρύτατο ανθρωπιστικό πρόγραμμα, το οποίο βοήθησε 33.000 περίπου πρόσφυγες σε διάφορα μέρη της Αλβανίας.

Ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος είναι αντεπιστέλλον Μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, Πρόεδρος της Συνέλευσης Παγκοσμίου Ιεραποστολής του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών, Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Κέντρου Μεσογειακών και Αραβικών Σπουδών. Είναι Επίτιμο μέλος του Kuratorium του ρωμαιοκαθολικού Ιδρύματος Pro Oriente (Βιέννη, 1989). Από το 1998 είναι Επίτιμο μέλος της Θεολογικής Ακαδημίας Μόσχας. Το έτος 2003 του απονεμήθηκε το «Δίπλωμα π. Δημητρίου Στανιλοάε», η ανώτερη θεολογική διάκριση που θεσπίστηκε πρόσφατα στη Ρουμανία. Το έτος 2004 εξελέγη Αντιπρόεδρος της Συνελεύσεως των Ευρωπαϊκών Εκκλησιών. Είναι επίτιμος διδάκτωρ Θεολογίας και Φιλοσοφίας 15 Πανεπιστημιακών Σχολών ή Τμημάτων. Το 2006 εξελέγη Πρόεδρος (για την Ευρώπη) του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών

4.Γερβάσιος Ραπτόπουλος : Ο φύλακας άγγελος των κρατουμένων του κόσμου, υποψήφιος για Νόμπελ Ειρήνης

«Το έργο της “παγκοσμιοποιημένης αγάπης»

Ο Πατήρ Γεράσιμος Ραπτόπουλος γεννήθηκε στον Αιμιλιανό Γρεβενών το 1931, και είναι ένα από τα πέντε παιδιά μιας φτωχής οικογένειας. “Για ψομί τρώγαμε βελανίδια, αλλά δόξα τω Θεώ, επιβιώσαμε”, ομολογεί ο ίδιος σε συνέντευξή του στο rigassosnews-Wordpress .Διορίστηκε το 1959 ως τακτικός ιεροκήρυκας στις ακριτικές Μητροπόλεις (κατά σειράν) Ζιχνών Νευροκοπίου, επτά χρόνια άλλα τόσα στη Σιδηροκάστρου, δεκατρία στη Σερρών και Νιγρίτης και άλλα δέκα στη Μητρόπολη Κασσανδρείας.

Γενέθλια πόλη της “παγκοσμιοποιημένης αγάπης”, που ενσαρκώνει η διακονία του, είναι η πόλη των Σερρών. Οι κάτοικοι των Σερρών δέχτηκαν με ευχαρίστηση πρόσκλησή του για επίσκεψη στις αγροτικές φυλακές Κασσάνδρας και επί δέκα χρόνια οι επισκέψεις, που κάποια στιγμή έφτασαν τα 4.000 άτομα, γίνονταν στην ίδια φυλακή. Σκοπός των επισκέψεων δεν ήταν μόνο παρακολούθηση της λειτουργίας αλλά και η διοργάνωση ψυχαγωγικών εκδηλώσεων για τους κρατούμενους, καθώς και η προσφορά χρήσιμων δώρων και χρηματικών ποσών για αποφυλάκιση άπορων κρατουμένων που όφειλαν μικροποσά ή δεν είχαν χρήματα για τα δικαστικά τους έξοδα.

“Την Κυριακή της Απόκριω, τον Μάρτιο του 1978, 15 τουριστικά λεωφορεία, με 750 Σερραίους, επισκεφθήκαμε τους κρατούμενους της Αγροτικής Φυλακής Κασσάνδρας, τους ‘ελαχίστους αδελφούς’, όπως τους αποκαλεί ο Χριστός. Αλησμόνητη εκείνη η Κυριακή. Ο χώρος έχασε την αίσθηση της φυλακής. Έλαμψαν τα πρόσωπά των κρατουμένων, γέλασαν τα χείλη τους. Γεγονός πρωτόγνωρο. Μια κοινωνία ολόκληρη μέσα στο χώρο της φυλακής”, επισήμανε ο ιερέας στην προαναφερθείσα συνέντευξη. “Οι εύποροι εξοφλούν την ποινή τους αμέσως μετά την καταδίκη τους για το αδίκημα που διέπραξαν. Οι άποροι όμως οδηγούνται στη φυλακή. Την ποινή αυτών των κρατουμένων εξαγοράζουμε, ύστερα από έγγραφο της

Κοινωνικής Υπηρεσίας της Φυλακής, η οποία γνωρίζει την οικογενειακή τους κατάσταση και την αδυναμία τους να εξαγοράσουν την ποινή τους μόνοι τους”, σημειώνει ο σεβάσιμος πατέρας.

Ο Αρχιμανδρίτης Γερβάσιος ίδρυσε το 1966 την αδελφότητα “Η Οσία Ξένη” στους τομείς της οποίας εντάχθηκε το 1985 η “Διακονία Αποφυλάκισης Απόρων Κρατουμένων και Φυγόποινων”. Έτσι, από τότε οι επισκέψεις επεκτάθηκαν σε όλες τις άλλες φυλακές της Ελλάδας.

Η διακονία αυτή συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Η αρχή των επισκέψεων σε φυλακές του εξωτερικού έγινε το 1999 από την Αίγυπτο, όπου τον κάλεσαν οι τρεις καταδικασμένοι εις θάνατον, διά αγχόνης, Έλληνες ναυτικοί του μότορ σιπ “Θανάσης”, που κρατούνταν στις φυλακές Ελ Κανάτερ της Αιγύπτου. Ο π. Γερβάσιος συνέχισε να βρίσκεται στο πλευρό των τριών ναυτικών μέχρι την απελευθέρωση του ενός, αφού οι άλλοι δύο είχαν αποβιώσει, όταν ήρθε η πολυπόθητη απελευθέρωση. Ακολούθησαν πολλές επισκέψεις σε χώρες των Βαλκανίων, της Ευρώπης, τη Ρωσία, την Ουκρανία, το Ισραήλ, τις ΗΠΑ, τη Μαδαγασκάρη, την Κύπρο, κ.ά. Ο δε κατάλογος των αποφυλακισθέντων, ακόμα πιο μακροσκελής και εντυπωσιακός: Από την Αγγλία μέχρι το Πακιστάν, τη Λατινική Αμερική και την Αυστραλία, χώρες της Αφρικής και της Ασίας.

Έπειτα από τόσα χρόνια πια, οι άποροι κρατούμενοι έχουν μάθει για τη Διακονία και αναζητούν τη βοήθειά της. Τα αιτήματα που λαμβάνουν καθημερινά στα γραφεία, στην Περαιά Θεσσαλονίκης, είναι εξακριβωμένα από την κοινωνική υπηρεσία της κάθε φυλακής. Στη συνέχεια, η Διακονία αποστέλλει τα χρήματα, μέσω τραπέζης, και έτσι δρομολογείται η διαδικασία.

Αποσπάσματα από συνέντευξη του π. Γερβασίου

“Αυτό που παίρνουμε είναι πολύ περισσότερο από αυτό που δίνουμε. Δεν μπορεί να αγαπάς τον Θεό και να μην αγαπάς τον άνθρωπο”(pigassosnews-Wordpress)

“ Αυτός είναι ο προορισμός μας, να διακονούμε τον όποιο κρατούμενο, που πέρα από την ποινή του, είναι άνθρωπος. Είναι, κατά την Αγία Γραφή, ο Χριστός εν ετέρα μορφή”

“Όταν διαβάζω το Ευαγγέλιο προσπαθώ να δω τι μπορώ να κάνω προσωπικά, ώστε να φτάσουν στον κόσμο τα μηνύματά του. Ένα από αυτά, το ‘Εν φυλακή ήμην, και ήλθετε προς με’, πάντα με προβληματίζει. Και ο Κύριος, τον Μάρτιο του 1978 άνοιξε μία νέα κηρυκτική πορεία, μία πρόσθετη διακονία, στην ήδη υπάρχουσα διακονία μου: πορεία στην περιθωριοποιημένη και συστηματικά αποϊμαντη κοινωνία των κρατουμένων”

«Η χάρη του Θεού είναι αυτή που του δίνει τη δύναμη να ταξιδεύει από τη μια άκρη του κόσμου στην άλλη, εξηγεί, μιλώντας στο dogma.gr : «Έχω τέτοια όρεξη, τέτοια αγάπη, τέτοιο μεράκι, που αν μου πείτε τώρα να φύγω για την Ιρλανδία, να φύγω για την Αλάσκα, έφυγα αμέσως. Εάν μου πείτε για φυλακή έγινα πουλί και πέταξα».

“Θα είμαι ευτυχής, όπως τούτο το λέω στους κρατούμενους κάθε φυλακής, αν η καρδιά μου χτυπήσει τον τελευταίο της χτύπο στις επισκέψεις μου αυτές, σε κάποια φυλακή. Ο αρχιμανδρίτης πατέρας Γερβάσιος Ραπτόπουλος έχει προταθεί ως υποψήφιος για τὸ βραβείο Νόμπελ Ειρήνης ἀπὸ τὴ Νορβηγικὴ Ακαδημία για το έτος 2013.

ΠΗΓΗ: [Δημοκρατία](#),
www..dogma.gr,
[www.orthodoxia-ellhnismos](#).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ για ίδρυση κοινωνικού παντοπωλείου

Οι ενδιαφερόμενοι που επιθυμούν να ενταχθούν στο πρόγραμμα ΤΟΥ Κοινωνικού Παντοπωλείου, θα απευθύνονται στο Τμήμα Κοινωνικής Μέριμνας της Διεύθυνσης Κοινωνικής Πολιτικής και θα υποβάλουν αίτηση συμμετοχής προσκομίζοντας τα παρακάτω δικαιολογητικά :

1. Φωτοτυπία της αστυνομικής ταυτότητας η διαβατηρίου
2. Φωτοτυπία λογαριασμού Δ.Ε.Η. ή Ο.Τ.Ε. ή Ε.Υ.Δ.Α.Π. ή Μισθωτήριο Συμβόλαιο μέσω του οποίου θα βεβαιώνει τη διεύθυνση της κατοικίας του
3. Πιστοποιητικό Οικογενειακής Κατάστασης
4. Φωτοτυπία εκκαθαριστικού σημειώματος και Ε9
5. Σε περίπτωση αναπηρίας αντίγραφο της βεβαίωσης της επιτροπής που αναγράφει το ποσοστό
6. Φωτοτυπία της πρώτης σελίδας του βιβλιαρίου υγείας.
7. Φωτοτυπία της Κάρτας Ανεργίας.

Διερεύνηση της πορείας που ακολουθείται για την οργάνωση μιας κοινωνικής δράσης .(ΠΑΡΑΘΕΜΑ)

Κοινωνική δράση ονομάζεται η κατάσταση κατά την οποία για να επιτευχθεί κάτι πρέπει να έρθουν αντιμέτωποι με μια συντονισμένη δράση αυτοί που λαμβάνουν τις αποφάσεις.

Τι ακριβώς είναι η κοινωνική δράση;

Είναι η πρακτική της ανάληψης δράσης συνήθως ως μέρος μιας οργανωμένης ομάδας ή κοινότητας προκειμένου να επιτευχθούν θετικές αλλαγές. Μερικές φορές η κοινωνική δράση μπορεί να οδηγήσει σε ριζικές αλλαγές, ενώ άλλες να αναζητά πιο περιορισμένες ή συγκεκριμένες αλλαγές. Από τη φύση της συχνά πραγματοποιείται από όσους παραδοσιακά διαθέτουν περιορισμένη ισχύ στην κοινωνία. Με συνεργασία, τα μέλη τέτοιων ομάδων μπορούν να ασκήσουν τη δύναμη τους συλλογικά λόγω του μεγέθους τους.

Γιατί να ασκηθεί κοινωνική δράση;

- Μπορεί να ενδυναμώσει και να ενεργοποιήσει πληθυσμούς που παραδοσιακά έχουν υπάρξει ανίσχυροι ή δεν έχουν κατανοήσει τη δυνατότητα τους να ασκήσουν τη δύναμή τους.
- Μπορεί να ενοποιήσει κοινότητες.
- Μπορεί να κάνει γνωστό στην ευρύτερη κοινότητα ότι μια οργανωμένη ομάδα είναι υπολογίσιμη δύναμη.
- Μπορεί να ειπωθεί ως ηθικά απαραίτητη.
- Μπορεί να κινητοποιήσει τα άτομα να υιοθετήσουν άλλα είδη θετικής δράσης.
- Μπορεί να οδηγήσει σε μακροπρόθεσμη θετική κοινωνική αλλαγή

Πότε πρέπει να ασκηθεί κοινωνική δράση;

- Όταν οι διαπραγματεύσεις και η λογική δεν παράγουν ικανοποιητικά αποτελέσματα.
- Όταν ο χρόνος πιέζει για δράση.
- Όταν ο χρόνος για δράση είναι ο κατάλληλος.
- Όταν θέλουμε να γίνει μια δραστική κίνηση που θα συγκεντρώσει την προσοχή του κοινού και να διαμορφώσουμε την κοινή γνώμη υπέρ μας για κάποιο θέμα ή την οργάνωσή μας ή την κοινότητα.
- Όταν θέλουμε να ενεργοποιηθεί και να ενδυναμωθεί η κοινότητα και να αναπτυχθεί ικανή ηγεσία.

Ποιοι πρέπει να ασκούν κοινωνική δράση;

Η κοινωνική δράση είναι πιο αποτελεσματική όταν τα άτομα που την ασκούν είναι αυτά των οποίων τα συμφέροντα διακυβεύονται. Αυτοί που ασκούν κοινωνική δράση πρέπει να είναι όχι μόνο όσοι αναμένεται να επηρεαστούν από αυτή, αλλά αυτοί που αποφασίζουν ότι η δράση είναι απαραίτητη. Πρέπει να κατανοούν ποιες είναι οι πιθανές συνέπειες της δράσης και να αποφασίζουν αν η ανάληψη του ρίσκου αξίζει.

Πώς ασκείται η κοινωνική δράση;

Ξεκινά με τα πιο σημαντικά μέρη της οργάνωσης της κοινότητας γνωρίζοντας την κοινότητα και τα μέλη της, κάνοντας προσωπικές επαφές και καλλιεργώντας την εμπιστοσύνη τόσο με άτομα αλλά και μεταξύ των ατόμων.

Προετοιμάζοντας την κοινωνική δράση

- «Γνωρίστε την κοινότητα»
- «Προσδιορίστε τα θέματα που πιθανόν να οδηγήσουν την κοινότητα σε κοινωνική δράση.»
- «Ανακαλύψτε και επικοινωνήστε με άτομα και ομάδες που κατέχουν σημαντικές θέσεις.»
- «Στρατολογήστε» τα μέλη της κοινότητας στην προσπάθεια.
- «Χτίστε ένα σύστημα επικοινωνίας»
- «Ενθαρρύνετε την καθοδήγηση μέσα από την κοινότητα από την αρχή.»
- «Δημιουργήστε μια δομή για να βοηθήσετε την κοινότητα να επιτύχει τους σκοπούς της. «

Εφαρμόζοντας μια στρατηγική κοινωνικής δράσης.

- Επιλέξτε το χρόνο, το χώρο, τους στόχους και τη φύση της δράσης με βάση το σκοπό της και το πώς ταιριάζει στη συνολική στρατηγική σας.
- Πριν ξεκινήσετε να ασκείτε δράση, εξασφαλίστε την εκπαίδευση και την υποστήριξη που είναι απαραίτητη
- Σχεδιάστε λεπτομερώς τη δράση και στη συνέχεια ακολουθείτε το πλάνο σας.
- Οργανωθείτε για δράση.
- Ξεκινήστε τη δράση.
- Παρακολουθείτε τη δράση και αξιολογήστε την.
- Τέλος, σχεδιάστε την επόμενη κίνησή σας με βάση το πώς ταιριάζει ό,τι κάνετε στη συνολική στρατηγική.

Πηγές – Κείμενα

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ

1) ΑΞΙΟΠΙΣΤΕΣ ΠΗΓΕΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΑΠΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ-ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

- 2) «Ο άνθρωπος και ο Ανθρωπισμός του» Δημήτρη Μητρόπουλου
- 3) «Έκθεση Έκφραση Γ΄ Λυκείου»
- 4) Περιοδικά: «Πάντα τα έθνη»
- 5) «Έως εσχάτων της γης»: επισκόπου Χρ. Γιαννουλάτου,
- 6) Εγκυκλοπαίδεια «Μεγ. Αμερικάνικη Εγκ.».